መጽሐፊ ዜና መዋዕል ካልዕ።

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

- **የ**ዓዊት ልጅ ስሎምን በመንግሥቱ በረታ፤ አምላኩም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረ÷ እጅግም አገነነው።
- ² ፤ ሰሎሞንም ለእስራኤል ሁሉ፥ ለሻለቆች፥ ለመቶ አለቆችም፥ ለ**ፈራጆችም፥ በእስራኤልም ሁሉ ዘንድ ለ**ነበሩ መሳፍንት ሁሉ፥ ለአባቶች ቤቶች አለቆች ተናገረ።
- ³ ፤ ሰሎሞንም ከእርሱም ጋር ጉባኤው ሁሉ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ በምድረ በዓ የሠራው የእግዚአብሔር መገናኛ ድንኳን በዚያ ነበረና በገባዖን ወዓለው የኮረብታ መስገጃ ሄዱ።
- ⁴ ፤ ለእግዚአብሔር ታቦት ግን ዳዊት በኢየሩሳሌም ድንኳን ተክሎለት ነበርና ዳዊት ከቂርያትይዓሪም ወዳዘጋጀስት ስፍራ አምጥቶት ነበር።
- ⁵ ፤ የሆርም ልጅ የኡሪ ልጅ ባስልኤል የሠራው የናስ መሠዊያ በዚያ በእግዚአብሔር ማደሪያ ፊት ነበረ፤ ስሎምንም ጉባኤውም ይህን ይፌልጉት ነበር።
- ⁶ ፤ ሰሎሞንም በእግዚአብሔር ፊት በመገናኛው ድንኳን አጠገብ ወዳለው ወደ ናሱ መሠዊያ ወጣ፥ በዚያም አንድ ሺህ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ።
- ⁷ ፤ በዚያም ሌሊት እግዚአብሔር። ምን እንድስጥህ ለምነኝ ሲል ለሰሎሞን ተገለጠ።
- ⁸ ፤ ሰሎሞንም እግዚአብሔርን አለው። ከአባቴ ከዳዊት *ጋ*ር ታላቅ ምሕረት አድርገሃል፥ በአርሱም ፋንታ አንግሥሽኛል።
- ⁹ ፤ አሁንም÷ አቤቱ አምላክ ሆይ÷ ቊጥሩ እንደ ምድር ትቢ*ያ* በሆነው በብዙ ሕዝብ ላይ አንግሥሽኛልና ለአባቴ ለዳዊት የሰሐሽው ተስፋ ይጽና።
- ¹⁰ ፤ አሁንም በዚህ ሕዝብ ፊት አወጣና አገባ ዘንድ ጥበብንና አውቀትን ስጠኝ፤ ይህን በሚያህል በዚህ በታላቅ ሕዝብ ላይ ይፈርድ ዘንድ የሚችል የለምና።
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔርም ሰሎሞንን። ይህ በልብህ ነበረና፥ ባለጠግነትንና ሀብትን ክብርንና የጠላቶ ችህን ነፍስ ረጅምም ዕድሜን አልለመንህምና፥ ነገር ግን ባነገሥሁህ በሕዝቤ ላይ ለመፍረድ ትችል ዘንድ ጥበብንና እውቀትን ለራስህ ለምነሃልና ጥበብንና እውቀትን ሰጥቼሃለሁ፤
- 12 ፤ ከአንተ በፊትም ከነበሩት ከአንተም በኋላ ከሚነሡት ነገሥታት አንድ ስንኳ የሚ*ሙ*ስልህ እንዳይኖር ባለጠግነትንና ሀብትን ክብርንም እስጥሃለሁ አለው።
- ¹³ ፤ ሰሎሞንም በገባዖን ካለው ከኮረብታው *መ*ስገ**ኛ ከመገና**ኛው ድንኳን ወደ ኢየሩሳሌም መጣ፤ በእስራኤልም ላይ ነገ**ው**።
- ¹⁴ ፤ ሰሎሞንም ሰረገሎቹንና **ፌረሰኞችን ሰበሰበ፥ አንድ ሺህም አራት** መቶ ሰረገሎች፥ አሥራ ሁለት ሺህም ፌረሰኞች ነበሩት፤ በሰረገሎች ከተሞችና ከእርሱ ጋር በኢየሩሳሌም አኖራቸው።
- ¹⁵ ፲ ንጉ**ሥም ብሩንና ወርቁን በኢየሩሳ**ሌም እንደ ድንጋይ እንዲበዛ አደረገው፤ የዝግባም እንጨት ብዛት በቈላ እንደሚበቅል ሾላ ሆነ።
- ¹⁶ ፤ ሰሎሞንም **ፈረሶችን ከግብጽና ከቀ**ዌ አስመጣ፤ የንጉሥም ነጋዴዎች በገንዘብ እየገዙ ከቀዌ ያመጡአቸው

ነበር ።

¹⁷ ፲ አንዱም ሰረገላ በስድስት መቶ÷ አንዱም ፈረስ በመቶ አምሳ ሰቅል ብር ከግብጽ ይወጣ ነበር፲ እንዲሁም ለኬጢያውያንና ለሶሪያ ነገሥታት ሁሉ በእጃቸው ያመጡላቸው ነበር።

- ↑ሎሞንም ለእግዚአብሔር ስም ቤት÷ ለ*መንግሥቱ*ም ቤት ይሠራ ዘንድ አሰበ።
- ² ፤ ሰሎሞንም የሚሸከሙትን ሰባ ሺህ፥ ከተራሮችም የሚጠርቡትን ሰማኔያ ሺህ፥ በእነርሱም ላይ የተሾሙትን ሦስት ሺህ ስድስት መቶ ሰዎች ቈጠረ።
- ³ ፤ ሰሎሞንም እንዲህ ሲል ወደ ጢሮስ ንጉሥ ወደ ኪራም ላከ። ከአባቴ ከዳዊት *ጋ*ር እንዳደረግህ፥ የሚቀመጥበትንም ቤት ይሠራ ዘንድ የዝግባ እንጨት እንደ ስደድህለት፥ እንዲሁ ለእኔ አድርግ።
- ⁴ ፤ እነሆ÷ ለእስራኤል ለዘላለም እንደ ታዘዘው በእግዚአብሔር ፊት የጣፋጩን ሽቱ ለጣጠን÷ የገጹንም ኅብስት ለጣኖር÷ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት በጥዋትና በጣታ በሰንበታቱም በመባቻዎቹም በአምላካችንም በእግዚአብሔር በዓላት ለጣቅረብ ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ስም ቤት እሥራና እቀድስ ዘንድ አሰብሁ።
- ⁵ ፤ አምላካችንም ከእማልክት ሁሉ በላይ ታላቅ ነውና የምሠራው ቤት ታላቅ ነው።
- ⁶ ፤ ነገር ግን ሰማይና ከሰማያት በላይ ያለ ሰማይ ይይዘው ዘንድ አይችልምና ለእርሱ ቤት ይሠራ ዘንድ ማን ይችላል? በፊቱ ዕጣን ከማጠን በቀር ቤት እሠራለት ዘንድ እኔ ማን ነኝ?
- ⁷ ፤ አሁንም አባቴ ዳዊት ካዘጋጃቸው በእኔ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ካሉት ብልሃተኞች ጋር የሚሆን፥ ወርቁንና ብሩን፥ ናሱንና ብረቱን፥ ሐምራዊውንና ቀዩን ስማያዊውንም ግምጃ የሚሠራ፥ ቅርጽንም የሚያውቅ ብልሃተኛ ሰው ላክልኝ።
- ⁸ ፤ ደግሞም ባሪያዎችህ ከሊባኖስ እንጨት *መ*ቍረጥ እንዲያውቁ እኔ አውቃለሁና ከሊባኖስ የዝግባና የጥድ የሰንደልም እንጨት ስደድልኝ።
- ⁹ ፤ የምሠራውም ቤት እጅግ ታላቅና ድንቅ ይሆናልና ብዙ እንጨት ያዘጋጁልኝ ዘንድ፥ እነሆ፥ ባሪያዎቼ ከባሪያዎችህ ጋር ይሆናሉ ።
- ¹⁰ ፤ እንሆም÷ እንጨቱን ለሚቈርጡ ለባሪያዎችህ ሀያ ሺህ የቆሮስ *መ*ስራሪያ የተበጠረ ስንዴ÷ ሀያ ሺህም የቆሮስ መስራሪያ ጉብስ÷ ሀያ ሺህም የባዶስ መስራሪያ የወይን ጠጅ÷ ሀያ ሺህም የባዶስ መስራሪያ ዘይት እስጣለሁ።
- ¹¹ ፤ የጢሮስ ንጉሥም ኪራም። እግዚአብሔር ሕዝቡን ወድዶአልና በላያቸው አነገሥህ ብሎ ለሰሎሞ*ን መ*ልእክት ላከ።
- 12 ፲ ኪራምም ደግሞ አለ። ሰማይንና ምድርን የፈጠረ÷ ለእግዚአብሔርም ቤት ለመንግሥቱም ቤት ይሠራ ዘንድ ጥበባኛና ብልሃተኛ አስተዋይም ልጅ ለንጉሡ ለዓዊት የሰጠ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ቡሩክ ይሁን።
- ¹³ ፤ አሁንም ከብልሃተኞችህ ጋር ከጌታዬም ከአባትህ ከዳዊት ብልሃተኞች ጋር ይሆን ዘንድ ኪራምአቢ የሚባል ብልሃተኛና አስተዋይ ሰው ሰድ<u>ጀ</u>ልሃለሁ።
- ¹⁴ ፤ እናቱ ከዳን ልጆች ናት፥ አባቱም የጢሮስ ሰው ነው፤ ወርቁንና ብሩንም፥ ናሱንና ብረቱን፥ ድንጋይንና እንጨቱን፥ ሐምራዊውንና ሰማያዊውን ቀዩንም ግምጃ፥ ጥሩውንም በፍታ ይሠራ ዘንድ፥ ቅርጽም ሌላም ነገር ሁሉ ያደርግ ዘንድ ያውቃል።
- ¹⁵ ፤ አሁንም ጌታዩ የተናገረውን ስንዴውንና ጉብሱን ዘይቱንና የወይን ጠጁን ወደ ባሪያዎቹ ይስደድ፤
- ¹⁶ ፤ እኛም ከሊባኖስ የምትሻውን *ያ*ህል እንጨት እንቈርጣለን፥ በታንኳም አድርገን በባሕር ላይ ወደ እንተ ወደ ኢዮጴ እንስድዳለን፤ እንተም ወደ ኢየሩሳሌም ታስወስደዋለህ።
- ¹⁷ ፤ ሰሎሞንም በእስራኤል ምድር የነበሩትን መጻተኞች ሁሉ አባቱ ዳዊት እንደ ቈጠራቸው ቈጠረ፤ መቶ አምሳ ሦስት ሺህ ስድስት መቶ ተገኙ።
- ¹⁸ ፤ ከእነርሱም የሚሸከሙትን ሰባ ሺህ፥ በተራሮችም ላይ የሚ_ጠርቡትን ሰማንያ ሺህ፥ በሕዝቡም ሥራ ላይ የተሾሙትን ሦስት ሺህ ስድስት መቶ አደረገ።

- Ĥሎሞንም እግዚአብሔር ለአባቱ ለዳዊት በተገለጠበት በሞሪያ ተራራ ዳዊት ባዘጋጀው ስፍራ በኢያቡሳዊው በኦርና አውድማ በኢየሩሳሌም የእግዚአብሔርን ቤት መሥራት ጀመረ።
- ² ፤ በነገሠም በአራተኛው ዓመት በሁለተኛው ወር መሥራት ጀመረ።
- ³ ፤ ሰሎሞንም የእግዚአብሔርን ቤት ይሠራ ዘንድ የጣለው መሠረት ይህ ነው፤ ርዝመቱም በዱሮው ስፍር ስድሳ ክንድ፥ ወርዱም ህያ ክንድ ነበረ።
- ⁴ ፤ በቤቱም ፊት የነበረው ወለል ርዝመቱ እንደ ቤቱ ወርድ ሀያ ክንድ፥ ቁመቱም መቶ ሀያ ክንድ ነበረ፤ ውስጡንም በጥሩ ወርቅ ለበጠው።
- ⁵ ፤ ታላቁንም ቤት በጥድ እንጨት ከደነው፥ በጥሩም ወርቅ ለበጠው፤ የዘንባባና የስንስለት አምሳል ቀረጸበት ።
- ⁶ ፤ ቤቱንም በዕንቍ አስጌጠው፤ ወርቁንም የፌርዋይም ወርቅ ነበረ።
- ⁷ ፤ ቤቱንም ሰረገሎቹንም *ሙ*ድረኮቹንም ግንቦቹንም ደጆቹንም በወርቅ ለበጠ፤ በግንቦቹም ላይ ኪሩቤልን ቀረጸ።
- ⁸ ፤ ቅድስተ ቅዱሳኦንም ሠራ፤ ርዝመቱም እንደ ቤቱ ወርድ ሀያ ክንድ፥ ወርዱም ሀያ ክንድ ነበረ፤ ስድስት መቶ መክሊት በሚያህል በጥሩ ወርቅ ለበጠው።
- ⁹ ፤ የምስማሮቹም ሚዛን አምሳ ሰቅል ወርቅ ነበረ። የደርቡንም ~~ን~~ዳዎች በወርቅ ለበጠ።
- ¹⁰ ፤ በቅድስተ ቅዱሳንም ውስጥ ከእንጨት ሥራ ሁለቱ ኪሩቤልን ሠራት በወርቅም ለበጣቸው ።
- ¹¹ ፤ የኪሩቤልም ክንፎች ህያ ክንድ ሙሉ ተዘርግተው ነበር፤ የእንዱ ኪሩብ ክንፍ አምስት ክንድ ነበረ÷ የቤቱንም ግንብ ይነካ ነበረ፤ ሁለተኛው ክንፍ አምስት ክንድ ነበረ÷ የሁለተኛውንም ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር።
- ¹² ፤ የሁለተኛውም ኪሩብ ክንፍ እምስት ክንድ ነበረ÷ የቤቱንም ግንብ ይነካ ነበር፤ ሁለተኛውም ክንፍ አምስት ክንድ ነበረ÷ የሌላውንም ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር።
- 13 ፲ የእንዚህም ኪሩቤል ክንፎች ህያ ክንድ ሙሉ ተዘርግተው ነበር፤ በእግራቸውም ቆመው ነበር፥ ፊቶቻቸውም ወደ ቤቱ ይመለከቱ ነበር።
- ¹⁴ ፤ ከሰማያዊውም ከሐምራዊውም ከቀዩም ሐር ከጥሩም በፍታ *መጋረጃውን ሠራ÷* ኪሩቤልንም ጠለፈበት።
- ¹⁵ ፤ በቤቱም ፊት ቁመታቸው ሠላሳ አምስት ክንድ የነበረውን ሁለቱን ዓምዶች ሠራ÷ በአ*ያንዳንዳ*ቸውም ላይ የነበረው ጕልላት አምስት ክንድ ነበረ።
- ¹⁶ ፤ እንደ ድሪ ያሉ ስንስለቶችንም ሠርቶ በአዕማዱ ራስ ላይ አደረጋቸው፤ መቶም ሮማኖች ሠርቶ በሰንስለቱ ላይ አደረጋቸው።
- ¹⁷ ፲ አዕማዶቹንም እንደኛውን በቀኝ፥ ሁለተኛውን በግራ በመቅደሱ ፊት አቆማቸው፤ በቀኝም የነበረውን ስም ያቁም በግራም የነበረውን ስም በለዝ ብሎ ጠራቸው።

- **ደ**ግሞም ርዝመቱ ሀያ ክንድ፥ ወርዱም ሀያ ክንድ፥ ቁመቱም አሥር ክንድ የነበረውን የናሱን መሠዊያ ሠራ።
- ² ፤ ከፌሰሰም ናስ ከዳር እስከ ዳር አሥር ክንድ፥ ቁመቱም አምስት ክንድ፥ በዙሪያውም ሠላሳ ክንድ የሆነ ኩብ ኵሬ ሠራ።
- ³ ፤ በበታቹም ለአንድ ክንድ አሥር÷ ለአንድም ክንድ አሥር÷ **ጕብጕቦ**ች አዞረበት፤ ኵሬውም በቀለጠ ጊዜ ጕብጕቦቹ በሁለት ተራ ከእርሱ *ጋ*ር አብረው ቀል**ጠው ነበር**።
- ⁴ ፤ በአሥራ ሁለትም በሬዎች ምስል ላይ ተቀምጦ ነበር፤ ከእነርሱም ሦስቱ ወደ ሰሜን ሦስቱም ወደ ምዕራብ ሦስቱም ወደ ደቡብ ሦስቱም ወደ ምሥራቅ ይመለከቱ ነበር፤ ኵሬውም በላያቸው ነበር÷ የሁሉም ጀርባቸው በስተ ውስጥ ነበረ።
- ⁵ ፤ ውፍረቱም እንድ *ጋ*ት ያህል ነበረ፤ ከንፌሩም እንደ ጽዋ ከንፌር÷ እንደ ሱፍ አበባ ሆኖ ተሥርቶ ነበር፤ ሦስት ሺህም የባዶስ መሥፌሪያ ይይዝ ነበር።
- ⁶ ፤ ደግሞም አሥር የመታጠቢያ ሰኖች ሥራ÷ ለሚቃጠለውም መሥዋዕት የሚቀርበው ነገር ሁሉ ይታጠብባቸው ዘንድ አምስቱን በቀኝ÷ አምስቱንም በግራ አኖራቸው፤ ኵሬው ግን ካህናት ይታጠቡበት ነበር።
- ⁷ ፤ አሥሩንም መቅረዞች እንደ ሥርዓታቸው ከወርቅ ሠርቶ አምስቱን በቀኝ፥ አምስቱንም በግራ በመቅደሱ ውስጥ አኖራቸው።

- ⁸ ፤ አሥሩንም ገበታዎች ሠርቶ አምስቱን በቀኝ፥ አምስቱንም በግራ በመቅደሱ ውስጥ አኖራቸው። አንድ መቶም የወርቅ ድስቶች ሠራ።
- ⁹ ፤ ደግሞም የካህናቱን አደባባይ፥ ታላቁንም አደባባይ፥ የአደባባዩንም ደጆች ሠራ፥ ደጆቻቸውንም በናስ ለበጠ።
- ¹⁰ ፤ ኵሬውንም በቤቱ ቀኝ በአዜብ በኩል አኖረው።
- ¹¹ ፤ ኪራምም ምንቸቶቹንና መጫሪያዎቹን ድስቶቹንም ሠራ። ኪራምም ለንጉሥ ለሰሎሞን በእግዚአብሔር ቤት የሠራውን ሥራ ሁሉ ጨረሰ።
- ¹² ፤ ሁለቱን አዕማድ፥ ጽዋዎቹንም፥ በአዕማዱም ላይ የነበሩትን ሁለት **ጕልላቶች፥ በአዕማ**ዱም ላይ የነበሩትን የጕልላቶች ሁለቱን ጽዋዎች የሚሸፍኦትን ሁለቱን መርበቦች ሠራ።
- ¹³ ፤ በአዕማዱም ላይ የነበሩትን ሁለቱን **ጕልላቶች ይሸፍኦ ዘንድ፥ ለ**እ*ያንዓንዱ መ*ርበብ ሁለት ሁለት ተራ ሮማኖች፥ ለሁለቱ መርበቦች አራት መቶ ሮማኖች አደረገ።
- ¹⁴ ፤ መቀመጫዎቹንና በመቀመጫዎቹ ላይ የሚቀመጡትን የመታጠቢያ ሰኖች፥
- ¹⁵ ፤ አንዱንም ኵሬ÷ በበታቹም የሚሆኑትን አሥራ ሁለት በሬዎች ሠራ።
- ¹⁶ ፤ ምንቸቶቹንም መጫሪያዎቹንም ሜንጦዎቹንም ዕቃቸውንም ሁሉ ኪራም ለንጉሥ ለሰሎሞን ስለ እግዚአብሔር ቤት ከለስላሳ ናስ ሥራ።
- ¹⁷ ፤ ንጉሥም በዮርዳኖስ ሜ*ዳ* በሱኮትና በጽሬዳ መካከል ባለው በወፍራ*ሙ መ*ሬት ውስጥ አስፈሰሰው።
- ¹⁸ ፤ ስሎምንም እነዚህን ዕቃዎች ሁሉ እጅግ አብዝቶ ሠራ፤ የናሱም ሚዛን አይቈጠርም ነበር።
- ¹⁹ ፤ ሰሎሞንም በእግዚአብሔር ቤት የነበረውን ዕቃ ሁሉ የወርቁንም መሠዊያ፥ የገጹንም ኅብስት የነበረባቸውን ገበታዎች፥
- ²⁰ ፤ በቅድስተ ቅዱሳኦም ፊት እንደ ሥርዓታቸው ያበሩ ዘንድ መቅረዞችንና ቀንዲሎቻቸውን ከጥሩ ወርቅ ሠራ።
- ²¹ ፤ አበባዎቹንና ቀንዲሎቹን መኮስተሪያዎቹንም ከጥሩ ወርቅ ሠራ።
- ²² ፤ ጒጦቹንም ድስቶቹንም ጭልፋዎቹንም ማንደጃዎቹንም ከጥሩ ወርቅ ሠራ። የውስጠኛውም ቤት የቅድስተ ቅዱሳን ደጆች የቤተ መቅደሱም ደጆች የወርቅ ነበሩ።

- ለንዲሁም ሰሎሞን ስለ እግዚአብሔር ቤት የሥራው ሥራ ሁሉ ተጨረሰ። አባቱም ዳዊት የቀደሰውን የብርና የወርቅ ዕቃ ሁሉ ሰሎሞን አምጥቶ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ በነበረው ግምጃ ቤት አኖረው።
- ² ፤ በዚያን ጊዜም ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ታቦት ከዓዊት ከተማ ከጽዮን ያወጡ ዘንድ የእስራኤልን ሽማግሌዎችና የነገድ አለቆች ሁሉ የእስራኤልንም ልጆች አባቶች ቤቶች *መ*ሳፍንት ወደ ኢየሩሳሌም ሰበሰበ።
- ³ ፤ የእስራኤልም ሰዎች ሁሉ በሰባተኛው ወር በበዓሉ ጊዜ ጊዜ ወደ ንጉሥ ተከጣቹ።
- ⁴ ፤ የእስራኤልም ሽማግሌዎች ሁሉ መጡ፥ ሌዋው*ያን*ም ታቦቱን እነພ።
- ⁵ ፲ ታቦቱንም የመገናኛውንም ድንኳን በድኳኦም ውስጥ የነበረውን የተቀደሰውን ዕቃ ሁሉ እመጡ፲ እነዚህንም ሁሉ ካህናቱና ሌዋውያኦ አመጡ።
- ⁶ ፤ ንጉሡም ሰሎሞን ከእርሱም ጋር የተሰበሰቡ የእስራኤል ማኅበር ሁሉ በታቦቱ ፊት ሆነው ከብዛት የተነሣ የማይቈጠሩትንና የማይመጠኑትን በጎችና በሬዎች ይሠዉ ነበር።
- ⁷ ፤ ካህናቱም የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ታቦት ወደ ቤቱ እምጥተው በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ ከኪሩቤል ክንፍ በታች በነበረው በስፍራው አኖሩት።
- ⁸ ፤ ኪሩቤልም በታቦቱ ስፍራ ላይ ክንፎቻቸውን ዘርግተው ነበር፥ ኪሩቤልም ታቦቱንና *መ*ሎጊያዎቹን በስተ ላዩ በኩል ይሸፍኦ ነበር።
- ⁹ ፤ መሎጊያዎቹም ረጃጅሞች ነበሩና በቅዱስተ ቅዱሳን ፊት ከመቅደሱ ውስጥ ጫፎቻቸው ይታዩ ነበር፤ ነገር ግን ከውጪ አይታዩም ነበር፤ እስከ ዛሬም ድረስ እዚያ አሉ።
- ¹⁰ ፤ በታቦቱም ውስጥ የእስራኤል ልጆች ከግብጽ ምድር በወጡ ጊዜ፥ እግዚአብሔርም ከእነርሱ *ጋ*ር ቃል ኪዳን ባደረገ ጊዜ ሙሴ በኮሬብ ካስቀመጣቸው ከሁለቱ ጽላቶች በቀር ምንም እልነበረበትም።
- ¹¹ ፤ በዚያም የነበሩት ካህናት ሁሉ ተቀድሰው ነበር፥ በሰሞናቸውም አልተከፈሉም ነበር፤
- ¹² ፤ መዘምራንም የነበሩት ሌዋው*ያ*ን ሁሉ፥ አሳፍና ኤማን ኤዶታምም ልጆቻቸውም ወንድሞቻቸውም፥ ጥሩ

በፍታ ለብሰው ጸናጽልና በገና መሰንቆም እየመቱ በመሥዊያው አጠገብ በመሥራቅ በኩል ቆመው ነበር፤ ከእነርሱም ጋር መቶ ሀያ ካህናት መለከት ይነፉ ነበር። ካህናቱም ከመቅደሱ በወጡ ጊዜ፥

- 13 ፤ መለከቱንም የሚነፉ መዘምራኑም በአንድነት ሆነው እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያከበሩ። እግዚአብሔር ቸር ነውና፥ ምሕረቱም ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ እያሉ በአንድ ቃል ድምፃቸውን ወደ ላይ ከፍ አድገው በመለከትና በጸናጽል በዜማም ዕቃ ሁሉ እግዚአብሔርን ባመስገኑ ጊዜ፥ ደመናው የእግዚአብሔርን ቤት ሞላው።
- ¹⁴ ፤ የእግዚአብሔርም ክብር የእግዚአብሔርን ቤት ሞልቶት ነበርና ካህናቱ ከደመናው የተነሣ መቆምና ማገልገል አልተቻላቸውም።

- ሰሎምንም። እግዚአብሔር። በጨለማ ውስጥ እኖራለሁ ብሎአል፤
- ² ፤ እኔ ግን ለዘላለም ትኖርበት ዘንድ ማደሪያ ቤትን ሠራሁልህ አለ።
- ³ ፤ ንጉሡም ፊቱን ዘወር አድርጎ የእስራኤልን ጉባኤ ሁሉ *መ*ረቀ፤ የእስራኤልም ጉባኤ ሁሉ ቆ*መው ነ*በር።
- ⁴ ፤ እርሱም አለ። ለአባቴ ለዓዊት በአፉ የተናገረ በእጁም የፈጸመ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ፤
- ⁵ ፤ አርሱም። ሕዝቤን ከግብጽ ካወጣሁበት ቀን ጀምሮ ስሜ የሚጠራበት ቤት በዚያ ይሠራልኝ ዘንድ ከእስራኤል ነገድ ሁሉ ማንኛውንም ከተማ አልመረጥሁም፤ በሕዝቤም በእስራኤል ላይ አለቃ ይሆን ዘንድ ማንንም አልመረጥሁም፤
- ⁶ ፤ ነገር ግን ስሜ በዚ*ያ* እንዲጠራባት ኢየሩሳሌምን መርጫለሁ፥ በሕዝቤም በእስራኤል ላይ እንዲሆን ዳዊትን መርጫለሁ ብሎአልና።
- ⁷ ፤ አባቴም ዳዊት ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ቤት ይሠራ ዘንድ በልቡ አስቦ ነበር።
- ⁸ ፤ እግዚአብሔርም አባቴን ዳዊትን። ለስሜ ቤት ትሥራ ዘንድ በልብህ አስበሃልና ይህን በልብህ መልካም አደረግህ።
- ⁹ ፤ ነገር ግን ከወንብህ የሚወጣው ልጅህ እርሱ ለስሜ ቤትን ይሠራል እንጇ ቤት የምትሠራልኝ እንተ አይደለህም አለው።
- ¹⁰ ፤ እግዚአብሔርም የተናገረውን ቃል ፊጸ*መ*፤ እግዚአብሔርም ተስፋ እንደ ሰጠ በአባቴ በዳዊት ፋንታ ተነሣሁት በእስራኤልም ዙፋን ላይ ተቀመጥሁት ለእስራኤልም አምላክ ለእግዚአብሔር ስም ቤት ሠራሁ።
- ¹¹ ፤ ከእስራኤልም ልጆች ጋር ያደረገው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ያለበትን ታቦት በዚያው ውስጥ አኖርሁ።
- 12
- 13 ፤ ሰሎሞንም ርዝመቱ አምስት ክንድ፥ ወርዱም አምስት ክንድ፥ ቁመቱም ሦስት ክንድ የሆነ የናስ መደገፊያ ሥርቶ በአደባባዩ መካከል ተክሎት ነበር፥ በላዩም ቆመ፥ በእስራኤልም ጉባኤ ሁሉ ፊት በጕልበቱ ተንበርክኮ እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ የእስራኤልም ጉባኤ ሁሉ እያዩ በእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት ቆሞ እጆቹንም ዘርግቶ እንዲህ አለ።
- ¹⁴ ፲ አቤቱ የእስራኤል አምላክ ሆይ፥ በሰማይ ወይም በምድር አንተን የሚ*መ*ስል አምላክ የለም፤ በፍጹም ልባቸው በፊትህ ለሚሄዱ ባሪያዎችህ ቃል ኪዳንንና ምሕረትን የምትጠብቅ፥
- ¹⁵ ፤ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰ**ሐሽውን ተስፋ የሐበቀህ፤ በአፍህ ተና**ገርህ፥ ዛሬም እንደ ሆነው በእ<u>ጅ</u>ህ ፌጸምሽው።
- ¹⁶ ፲ አሁንም፥ አቤቱ የእስራኤል አምላክ ሆይ። አንተ በፊቴ እንደ ሄድህ ልጆችህ በሕጌ ይሄዱ ዘንድ *መንገዳ*ቸውን ቢጠብቁ በእስራኤል ዙፋን የሚቀመጥ ሰው በፊቴ አታጣም ብለህ ተስፋ የሰጠሽውን ለባሪ*ያ*ህ ለአባቴ ለዳዊት መብቅ።
- ¹⁷ ፤ አሁንም፥ አቤቱ የእስራኤል አምላክ ሆይ፥ ለባሪያህ ለዓዊት የተናገረኸው ቃል ይጽና።
- ¹⁸ ፤ በውኑ እግዚአብሔር ከሰው *ጋ*ር በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ÷ ሰማይ ከሰማያትም በላይ ያለ ሰማይ ይይዝህ ዘንድ አይችልም፤ ይልቁንስ እኔ የሥራሁት ቤት እንዴት ያንስ ይሆን?
- ¹⁹ ፲ ነገር ግን÷ አቤቱ አምላኬ ሆይ÷ ወደ ባሪያህ ጸሎትና ልመና ተመልከት÷ ባሪያህም በፊትህ የሚጸልየውን ጸሎትና ጥሪውን ስማ።
- ²⁰ ፤ ባሪያህ ወደዚህ ስፍራ የሚጸልየውን ጸሎት ትስጣ ዘንድ። በዚያ ስሜ ይሆናል ወዳልኸው ስፍራ÷ ወደዚህ

ቤት ዓይኖችህ ቀንና ሌሊት የተገለጡ ይሁኑ።

- ²¹ ፤ ባሪያህና ሕዝብህ እስራኤል ወደዚህ ስፍራ የሚጸልዩትን ልመና ስማ፤ በማደሪያህ በሰማይ ስማ፤ ሰምተህም ይቅር በል።
- ²² ፤ ሰው ባልንጀራውን ቢበድል፥ በላዩም መሐላ ቢጫን፥ እርሱም መጥቶ በዚህቤት በመሠዊያህ ፊት ቢምል፥
- ²³ ፤ በሰማይ ስማ÷ አድርግም÷ በባሪያዎችህም ላይ ዳኛ ሁን÷ በበደለኛውም ላይ ፍረድ÷ *መንገዱን*ም በራሱ ላይ መልስበት፤ ንጹሑንም አጽድቀው÷ እንደ ጽድቁም ክራለው።
- ²⁴ ፤ ሕዝብህም እስራኤል አንተን ስለ በደሉ በጠላት ፊት ድል ተመትተው ወደ አንተ ቢመለሱ፥ ስምህንም ቢያከብሩ፥ በዚህም ቤት በፊትህ ቢጸልዩና ቢለምኦህ፥ አንተ በሰማይ ስማ፥
- ²⁵ ፤ የሕዝብህንም የእስራኤልን ኃጢአት ይቅር በል፤ ለእነርሱም ለአባቶቻቸውም ወደ ሰጥሃት ምድር መልሳቸው።
- ²⁶ ፤ አንተን ስለ በደሉ ሰማያት በተዘጉ ጊዜ ዝናብም ባልዘነበ ጊዜ፥ ወደዚህ ስፍራ ቢጸልዩ፥ ስምህንም ቢያከብሩ፥ ባስጨነቅሃቸውም ጊዜ ከኃጢኢታቸው ቢመለሱ፥ አንተ በሰማይ ስማ፥
- ²⁷ ፤ የባሪያዎችህንና የሕዝብህን የእስራኤልን ኃጢአት ይቅር በል፥ የሚሄዱበትንም *መ*ልካም *መንገ*ድ አሳያቸው፤ ለሕዝብህም ርስት አድርገህ ለሰሐሃት ምድር ዝናብን ስጥ።
- ²⁸ ፤ በምድር ላይ ራብ ወይም ቸነፈር ወይም ዋግ ወይም አረጣሞ ወይም አንበጣ ወይም ኩብኩባ ቢሆን፥ ጠላቶቻቸውም የአገሩን ከተሞች ከብበው ቢያስጨንቁአቸው*፥ ጣናቸውም መቅሠ*ፍትና ደዌ ቢሆን፥
- ²⁹ ፤ ማንም ሰው ወይም ሕዝብህ እስራኤል ሁሉ*÷ ማናቸውም ሰው ሕመሙንና ጎዘኑን* አውቆ ጸሎትና ልመና ቢያደርግ እጆቹንም ወደዚህ ቤት ቢዘረ*ጋ÷*

30 -

- ³¹ ፤ ለአባቶቓችን በሰጠሽው ምድር ላይ በሚኖሩበት ዘመን ሁሉ ይፈሩህ ዘንድ በመንገዶችህም ይሄዱ ዘንድ፥ በማደሪያህ በሰማይ ስማ፥ ይቅርም በል፤ አንተ ብቻ የሰውን ልጆች ልብ ታውቃለህና ልቡን ለምታውቀው ሰው ሁሉ እንደ መንገዱ ሁሉ መጠን ክፈለው።
- ³² ፤ ከሕዝብህም ከእስራኤል ያልሆነ እንግዳ ስለ ታላቁ ስምህ ስለ ብርቱውም እጅህ ስለ ተዘረ*ጋ*ውም ክንድህ ከሩቅ አገር በመጣ ጊዜ÷ መጥቶም ወደዚህ ቤት በጸለየ ጊዜ÷
- 33 ፤ አንተ በማደሪያህ በሰማይ ስማ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ ስምህን ያውቁ ዘንድ፥ እንደ ሕዝብህም እንደ እስራኤል ይፌሩህ ዘንድ፥ በዚህም በሠራሁት ቤት ስምህ እንደ ተጠራ ያውቁ ዘንድ፥ እንግዳው የሚለምንህን ሁሉ አድርግ።
- ³⁴ ፤ ሕዝብህም ጠላቶ ቓቸውን ለመውጋት እንተ በምትልካቸው መንገድ ቢወጡ፥ እንተም ወደ መረጥሃት ወደዚህች ከተማ እኔም ለስምህ ወደ ሥራሁት ቤት ለአንተ ቢጸልዩ፥
- ³⁵ ፤ ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በሰጣይ ስጣ፥ ፍርድንም አድርግላቸው።
- ³⁶ ፤ የማይበድል ሰው የለምና አንተን ቢበድሉ÷ ተቈጥተህም ለጠላት አሳልራህ ብትሰጣቸው÷ ሩቅም ወይም ቅርብ ወደ ሆነ አገር ቢማርኩአቸው÷
- ³⁷ ፤ በተማረኩበትም አገር ሆነው በልባቸው ንስሐ ቢገቡ፥ በምርኮእቸውም አገር ሳሉ ተመልሰው። ኃጢአት ሥርተናል፥ በድለንማል፥ ክፉም አድርገናል ብለው ቢለምኦህ፥
- ³⁸ ፤ በተማረኩበትም በምርኮአቸው አገር ሳሉ በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳቸው ወደ አንተ ቢመለሱ፥ ለአባቶቻቸውም ወደ ሰጠሃት ወደ ምድራቸው ወደ መረጥሃትም ከተማ ለስምህም ወደ ሥራሁት ቤት ቢጸልዩ፥
- ³⁹ ፤ ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በማደሪያህ በሰማይ ስማ፥ ፍርድንም አድርግላቸው፤ አንተንም የበደሉህን ሕዝብህን ይቅር በል።
- ⁴⁰ ፤ አሁንም÷ አምላኬ ሆይ÷ በዚህ ስፍራ ወደሚሆነው ጸሎት ዓይኖችህ የተገለጡ÷ ጆሮችህም የሚያደምጡ አንዲሆኑ እለምንሃለሁ።
- ⁴¹ ፤ አሁንም፥ አቤቱ አምላክ ሆይ፥ ከኃይልህ ታቦት ጋር ወደ ዕረፍትህ ተነሣ፤ አቤቱ አምላክ ሆይ፥ ካህናትህ ደኅንነትን ይልበሱ፤ ቅዱሳንህም በደስታ ደስ ይበላቸው።
- ⁴² ፤ አቤቱ አምላክ ሆይ÷ የቀባሽውን ሰው ፊት አት*መ*ልስ ለባሪያም ለዳዊት ያደረግህለትን ምሕረት አስብ።

- ∩ሎሞንም ጸሎቱን በፌጸመ ጊዜ እሳት ከሰማይ ወርዶ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ሌላ መሥዋዕቱን በላ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ቤቱን ሞላ።
- ² ፤ የእግዚአብሔርም ክብር የእግዚአብሔርን ቤት ምልቶት ነበርና ካህናቱ ወደ እግዚአብሔር ቤት መግባት አልቻሉም።
- ³ ፤ የእስራኤልም ልጆች ሁሉ እሳቱ ሲወርድ የእግዚአብሔርም ክብር በቤቱ ላይ ሲሆን ያዩ ነበር፤ በወለሉም ላይ በግምባራቸው ወደ ምድር ተደፍተው ሰገዱ። እርሱ መልካም ነውና፥ ምሕረቱም ለዘላለም ነውና ብለውም እግዚአብሔርን አመሰገኦ።
- ⁴ ፤ ንጉሡም ሕዝቡም ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት *መ*ሥዋዕት ያቀርቡ ነበር።
- ⁵ ፤ ንጉሡም ሰሎሞን ሀያ ሁለት ሺህ በሬዎችና *መ*ቶ ሀያ ሺህ በጎች *ખዋ። እንዲሁ ንጉ*ሡና ሕዝቡ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቤት ቀደሱ።
- ⁶ ፤ ካህናቱም በየሥርዓታቸው፥ ሌዋውያኑም ደግሞ። ምሕረቱ ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ የሚለውን የዳዊትን መዝሙር እየዘመሩ፥ ንጉሡ ዳዊት እግዚአብሔርን ለማመስገን የሠራውን የእግዚአብሔርን የዜማ ዕቃ ይዘው ቆመው ነበር፤ ካህናቱም በፊታቸው መለከት ይነፉ ነበር፤ እስራኤልም ሁሉ ቆመው ነበር።
- ⁷ ፤ ሰሎሞን በእግዚአብሔር ቤት ፊት የነበረውን የአደባባዩን ውስጥ ቀደሰ፤ ሰሎሞንም የሠራው የናስ መሠዊያ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእህሉን ቊርባን ስቡንም መያዝ አልቻለምና የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የደኅንነቱን መሥዋዕት ስብ በዚያ አቀረበ።
- ⁸ ፤ ሰሎሞንም ከእርሱም *ጋ*ር እጅግ ታላቅ ጉባኤ የሆኑ፥ ከሐ*ጣት መግ*ቢያ ጀምሮ እስከ ግብጽ ወንዝ ድረስ ያሉ እስራኤል ሁሉ፥ በዚያን ጊዜ ሰባት ቀን በዓል አደረጉ።
- ⁹ ፤ ሰባት ቀንም መሠዊያውን ቀድሰው፥ ሰባት ቀንም በዓል አድርገው ነበርና በስምንተኛው ቀን የተቀደሰውን ጉባኤ አደረጉ።
- ¹⁰ ፤ በሰባተኛውም ወር በሃያ ሦስተኛውም ቀን ሕዝቡን ወደ ድንኳናቸው አሰናበተ፤ እግዚአብሔር ለዓዊትና ለሰሎሞን ለሕዝቡም ለእስራኤል ስላደረገው ቸርነት ደስ ብሎአቸው ሐሴትን እያደረጉ ሄዱ።
- ¹¹ ፤ ሰሎሞንም የእግዚአብሔርን ቤትና የንጉሡን ቤት ጨረሰ፤ በእግዚአብሔር ቤትና በራሱ ቤት ይሠራው ዘንድ በልቡ ያሰበውን ሁሉ አከናወነ።
- 12 ፤ እግዚአብሔርም ለሰሎሞን በሌሊት ተገልጦ እንዲህ አለው። ጸሎትህን ሰምቻለሁ፥ ይህንም ስፍራ ለራሴ ለመሥዋዕት ቤት መርጫለሁ።
- ¹³ ፤ ዝናብ እንዳይወርድ ሰማያቱን ብዘጋ፥ ወይም ምድሪቱን ይበላ ዘንድ እንበጣን ባዝዘው፥ ወይም በሕዝብ ላይ ቸነራር ብስድድ፥
- ¹⁴ ፤ በስሜ የተጠፉት ሕዝቤ ሰውነታቸውን አዋርደው ቢጸልዩ፥ ፊቴንም ቢፈግሉ፥ ከክፉ *መንገዳ*ቸውም ቢመለሱ፥ በሰማይ ሆኜ እሰማለሁ፥ ኃጢእታቸውንም ይቅር እላለሁ፥ ምድራቸውንም እፈውሳለሁ።
- ¹⁵ ፤ አሁንም በዚህ ስፍራ ለሚጸለይ ጸሎት ዓይኖቼ ይገለጣሉ÷ ጆሮቼም ያደምጣሉ ።
- ¹⁶ ፲ አሁንም ስሜ ለዘላለም በዚያ ይኖር ዘንድ ይህን ቤት *መ*ርጫለሁ ቀድሻለሁም፤ ዓይኖቼና ልቤም ዘወትር በዚያ ይሆናሉ።
- ¹⁷ ፤ አንተም ደግሞ አባትህ ዓዊት *እንደ ሄደ በ*ፊቴ ብትሄድ፥ *እንዳ*ዘዝሁህም ሁሉ ብታደርግ፥ ሥርዓቴንና ፍርዴንም ብትጠብቅ፥
- ¹⁸ ፲ ከአባትህ ከዓዊት *ጋ*ር። በእስራኤል ላይ አለቃ፥ የሚሆን ከዘርህ አይታጣም ብዬ ቃል ኪዳን እንዳደረግሁ የመንግሥትህን ዙፋን አጸናለሁ።
- ¹⁹ ፤ እናንተ ግን እኔን ከመከተል ብትመለሱ፥ የሰጠኋችሁንም ሥርዓቴንና ትእዛዜን ብትተዉ፥ ሄዳችሁም ሌሎችን አማልክት ብታመልኩ ብትሰግዱላቸውም፥
- ²⁰ ፤ ለአባቶቻችሁ ከሰሐ**ሷቸው ምድር እ**ነቅላችሷለሁ፤ ለስሜም የቀደስሁትን ይህን ቤት ከፊቴ እጥለዋለሁ፥ በአሕዛብም ሁሉ *መ*ካከል ምሳሌና ተረት አደርገዋለሁ።
- ²¹ ፲ ከፍ ከፍ ብሎ የነበረውንም ይህን ቤት እያዩ በዚያ የሚያልፉ ሰዎች ሁሉ ፡፡ እግዚአብሔር በዚህ አገርና በዚህ ቤት ስለ ምን እንዲህ አደረገ? ብለው ይደነቃሉ ፡፡
- ²² ፤ መልሰውም። ከግብጽ ምድር ያወጣቸውን የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ትተው ሌሎችን አማልክት ስለ ተከተሉ÷ ስለ ሰገዱላቸውም÷ ስለ አመለኩአቸውም÷ ስለዚህ ይህን ክፉ ነገር ሁሉ አመጣባቸው ይላሉ።

- 🔥 ንዲህም ሆነ፤ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤትና የራሱን ቤት የሠራበት ህያ ዓመት በተፈጸመ ጊዜ፥
- ² ፤ ኪራም ለሰሎሞን የሰ**ሐውን ከተሞች ሰሎሞን ሠራቸው**÷ የእስራኤልንም ልጆች አኖረባቸው ፡፡
- ³ ፤ ስሎምንም ወደ ሐ*ጣ*ትሱባ ሄደ አሸነፋትም።
- ⁴ ፤ በምድረ በዓም ያለውን ተድሞርን፥ በሐጣትም የሠራቸውን የዕቃ ቤቱን ከተሞች ሁሉ ሠራ።
- ⁵ ፤ ደግሞም ቅጥርና መዝጊያ መወርወሪያም የነበራቸውን የተመሸጉትን ከተሞች ላይኛውን ቤትሖሮን ታችኛውንም ቤትሖሮን ሠራ።
- ⁶ ፤ ባዕላትንም፥ ለሰሎሞንም የነበሩትን የዕቃ ቤት ከተሞች ሁሉ፥ የሰረገላውንም ከተሞች ሁሉ፥ የፌረሰኞችንም ከተሞች፥ በኢየሩሳሌምም በሊባኖስም በመንግሥቱም ምድር ሁሉ ሰሎሞን ይሠራ ዘንድ የወደደውን ሁሉ *ሠ*ራ።
- ⁷ ፤ ከኬጢያውያንም ከእሞራውያንም ከፌርዜያውያንም ከኤዊያውያንም ከኢያቡሳውያንም የቀሩትን ከእስራኤል ወገን ያልሆኑትን ሕዝብ ሁሉ÷
- ⁸ ፤ የእስራኤልም ልጆች ያላጠፉአቸውን፥ በኃላቸው በምድር ላይ የቀፉትን ልጆቻቸውን ሰሎሞን እስከ ዛሬ ድረስ ገባሮች አድር*ጎ መ*ለመላቸው።
- ⁹ ፤ ሰሎሞንም ለሥራው ከእስራኤል ልጆች *ጣን*ንም ባሪያ አላደረገም፤ እነርሱ ግን ሰልራኞች፥ የሹጣምቶችም አለቆች፥ የሰረገሎችና የራረሰኞች ባልደራሶች ነበሩ።
- ¹⁰ ፤ እነዚህም በሕዝቡ ላይ **ሠል**ዋነው የነበሩ የንጉሥ የሰሎሞን ዓይነተኞች አለቆች ሁለት *መ*ቶ አምሳ ነበሩ።
- ¹¹ ፤ ሰሎሞንም ፡፡ የእግዚአብሔር ታቦት የገባበት ስፍራ ቅዱስ ነውና ሚስቴ በእስራኤል ንጉሥ በዳዊት ቤት አትቀመጥም ሲል የፊርዖንን ልጅ ከዳዊት ከተማ ወደ ሠራላት ቤት አወጣት ፡፡
- 12 ፤ በዚያን ጊዜም ሰሎሞን በወለሉ ፊት በሠራው በእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ ለእግዚአብሔር የሚቃጠለውን መሥዋዕት አቀረበ።
- ¹³ ፲ ሙሴም እንዳዘዘ እንደ ሥርዓታቸው በየቀኦ ሁሉ፥ በየሰንበታቱም፥ በየመባቻዎቹም፥ በየተወሰኦትም በዓላት፥ በየዓመቱ ሦስት ጊዜ በየቂጣው በዓልና በየሰባቱ ሱብዔ በዓል በየዳሱም በዓል ቍርባን ያቀርቡ ነበር።
- ¹⁴ ፤ የእግዚአብሔርም ሰው ዳዊት እንዲህ አዝዞ ነበርና ካህናቱን እንደ አባቱ እንደ ዳዊት ሥርዓት በየአገልግሎታቸው ሰሞን ከፊላቸው፤ ሌዋው*ያን*ም እንደ ሥርዓታቸው *ያመ*ሰግኦ ዘንድ፥ በካህናቱም ፊት ያገለግሉ ዘንድ በየሰሞናቸው ከፊላቸው፤ በረኞቹንም ደግሞ በየበሩ ሁሉ በየሰሞናቸው ከፊላቸው።
- ¹⁵ ፤ እነርሱም ንጉ**ሡ ስለ ነገሩ ሁሉና ስለ** *መ*ዝገቡ ካህናቱንና ሌዋው*ያኑን ያ*ዘዘውን ነገር ሁሉ አልተላለፉም።
- ¹⁶ ፤ የእግዚአብሔርም ቤት *መሠ*ረት ከተጣለ ጀምሮ እስከ ተጨረሰ ድረስ የሰሎሞ*ን ሥራ* ሁሉ የተዘጋጀ ነበረ። የእግዚአብሔርም ቤት ተፊጸመ።
- ¹⁷ ፤ ስሎሞንም የዚያን ጊዜ በኤዶምያስ ምድር በባሕር ዳር ወዳሉ ወደ ዔጽዮንጋብርና ወደ ኤሎት ሄደ።
- ¹⁸ ፲ ኪራምም መርከቦችንና የባሕርን ነገር የሚያውቁትን መርከበኞች በባሪያዎቹ እጅ ሰደደለት፲ እነርሱም ከስሎሞን ባሪያዎች ጋር ወደ ኦፊር መጡ፥ ከዚያም አራት መቶ አምሳ መክሊት ወርቅ ወስደው ወደ ንጉሡ ወደ ሰሎሞን አመጡ።

- የሳባም ንግሥት የሰሎሞንን ዝና በሰማች ጊዜ በግመሎች ላይ ሽቱና ብዙ ወርቅ የከበረም ዕንቊ አስጭና ከታላቅ ጓዝ ጋር ሰሎሞንን በኢየሩሳሌም በእንቆቅልሽ ትራትነው ዘንድ መጣች፤ ወደ ሰሎሞንም በገባች ጊዜ በልብዋ ያለውን ሁሉ አጫወተችው።
- ² ፤ ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ ፌታላት፤ ሰሎሞንም ያልፌታው ስውር ነገር አልነበረም።
- ³ ፤ የሳባም ንግሥት የሰሎሞንን ጥበብ፥ ሠርቶትም የነበረውን ቤት፥ የማዕዱንም መብል፥
- ⁴ ፤ የብላቴኖቹንም አቀጣመጥ፥ የሎሌዎቹንም አሠራር አለባበሳቸውንም፥ ጠጅ አሳላፊዎቹንም አለባበሳቸውንም በእግዚአብሔርም ቤት የሚያሳርገውን መሥዋዕት ባየች ጊዜ መንፌስ አልቀረላትም።
- ⁵ ፤ ንጉሥንም አለችው። ስለ ነገርህና ስለ ጥበብህ በእገሬ ሳለሁ የሰማሁት ዝና እውነት ነው።
- ⁶ ፤ እኔ ግን መጥቼ በዓይኔ እስካየሁ ድረስ የነገሩኝን አላመንሁም፤ እነሆ፥ የጥቡብህን ታላቅነት እኵሌታ

አልነገሩኝም፤ ከሰማሁት ዝና ትበልጣለህ።

- ⁸ ፤ በአምላክህ በእግዚአብሔር ፊት ንጉሥ እንድትሆን በዙፋኑ ላይ ያስቀምጥህ ዘንድ የወደደህ አምላክህ እግዚአብሔር ብሩክ ይሁን፤ አምላክህ እስራኤልን ለዘላለም ያጸናቸው ዘንድ ወድዶአቸዋልና ስለዚህ ፍርድና ጽድቅ ታደርግ ዘንድ በላያቸው አነገሥህ።
- ⁹ ፤ ለንጉሡም መቶ ሀያ መክሊት ወርቅ፥ እጅግም ብዙ ሽቱ የከበረም ዕንቍ ሰጠችው፤ የሳባም ንግሥት ለንጉሡ ለሰሎሞን እንደ ሰጠችው ያለ ሽቱ ከቶ አልነበረም።
- ¹⁰ ፤ ከኦፊርም ወርቅ ያመጡ የኪራም ባሪያዎችና የሰሎሞን ባሪያዎች የሰንደል እንጨትና የከበረ ዕንቍ ደግሞ አመጡ።
- 12 ፤ የሳባም ንግሥት ወደ ንጉሡ ካመጣችው የሚበልጥ፥ ንጉሡ ሰሎሞን የወደደችውን ሁሉ ከአርሱም የለመነቸውን ሁሉ ሰጣት፤ እርስዋም ተመልሳ ከባሪያዎችዋ ጋር ወደ ምድርዋ ሄደች።
- ¹³ ፤ ነጋድራሶችና ነጋዴዎች ካመጡለት ሌላ በየዓመቱ ወደ ሰሎሞ*ን* የሚመጣ የወርቅ ሚዛን ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት መክሊት ወርቅ ነበረ።
- ¹⁴ ፤ የዓረብም ነገሥታት ሁሉ የምድሩም ሹጣምት ወርቅና ብር ወደ ስሎሞን ያ*መ*ጡ ነበር።
- ¹⁵ ፤ ንጉሡም ሰሎሞን በጥፍጥፍ ወርቅ ሁለት መቶ አላባሽ አግሬ ጋሻ አሠራ፤ በአንዱም አላባሽ አግሬ ጋሻ ውስጥ የገባው ጥፍጥፍ ወርቅ ስድስት መቶ ሰቅል ነበረ።
- ¹⁷ ፤ ንጉ**ሥ**ም ደግሞ ከዘሆን ጥርስ ታላቅ ዙፋን አሠራ÷ በጥሩ ወርቅም ለበጠው ፡፡
- ¹⁸ ፤ ከዙፋ*ኑ*ም ጋር ተጋጥመው ወደ ዙፋ*ኑ*ም የሚያስሄዱ ስድስት እርከኖች ነበሩ፤ የወርቅ ብርኩማም ነበረ፤ በዚህና በዚያም በመቀመጫው፤ አጠገብ ሁለት የክንድ መደገፊያዎች ነበሩበት፥ በመደገፊያዎችም አጠገብ ሁለት አንበሶች ቆመው ነበር።
- ¹⁹ ፤ በስድስቱም እርከኖች ላይ በዚህና በዚ*ያ* አሥራ ሁለት አንበሶች ቆመው ነበር፤ በመንግሥታት ሁሉ *እንዲህ* ያለ ሥራ አልተሠራም።
- ²⁰ ፤ ንጉሥም ሰሎሞን የሚጠጣበት ዕቃ ሁሉ የወርቅ ነበረ÷ የሊባኖስ ዱር በተባለውም ቤቱ የነበረው ዕቃ ሁሉ ጥሩ ወርቅ ነበረ፤ በሰሎሞን ዘመን ብር ክቶ እይቈጠርም ነበር።
- ²¹ ፤ ለንጉሡም ከኪራም ባሪያዎች ጋር ወደ ተርሴስ የሚሄዱ መርከቦች ነበሩት፤ በሦስት በሦስት ዓመትም አንድ ጊዜ የተርሴስ መርከቦች ወርቅና ብር የዘሆንም ጥርስ ዝንጀሮና ዝጕርጕር ወፍም ይዘው ይመጡ ነበር።
- ²² ፤ ንጉሥም ሰሎሞን ከምድር ነገሥታት ሁሉ በባለጠግነትና በ<u>ተበብ በ</u>ለጠ።
- ²³ ፤ የምድርም ነገሥታት ሁሉ እግዚአብሔር በልቡ *ያኖረውን* ጥበቡን ይሰሙ ዘንድ የሰሎሞንን ፊት ሊ*ያ*ዩ ይመኙ ነበር።
- ²⁴ ፲ እያንዳንዱም ገጸ በረከቱን፥ የወርቅንና የብርን ዕቃ፥ ልብስንና የጦር መሣሪያን፥ ሽቱውንም፥ **ራረሶችንና** በቅሎችን እየያዘ በየዓመቱ ያመጣ ነበር።
- ²⁵ ፤ ሰሎሞንም ለፈረሶችና ለሰረገሎች አራት ሺህ ጋ**ተ፥ አሥራ ሁለት ሺህም ፈረሰኞች ነበሩት፥ በሰረገሎችም** ከተሞች፥ ከንጉ**ሥ**ም ጋር በኢየሩሳሌም አኖራቸው።
- ²⁶ ፤ ከኤፍራጥስም ወንዝ ጀምሮ እስከ ፍልስጥኤም ምድርና እስከ ግብጽ ዳርቻ ድረስ ባሉ *ነገሥታት* ሁሉ ላይ *ነገ*ሥ።
- ²⁷ ፲ ንጉ**ሥም ብሩን በኢየሩሳ**ሌም እንደ ድንጋይ እንዲበዛ አደረገው፲ የዝግባውንም እንጨት ብዛት በቈላ እንደሚበቅል ሾላ አደረገው።
- ²⁸ ፤ ለሰሎሞንም **ፌረሶች ከግብጽና ከየ**አገሩ ሁሉ *ያመ*ጡለት ነበር።
- ²⁹ ፤ የቀረውም ፊተኛውና ኃለኛው የሰሎሞን ነገር በነቢዩ በናታን ታሪክ፥ በሴሎናዊውም በኦሒያ ትንቢት፥ ስለ ናባጥም ልጅ ስለ ኢዮርብዓም ባየው በባለ ራእዩ በአዶ ራእይ የተጻፈ አይደለምን?

- ³⁰ ፤ ሰሎምንም በኢየሩሳሌም በእስራኤል ሁሉ ላይ አርባ ዓ*መ*ት ነገ**ሥ**።
- 31 ፲ ሰሎሞንም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፥ በአባቱም በዳዊት ከተማ ተቀበረ፤ ልጁም ሮብዓም በእርሱ ፋንታ ነገሥ።

ለስራኤልም ሁሉ *ያነግ*ሡት ዘንድ ወደ ሴኬም *መ*ጥተው ነበርና ሮብዓም ወደ ሴኬም ሄደ።

- ² ፤ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓምም ከንጉሡ ከሰሎሞን ፊት ሸሽቶ በግብጽ ይኖር ነበርና ይህን በሰ<mark>ማ ጊ</mark>ዜ ኢዮርብዓም ከግብጽ ተመለሰ።
- ³ ፤ ልከውም ጠሩት፤ ኢዮርብዓምና እስራኤልም ሁሉ *መ*ጥተው ሮብዓምን።
- ⁴ ፤ አባትህ ቀንበር አክብዶብን ነበር፤ አሁንም አንተ ጽኦውን የአባትህን አገዛዝ፥ በላይችንም የጫነውን የከበደውን ቀንበር አቅልልልን፥ እኛም *እንገ*ዛልሃለን ብለው ተናገሩት።
- ⁵ ፤ እርሱም። ከሦስት ቀን በኋላ ወደ እኔ ተመለሱ አላቸው። ሕዝቡም ሄዱ።
- ⁶ ፤ ንጉሡም ሮብዓም። ለዚህ ሕዝብ እመልስለት ዘንድ የምትመክሩኝ ምንድር ነው? ብሎ አባቱ ሰሎሞን በሕይወት ሳለ በፊቱ ይቆሙ ከነበሩት ሽማግሌዎች ጋር ተማከረ።
- ⁷ ፤ እነርሱም። ለዚህ ሕዝብ ቸርነት ብታደርግላቸው፥ ደስም ብታሰኛቸው፥ በገርነትም ብትናገራቸው፥ ለዘላለም ባሪያዎች ይሆኑልሃል ብለው ተናገሩት።
- ⁸ ፤ እርሱ ግን ሽማግሌዎች የመከሩትን ነገር ትቶ ከእርሱ ጋር ካደጉትና በፊቱ ይቆሙ ከነበሩት ብላቴኖች ጋር ተማከረ።
- ⁹ ፤ እርሱም። አባትህ የጫንብንን ቀንበር አቅልልልን ለሚሉኝ ሕዝብ እመልስላቸው ዘንድ የምትመክሩኝ ምንድር ነው? አላቸው።
- ¹⁰ ፤ ከእርሱም ጋር ያደጉት ብላቴኖች። አባትህ ቀንበር አክብዶብን ነበር፥ አንተ ግን አቅልልልን ለሚሉህ ሕዝብ። ታናሽቱ ጣቴ ከአባቴ ወንብ ትወፍራለች፤
- ¹¹ ፤ አሁንም አባቴ ከባድ ቀንበር ጭኖባችሁ ነበር፥ እኔ ግን በቀንበራችሁ ላይ እጨምራለሁ፤ አባቴ በአለንጋ ገርፎአችሁ ነበር፥ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ በላቸው ብለው ተናገሩት።
- ¹² ፤ ንጉ**ሥም** ። በሦስተኛው ቀን ወደ እኔ ተመለሱ ብሎ እንደ ተናገረ ኢዮርብዓምና ሕዝቡ ሁሉ በሦስተኛው ቀን ወደ ሮብዓም መጡ።
- ¹³ ፤ ንጉሡም ጽኦ ምላሽ መለሰላቸው፤ ንጉሡም ሮብዓም የሽማግሌዎቹን ምክር ትቶ ።
- ¹⁴ ፲ አባቴ ቀንበር አክብዶባችሁ ነበር፥ እኔ ግን እጨምርበታለሁ፤ አባቴ በእለንጋ ገርፎ**አችሁ ነበር፥ እኔ ግን** በጊንጥ እገርፋችኋለሁ ብሎ እንደ ብላቴኖቹ ምክር ተናገራቸው።
- ¹⁵ ፤ እግዚአብሔርም በሴሎናዊው በአሒያ አድርሳ ለናባጥ ልጅ ለኢዮርብዓም የተናገረውን ቃል እንዲያጸና ከእግዚአብሔር ዘንድ ተወስኖ ነበርና ንጉሡ ሕዝቡን አልሰማም።
- ¹⁶ ፤ እስራኤልም ሁሉ ንጉሥ እንዳልሰማቸው ባዩ ጊዜ ሕዝቡ። በዳዊት ዘንድ ምን ክፍል አለን? በእሴይም ልጅ ዘንድ ርስት የለንም፤ እስራኤል ሆይ፥ ወደ እየድንኳኖቻቸሁ ተመለሱ፤ ዳዊት ሆይ፥ አሁን ቤትህን ተመልከት ብለው ለንጉሥ መለሱለት። እስራኤልም ሁሉ ወደ እየድንኳኖቻቸው ሄዱ።
- ¹⁷ በይሁዳ ከተሞች በተቀመጡት በእስራኤል ልጆች ላይ ግን ሮብዓም ነገሠባቸው ፡፡
- ¹⁸ ፤ ንጉሡም ሮብዓም አስገባሪውን አዶራምን ሰደደ፤ የእስራኤልም ልጆች በድንጋይ ወገሩት÷ ሞተም፤ ንጉሡም ሮብዓም ፊጥኖ ወደ ሰረገላው ወጣ ወደ ኢየሩሳሌምም ሽሽ።
- ¹⁹ ፤ እስራኤልም እስከ ዛሬ ድረስ ከዳዊት ቤት ሽፈተ።

- ር ብዓምም ወደ ኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ እስራኤልን ወግተው መንግሥቱን ወደ ሮብዓም ይመልሱ ዘንድ ከይሁዳና ከብንያም ቤት የተመረጡትን አንድ መቶ ሰማንያ ሺህ ሰልፊኞች ሰዎች ሰበሰበ።
- ² ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እግዚአብሔር ሰው ወደ ሸ*ጣያ* እንዲህ ሲል መጣ።

- ³ ፤ ለይሁ*ዳ ን*ጉሥ ለሰሎምን ልጅ ለሮብዓም፥ በይሁዳና በብንያምም ላሉት ለእስራኤል ሁሉ ።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ይህ ነገር ከእኔ ዘንድ ነውና አትውጡ፥ ወንድሞቻችሁንም አትውጉ፤ እያንዳንዱም ወደ ቤቱ ይመለስ ብለህ ንገራቸው። የእግዚአብሔርንም ቃል ሰሙ፥ በኢዮርብዓምም ላይ ከመሄድ ተመለሱ።
- ⁵ ፤ ሮብዓምም በኢየሩሳሌም ተቀመጠ፥ በይሁዳም የተመሸጉትን ከተሞች ሠራ።
- ⁶ ፤ በይሁዳና ቡብንያም ያሉትንም የተመሸጉትን ከተሞች፥ ቤተ ልሔም፥ ኤጣምን፥ ቴቁሔን፥
- 7
- ⁸ ፤ ቤትጹርን፥ ሦኮን፥ ዓዶላምን፥ ጌትን፥ መሪሳን፥
- ⁹ ፤ ዚፍን÷ አዶራይምን÷ ለኪሶን÷ ዓዜ*ቃን*÷
- ¹⁰ ፤ ጾርዓን፥ ኤሎንን፥ ኬብሮንን፥ ሠራ።
- ¹¹ ፤ ምሽሳቹንም አመነከረ÷ አለቆችንም አኖረባቸው÷ ምግቡንም ዘይቱንም የወይን <u>መ</u>ጇንም አከማቸባቸው።
- ¹² ፤ በከተሞቹ ሁሉ *ጋ*ሻና ጦርን አኖረ። ከተሞቹንም እጅግ አጠነከራቸው፤ ይሁዳና ብንያምም የእርሱ ወገን ነበሩ።
- ¹³ ፤ በእስራኤልም ሁሉ ዘንድ የነበሩ ካህናትና ሌዋው*ያን* ከየአገራቸው ሁሉ ወደ እርሱ *መ*ጡ።
- ¹⁴ ፤ የእግዚአብሔርም ካህናት እንዳይሆኑ ኢዮርብዓምና ልጆቹ አስለቅቀዋቸው ነበርና ሌዋው*ያን* መስመሪያቸውንና በታቸውን ትተው ወደ ይሁዳና ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።
- ¹⁵ ፤ እርሱ ግን ለኮረብታው *መ*ስገ<u>ኛ</u>ዎች ለኢጋንንቱም ለሠራቸውም እምቦሶች ካህናትን አቆ*መ* ።
- ¹⁶ ፤ ደግሞም ለአባቶ ቻቸው አምላክ ለእግዚአብሔር ይሠዉ ዘንድ ከእስራኤል ነገድ ሁሉ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለመራለግ ልባቸውን የሰጡ ሁሉ እነርሱን ተከትለው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።
- ¹⁷ ፤ ሦስት ዓመት በዳዊትና በሰሎሞ*ን መን*ገድ ይሄዱ ነበርና ሦስት ዓመት የይሁ*ዳን መን*ግሥት አበረቱ÷ የሰሎሞንንም ልጅ ሮብዓምን አጸኦ።
- ¹⁸ ፲ ሮብዓምም መሐላትን አገባ፤ አባትዋ የዳዊት ልጅ ኢ*ያሪ*ሙት ነበረ፤ እናትዋም የእሴይ ልጅ የኤልያብ ልጅ አቢካኢል ነበረች።
- ¹⁹ ፤ እርስዋም የዑስን፥ ሰማራ*ያን፥* ዘሃምን ወንዶች ልጆች ወለደችለት ።
- ²⁰ ፤ ከእርስዋም በኋላ የእቤሴሎምን ልጅ መዓካን አገባ፤ እርስዋም አብ*ያንት ዓቃይንት* ዚዛንት ሰሎሚትን ወለደችለት።
- ²¹ ፤ ሮብዓምም ከሚስቶቹና ከቁባቶቹ ሁሉ ይልቅ የአቤሴሎምን ልጅ መዓካን ወደደ፤ አሥራ ስምንትም ሚስቶችና ስድሳ ቁባቶች ነበሩት÷ ሀያ ስምንት ወንዶችና ስድሳ ሴቶች ልጆች ወለደ።
- ²² ፤ ሮብዓምም ንጉሥ ያደርገው ዘንድ አስቦአልና የመዓካን ልጅ አብያን በወንድሞቹ ላይ አለቃ አድር*ጎ ሾመው* ።
- ²³ ፤ ተጠበበም፥ ልጆቹንም ሁሉ በይሁዳና በብንያም አገር ሁሉ በምሽጉ ከተሞች ሁሉ ከፋፈላቸው፤ ብዙም ምግብ ሰጣቸው፤ ብዙም ሚስቶች ፈለገላቸው።

<mark>ለ</mark> ንዲህም ሆነ፤ የሮብዓም *መንግሥት* በጸናች ጊዜ፥ እርሱም በበረቃ ጊዜ፥ እርሱና እስራኤል ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ ተዉ።

- ² ፤ እግዚአብሔርን በድለዋልና ሮብዓም በነገሥ በአምስተኛው ዓመት የግብጽ ንጉሥ ሺሻቅ ሺህ ሁለት መቶ ሰረገሎችና ስድሳ ሺህ **ፊረሰኞች ይዞ ወደ ኢየ**ሩሳሌም ወጣ።
- ³ ፤ ከእርሱም ጋር ከግብጽ ለመጣው ሕዝብ ቍጥር አልነበረውም፤ እነርሱም የልብያ ሰዎች፥ ሱካው*ያን*፥ የኢትዮጵያ ሰዎችም ነበሩ።
- ⁴ ፤ ለይሁዳም የነበሩትን ምሽጎች ከተሞች ወሰደ፥ ወደ ኢየሩሳሌምም *መ*ጣ።
- ⁵ ፤ ነበዩም ሸ*ጣያ* ወደ ሮብዓምና ከሺሻቅ ሸሽተው በኢየሩሳሌም ወደ ተሰበሰቡባት ወደ ይሁ*ዳ መ*ሳፍንት *መ*ጥቶ እንዲህ አላቸው ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እናንተ ተዋችሁኝ፤ ስለዚህ እኔ ደግሞ በሺሻቅ እጅ ተውኃችሁ።
- ⁶ ፤ የእስራኤልም *መ*ሳፍንትና ንጉሡ። እግዚአብሔር ጻድቅ ነው ብለው ሰውነታቸውን አዋረዱ።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔርም ሰውነታቸውን እንዳዋረዱ ባየ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል። ሰውነታቸውን አዋርደዋል፤

አላጠፋቸውም፤ ከጥቂት ቀንም በኃላ አድናቸዋለሁ፥ ቍጣዬም በሺሻቅ እጅ በኢየሩሳሌም ላይ አይፌስስም፤

- ⁸ ፤ ነገር ግን ለእኔ መገዛትንና ለምድር ነገሥታት መገዛትን ያውቁ ዘንድ ይገዙለታል ሲል ወደ ሸጣ*ያ መ*ጣ።
- ⁹ ፤ የግብጽ ንጉሥ ሺሻቅም ወደ ኢየሩሳሌም መጣ፥ የእግዚአብሔርንም ቤት መዛግብትና የንጉሡን ቤት መዛግብት ወሰደ፤ ሁሉንም ወሰደ፤ ደግሞም ሰሎሞን የሠራቸውን የወርቁን ጋሻዎች ወሰደ።
- ¹⁰ ፤ ንጉሡም ሮብዓም በእነርሱ ፋንታ የናስ ጋሻዎችን ሠራ÷ የንጉሡንም ቤት ደጅ በሚጠብቁ በዘበኞች አለቃ እጅ አኖራቸው።
- ¹¹ ፤ ንጉ**ሥም ወደ እግዚአብሔር ቤት በገባ ቍ**ጥር ዘበኞች መጥተው ይሸከሙአቸው ነበር፥ መልሰውም በዘበኞች ቤት ውስጥ ያኖሩአቸው ነበር።
- 12 ፤ ሰውንቱንም ባዋረደ ጊዜ የእግዚአብሔር ቍጣ ሬጽሞ እንዳያጠፋው ከእርሱ ዘንድ ተመለሰ፤ በይሁዳም ደግሞ መልካም ነገር ተገኘ።
- ¹³ ፤ ንጉሥም ሮብዓም በኢየሩሳሌም በረታ ንጉሥም ሆነ፤ ሮብዓምም በነገሥ ጊዜ የእርባ እንድ ዓመት ጕልማሳ ነበረ፤ እግዚአብሔርም ስሙን ያኖርባት ዘንድ ከእስራኤል አገር ሁሉ በመረጣት ከተማ በኢየሩሳሌም አሥራ ሰባት ዓመት ነገሥ፤ እናቱም የአሞን ሴት ናዕማ ነበረች።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርንም ይሻ ዘንድ ልቡን አላዘጋጀም ነበርና ክፉ ነገር አደረገ።
- ¹⁵ ፤ የሮብዓምም የፊተኛውና የኋለኛው ነገር በነቢዩ ሽማያና በባለ ራእዩ በአዶ የትውልድ ታሪክ መጽሐፍ የተጻፈ አይደለምን? በሮብዓምና በኢዮርብዓም መካከልም በዘመናቸው ሁሉ ሰልፍ ነበረ።
- ¹⁶ ፤ ሮብዓምም ከአባቶቹ *ጋ*ር አንቀላፋ፥ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ፤ ልጇም አብያ በእርሱ ፋንታ ነገሥ።

- <mark>ን</mark>ጉሡም ኢዮርብዓም በነገሠ በአሥራ ስምንተኛው ዓመት አብያ በይሁዳ ላይ ንጉሥ ሆነ።
- ² ፤ ሦስት ዓመት በኢየሩሳሌም ነገ**ሠ፤ የ**እናቱም ስም ሚካያ ነበረ÷ የገብዓ ሰው የኡርኤል ልጅ ነበረች ።
- ³ ፤ በአብያና በኢዮርብዓም መካከልም ሰልፍ ነበረ። አብያም የተመረጡትን አራት መቶ ሺህ ኃያላን ሰልፌኞች ይዞ ወደ ሰልፍ ወጣ፤ ኢዮርብዓምም የተመረጡትን ስምንት መቶ ሺህ ጽኦዓን ኃያላን ሰዎች ይዞ በእርሱ ላይ ተሰለፌ።
- ⁴ ፤ አብያም በተራራማው በኤፍሬም አገር ባለው በጽማራይም ተራራ ላይ ቆሞ እንዲህ አለ። ኢዮርብዓምና እስራኤል ሁሉ ሆይ÷ ስሙኝ፤
- ⁵ ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ መንግሥትን ለዳዊትና ለልጆቹ በጨው ቃል ኪዳን ለዘላለም እንደ ሰጠ በውኑ አታውቁምን?
- ⁶ ፤ የዳዊት ልጅ የሰሎሞን ባሪያ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም ግን ተነሥቶ በጌታው ላይ ዐመፀ።
- ⁷ ፤ ክፉዎች ሰዎችና ምናምንቴዎችም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፤ ሮብዓም ሕፃንና ለጋ በነበረበት ጊዜ÷ ሊቋቋማቸውም ባልቻለበት ጊዜ÷ በሰሎሞን ልጅ በሮብዓም ላይ በረቱበት።
- ⁸ ፤ አሁንም በዳዊት ልጆች እጅ የሚሆነውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ልትቋቋሙ ታስባላችሁ። እናንተም እጅግ ታላቅ ሕዝብ ናችሁ÷ ኢዮርብዓምም አማልክት አድርሳ የሠራላችሁ የወርቅ አምቦሶች ከእናንተ *ጋ*ር ናቸው።
- ⁹ ፤ የአሮንን ልጆች የእግዚአብሔርን ካህናትና ሌዋውያን አላሳደዳችሁምን? እንደ ሌሎችም አሕዛብ ልማድ ካህናትን አላደረጋችሁምን? እንድ ወይፌንና ሰባት አውራ በጎች ይዞ ይቀድስ ዘንድ የሚመጣ ሁሉ አማልክት ላልሆኑት ለእነዚያ ካህን ይሆናል።
- ¹⁰ ፤ ለእኛ ግን አምላካችን እግዚአብሔር ነው÷ አልተውነውም፤ የእግዚአብሔርም አገልጋዮች የአሮን ልጆች ካህናቱ ሌዋው*ያኑም* በሥራቸው ከእኛ ጋር ናቸው።
- ¹¹ ፤ በየጥዋቱና በየጣታውም ለእግዚአብሔር የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ጣፋጩን ዕጣን ያሳርጋሉ፤ የገጹንም ኅብስት በንጹህ ገበታ ላይ÷ የወርቁን መቅረዝና ቀንዲሎቹንም ጣታ ጣታ እንዲያበሩ ያዘጋጃሉ፤ እኛም የአምላካችንን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እንጠብቃለን÷ እናንተ ግን ትታችሁታል።
- ¹² ፤ እነሆም፥ እግዚአብሔር በእኛ ላይ አለቃ ነው፥ መለከቱንም የሚነፉ ካህናቱ ከእኛ ጋር ናቸው፥ በእናንተም ላይ ይጮሻሉ። የእስራኤል ልጆች ሆይ፥ አይበኛ ችሁምና ከአባቶቻችሁ አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር አትዋጉ።
- ¹³ ፤ ኢዮርብዓም ግን ድብቅ ጦር በስተ ኋላቸው አዞረ፤ እነርሱ በይሁ~~ዓ~~ ፊት ሆነው ድብቅ ጦሩ በስተ ኋላቸው

ነበረ ።

- ¹⁴ ፲ ይሁ-ዓም ወደ ኃላው በተመለከተ ጊዜ፥ እነሆ፥ ስልፉ በፊቱና በኃላው ነበረ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጮች፥ ካህናቱም መለከቱን ነፉ።
- ¹⁵ ፤ የይሁዳም ሰዎች ጮኾ፤ የይሁዳም ሰዎች በጮኾ ጊዜ እግዚአብሔር ኢዮርብዓምንና እስራኤልን ሁሉ በአብያና በይሁዳ ፊት *መታ*ቸው።
- ¹⁶ ፤ የእስራኤልም ልጆች ከይሁ*ዳ* ፊት ሸሹ፥ እግዚአብሔርም በእጃቸው አሳልፎ ሰጣቸው።
- ¹⁷ ፲ አብያና ሕዝቡ ታላቅ አመታት መቱአቸው፤ ከእስራኤልም አምስት መቶ ሺህ የተመረጡ ሰዎች ተገድለው ወደቁ።
- ¹⁸ ፤ በዚያም ጊዜ የእስራኤል ልጆች ተዋረዱ፥ የይሁዳም ልጆች በአባቶቻቸው አምላክ በእግዚአብሔር ታምነው ነበርና አሸነፉ።
- ¹⁹ ፤ አብያም ኢዮርብዓምን አሳደደው፥ ከእርሱም ከተሞቹን፥ ቤቴልንና *መን*ደሮችዋን፥ ይሻናንና መንደሮችዋን፥ ዔፍሮንንና መንደሮችዋን ወሰደ።
- ²⁰ ፤ ኢዮርብዓምም ከዚያ በኋላ በአብያ ዘ*መ*ን አልበረታም፤ እግዚአብሔርም ቀሠፈው÷ ሞተም።
- ²¹ ፤ አብያም ጸና፥ አሥራ አራትም ሚስቶች አገባ፥ ሀያ ሁለትም ወንዶች ልጆችንና አሥራ ስድስት ሴቶች ልጆችን ወለደ።
- ²² ፤ የአብያም የቀረው ነገርና አካሄዱ የተናገራቸውም ቃሎች በነቢዩ በአዶ *መ*ጽሐፍ ተጽፌዋል።

ምዕራፍ 14

ለብያም ከአባቶቹ ጋር እንቀላፋ፥ በዓዊትም ከተማ ቀበሩት፤ ልጁም እሳ በእርሱ ፋንታ ነገሥ። በእርሱም ዘመን ምድሪቱ አሥር ዓመት ያህል ዕረራች።

- ² ፤ አሳም በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊ*ት መ*ልካምና *ቅን* ነገር አደረገ፤
- ³ ፤ የእንግዶቹንም አጣልክት መሠዊያ የኮረብታውንም መስገጃዎች አፈረሰ፥ ሐውልቶቹንም ሰበረ፥ የማምለኪያ ዐፀዶቹንም ቈረጠ፤
- ⁴ ፤ የአባቶ ቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ይሹ ዘንድ÷ ሕጉንና ትእዛዙንም *ያ*ደርጉ ዘንድ ይሁዳን አዘዘ።
- ⁵ ፤ ከይሁዳም ከተሞች ሁሉ የኮረብ*ታውን መ*ስገ*ጃዎችና* የፀሐይ ምስሎችን አስወገደ፤ *መንግሥቱም* በእርሱ ሥር በሰላም ተቀመሰች።
- ⁶ ፤ በይሁዳም ምሽጎች ከተሞችን ሠራ፤ እግዚአብሔርም ዕረፍት ስለ ሰጠው ምድሪቱ ጸጥ ብላ ነበር፥ በዚ*ያ*ም ዘ*መን* ሰልፍ አልነበረም።
- ⁷ ፤ ይሁዳንም። እነዚህን ከተሞች እንሥራ፥ ቅጥርም ግንብም መዝጊያም መወርወሪያም እናድርግባቸው፤ አምላካችንን እግዚአብሔርን ስለ ፌለግነው ምድሪቱ ገና በፊታችን ናት፤ እኛ ፌልገነዋል፥ እርሱም በዙሪያችን ዕረፍት ሰጥቶናል አለ። እነርሱም ሥሩ አከናወኦም።
- ⁸ ፤ ለእሳም አላባሽ አግሬ ጋሻና ጦር የሚሸከሙ ሦስት መቶ ሺህ የይሁዳ ሠራዊት፥ ጋሻም የሚሸከሙ ቀስትም የሚገትሩ ሁለት መቶ ሰማኒያ ሺህ የብንያም ሰዎች ነበሩት፤ እነዚህም ሁሉ ጽኦዓን ኃያላን ሰዎች ነበሩ።
- ⁹ ፤ ኢትዮጵያዊውም ዝሪ አንድ ሚሊዮን ሰዎችና ሦስት *መ*ቶ ሰረገሎች ይዞ ወጣባቸው፤ ወደ *መ*ሪሳም መጣ።
- ¹⁰ ፤ አሳም ሊጋጠመው ወጣ፥ በመሪሳም አጠገብ ባለው በጽፋታ ሸለቆ ውስጥ ተሰለፉ።
- ¹² ፤ እግዚአብሔርም በአሳና በይሁ*ዓ* ፊት ኢትዮጵያው*ያንን መታ* ፤ ኢትዮጵያው*ያን*ም ሸሹ።
- ¹³ ፤ አሳም ከእርሱም *ጋ*ር ያለው ሕዝብ እስከ ጌራራ ድረስ አሳደዱአቸው፤ ኢትዮጵያውያንም ሬጽመው እስኪሐፉ ድረስ ወደቁ፥ በእግዚአብሔርና በሥራዊቱ ፊት ተሰባብረዋልና፤ እጅግም ብዙ ምርኮ ወሰዱ።
- ¹⁴ ፤ ከእግዚአብሔርም ዘንድ ታላቅ ድንጋሔ ስለ ወደቀባቸው በጌራራ ዙሪያ የነበሩትን ከተሞች ሁሉ *መ*ቱ፤ በከተሞቹም ውስጥ እጅግ ብዝበዛ ነበረና ከተሞቹን ሁሉ በዘበዙ።
- ¹⁵ ፤ የከብቶቹንም በረት አፈረሱ፤ እጅግም ብዙ በጎችንና ግመሎችንም ማረኩ፥ ወደ ኢየሩሳሌምም ተመለሱ።

- **የ**እግዚአብሔርም *መን*ፌስ በዖዴድ ልጅ በዓዛር*ያ*ስ ላይ ሆነ፤
- ² ፤ አሳንም ሊገናኘው ወጣ፥ እንዲህም አለው። አሳ ይሁዳና ብንያም ሁሉ ሆይ፥ ስጮኝ፤ እናንተ ከእግዚአብሔር ጋር ስትሆኑ እርሱ ከእናንተ ጋር ነው፤ ብትፊልጉትም ይገኝላችኋል፤ ብትተዉት ግን ይተዋችኋል።
- ³ ፤ እስራኤልም ብዙ ዘ*መን* ያለ እውነተኛ አምላክ፥ ያለ አስተማሪም ካህን፥ ያለ ሕግም ይኖሩ ነበር።
- ⁴ ፤ በመከራቸውም ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው በፈለጉት ጊዜ አገኙት።
- ⁵ ፤ በዚያም ዘመን ለሚወጣውና ለሚገባው ሰላም አልነበረም፥ በምድርም በሚኖሩት ሁሉ ላይ ታላቅ ድንጋሔ ነበረ።
- ⁶ ፤ እግዚአብሔር በመከራው ሁሉ ያስጨንቃቸው ነበርና ወገን ከወገን ጋር÷ ከተማም ከከተማ ጋር ይዋጋ ነበር።
- ⁷ ፤ እናንተ ግን ለሥራቸሁ ብድራት ይሆንላችኋልና በርቱት እጀችሁም አይላላ።
- ⁸ ፤ አሳም ይህን ቃልና የነቢዩን የዖዴድን ትንቢት በሰማ ጊዜ ልቡ ጸና÷ ከይሁዳና ከቢንያምም አገር ሁሉ በተራራማውም በኤፍሬም አገር ከያዛቸው ከተሞች ጸያፉን ነገር አስወገደ፤ በእግዚአብሔርም ቤት ፊት የነበረውን የእግዚአብሔርን መሠዊያ አደሰ።
- ⁹ ፤ አምላኩም እግዚአብሔር ከእርሱ *ጋ*ር እንደ ሆነ ባዩ ጊዜ ከእስራኤል ዘንድ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተጠግተው ነበርና እርሱ ይሁዳንና ብንያምን ሁሉ÷ ከኤፍሬምና ከምናሴም ከስም*የንም መ*ጥተው ከእነርሱ *ጋ*ር የተቀመጡትን ስበሰበ።
- ¹⁰ ፤ አሳም በነገሠ በአሥራ አምስተኛው ዓመት በሦስተኛው ወር በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ።
- ¹¹ ፤ በዚያም ቀን ካመጡት ምርኮ ሰባት መቶ በሬዎችና ሰባት ሺህ በጎች ለእግዚአብሔር ሠዉ።
- ¹² ፤ በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳቸው የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ይሹ ዘንድ ቃል ኪዳን አደረጉ፤
- ¹³ ፲ የእስራኤልንም አምላክ እግዚአብሔርን የማይፈልግ፥ ታናሽ ወይም ታላቅ፥ ወንድ ወይም ሴት ቢሆን፥ ይገደል ዘንድ ማሉ።
- ¹⁴ ፤ ለእግዚአብሔርም በታላቅ ድምፅና በእልልታ፥ በእምቢልታና በቀንደ *መ*ለከት ማሉ ።
- 15 ፤ በፍጹምም ልባቸው ምለዋልና፥በፍጹምም ሕሊናቸው ፌልገው ታልና፥ እርሱም ተገኝቶላቸዋልና ይሁዳ ሁሉ በመሐላው ደስ አላቸው፤ እግዚአብሔርም በዙሪያቸው ዕረፍት ሰጣቸው።
- ¹⁶ ፤ ንጉሡም እሳ እናቱን መዓካን በማምለኪያ ዐፀድ ጣዖት ስላደረገች ከእቴጌንትዋ አዋረዳት፤ አሳም ምስልዋን ቈርጦ ቀጠቀጠው፥ በቄድሮንም ወንዝ አጠገብ እቃጠለው።
- ¹⁷ ፤ በከረብታ ላይ የነበሩትን መስገጃዎች ግን ከእስራኤል እላራቀም፤ ይሁን እንጂ የእሳ ልብ በዘመኑ ሁሉ ፍጹም ነበረ።
- ¹⁸ ፲ አባቱም የቀደሰውን፥ እርሱም የቀደሰውን ወርቁንና ብሩን፥ ልዩ ልዩውንም ዕቃ ወደ እግዚአብሔር ቤት አገባ።
- ¹⁹ ፤ አሳም እስከ ነገሠበት እስከ ሠላሳ አምስተኛው ዓመት ድረስ ሰልፍ አልነበረም።

ለሳ በነገሠ በሠላሳ ስድስተኛው ዓመት የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ በይሁዳ ላይ ወጣ፥ ወደ ይሁዳም ንጉሥ ወደ አሳ ማንም መውጣትና መግባት እንዳይችል ራማን ሠራ።

- ² ፤ አሳም ከእግዚአብሔር ቤትና ከንጉሥ ቤት መዝገብ ብርና ወርቅ ወስዶ።
- ³ ፤ በአባቴና በአባትህ መካከል እንደ ነበረው ቃል ኪዳን በእኔና በእንተ መካከል ይሆናል፤ እነሆ ብርና ወርቅ ሰድሺልሃለሁ፤ እርሱ ከእኔ ዘንድ እንዲርቅ ሄደህ ከእስራኤል ንጉሥ ከባኦስ ጋር ያለህን ቃል ኪዳን አፍርስ ብሎ በደማስቆ ወደተቀመጠው ወደ ሶሪያ ንጉሥ ወደ ወልደ አዴር ስደደ።
- ⁴ ፤ ወልደ አዴር ንጉሡን አሳን እሺ አለው፥ የሠራዊቱም አለቆች በእስራኤል ከተሞች ላይ ሰደደ፤ እነርሱም ዓዮንንና ዓንን አቤልማይምንና የንፍታሌምን የዕቃ ቤት ከተሞች ሁሉ *መ*ቱ።
- ⁵ ፤ ባኦስም በሰማ ጊዜ ራማን መሥራት ተወ÷ ሥራውንም አቋረጠ።

- ⁶ ፤ ንጉሡም እሳ የይሁዳን ሰዎች ሁሉ ሰበሰበ፤ ባኦስ ይሠራበት የነበረ*ውን የራጣን ድንጋ*ይና እንጨት እስወገዱ÷ እርሱም ጌባንና ምጽጳን ሠራበት።
- ⁷ ፤ በዚ*ያን* ጊዜም ባለ ራእዩ እናኒ ወደ ይሁ*ዳ ን*ጉሥ ወደ እሳ መጥቶ እንዲህ እለው። በሶሪ*ያ ን*ጉሥ ታምነሃልና፥ በአምላክህም በእግዚአብሔር አልታ*መን*ህምና ስለዚህ የሶሪ*ያ ንጉ*ሥ ጭፍራ ከእ<u>ጅ</u>ህ አምልጦእል።
- ⁸ ፤ ኢትዮጵያውያንና የልብያ ሰዎች እጅግ ብዙ ስረገሎችና ፌረሰኞች የነበሩአቸው እጅግ ታላቅ ጭፍራ አልነበሩምን? በእግዚአብሔር ስለ *ታመን*ህ በእጅህ አሳልፎ ሰጣቸው÷
- ⁹ ፤ እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ፍጹም የሆነውን ያጸና ዘንድ ዓይኖቹ በምድር ሁሉ ይመለከታሉና። አሁንም ስንፍና አድርገሃል። ስለዚህም ከዛሬ ጀምሮ ሰልፍ ይሆንብሃል።
- ¹⁰ ፤ አሳም በባለ ራእዩ ላይ ተቈጣ፤ ስለዚህም ነገር ተቈጥቶአልና በግዞት አኖረው፤ በዚያን ጊዜም እሳ ከሕዝቡ አያሌ ሰዎችን አስጨነቀ።
- ¹¹ ፤ የእሳም የፊተኛውና የኃለኛው ነገር፥ እነሆ፥ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት *መ*ጽሐፍ ተጽፎእል።
- 12 ፤ በነገሠም በሠላሳ ዘጠኝኛው ዓመት እሳ እግሩን ታመመ፤ ደዌውም ጸናበት፤ ነገር ግን በታመመ ጊዜ ባለ መድኃኒቶችን እንጇ እግዚአብሔርን አልፌለገም።
- ¹³ ፤ አሳም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፥ በነገ**ሠ**ም በእርባ አንደኛው ዓመት ሞተ።
- ¹⁴ ፤ ለእርሱም ለራሱ በሠራው *መቃብ*ር በዳዊት ከተማ ቀበሩት፤ በቀማሚ ብልሃት የተሰናዳ ልዩ ልዩ *መ*ልካም ሽቱ በተሞላ አልጋ ላይም አኖሩት፤ እ<u>ጅ</u>ግም ታላቅ የሆነ የመቃብር ወግ አደረጉለት።

- **በ**እርሱም ፋንታ ልጁ ኢዮሳፍጥ ነገሥ፥ በእስራኤልም ላይ ጠነከረ ።
- ² ፤ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ ወታደሮችን አኖረ÷ በይሁዳም አገር አባቱም እሳ በወሰዳቸው በኤፍሬም ከተሞች ዘበኞችን አስቀመጠ።
- ³ ፤ እግዚአብሔርም ከኢዮሳፍጥ *ጋ*ር ነበረ፥ በፊተኛይቱ በአባቱ በዳዊት *መንገ*ድ ሄዶአልና፥ በኣሊምንም አልራለንምና፤
- ⁴ ፤ ነገር ግን የአባቱን አምላክ ፈለገ፥ በትእዛዙም ሄደ፥ የእስራኤልንም ሥራ አልሠራም።
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም *መንግሥቱን* በእጁ አጸና፤ ይሁዳም ሁሉ እጅ *መን*ሻ ለኢዮሳፍጥ አመጣ፤ እጅግም ብዙ ብልጥግናና ክብር ሆነለት ፡፡
- ⁶ ፤ ልቡም በእግዚአብሔር *መንገ*ድ ክፍ ክፍ አለ፤ የኮረብታው*ን መ*ስ*ገጃዎችና የጣ*ምለኪ*ያ ዐፀዱን*ም ከይሁዳ አስወገደ።
- ⁷ ፤ በነገሠም በሦስተኛው ዓመት በይሁዳ ከተሞች ያስተምሩ ዘንድ መሳፍንቱን፥ ቤንኃይልን፥ አብድያስን፥ ዘካርያስን፥ ናትናኤልን፥ ሚክያስን፥ ሰደደ።
- ⁸ ፤ ከአነርሱም ጋር ሌዋው*ያንን ሸጣያን፥ ነታንያን፥* ዝባድያን፥ አሣሄልን፥ ሰሚራሞትን፥ ዮናትንን፥ አዶንያስን፥ ጦብያን፥ ጦባዶንያን ሰደደ ከእነርሱም ጋር ካህናቱን ኤሊሳማንና ኢዮራምን ሰደደ።
- ⁹ ፤ እነርሱም የእግዚአብሔርን የሕጉን መጽሐፍ ይዘው በይሁዳ ያስተምሩ ነበር፤ ወደ ይሁዳም ከተሞች ሁሉ ሄደው ሕዝቡን ያስተምሩ ነበር።
- ¹⁰ ፤ በይሁ-ዓም ዙሪያ በነበሩ *መንግሥ* ታት ሁሉ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ድንጋሔ ሆነ÷ ከኢዮሳፍጥም ጋር አልተዋጉም።
- ¹¹ ፤ ከፍልስጥኤማውያን ለኢዮሳፍጥ እጅ መንሻና የብር ግብር ያመጡ ነበር፤ ዓረባውያንም ደግሞ ከመንጎቻቸው ሰባት ሺህ ሰባት መቶ አውራ በጎችና ሰባት ሺህ ሰባት ሺህ ሰባት መቶ አውራ ፍየሎች ያመጡለት ነበር።
- ¹² ፤ ኢዮሳፍ**ጥም እየበረታና እጅግም እየከበረ ሄደ፤ በይ**ሁዳም ግንቦችንና የጎተራ ከተሞችን ሠራ።
- ¹³ ፤ በይሁዳም ከተሞች ብዙ ሥራ ሠራት በኢየሩሳሌምም ጽኦዓን ኃያላን ሰልፈኞች ነበሩት።
- ¹⁴ ፤ ቊጥራቸውም እንደ አባቶቻቸው ቤት ይህ ነበረ፤ ከይሁዳ ሻለቆች አለቃው ዓድና÷ ከአርሱም ጋር ሦስት መቶ ሺህ ጽኑዓን ኃያላን ሰዎች ነበሩ፤
- ¹⁵ ፤ ከእርሱም በኋላ አለቃው ይሆሐናን፥ ከእርሱም ጋር ሁለት *መ*ቶ ሰማንያ ሺህ ሰዎች ነበሩ፤
- ¹⁶ ፤ ከእርሱም በኋላ በፌቃዱ ራሱን ለእግዚአብሔር የቀደሰ የዝክሪ ልጅ ዓማስያ÷ ከእርሱም ጋር ሁለት *መ*ቶ

ሺህ ጽኑዓን ኃያላን ሰዎች ነበሩ።

- ¹⁷ ፤ ከብንያምም ጽኦዕ ኃያል የነበረው ኤሊ*ዳ*ሄ፥ ከእርሱም ጋር ቀስትና ጋሻ የሚይዙ ሁለት *መ*ቶ ሺህ ሰዎች ነበሩ፤
- ¹⁸ ፤ ከእርሱም በኋላ የዛባት÷ ከእርሱም ጋር ለሰልፍ የተዘጋጁ *መ*ቶ ሰማኒያ ሺህ ሰዎች ነበሩ።
- ¹⁹ ፤ ንጉ**ሥ በተ***መ*ሸጉ በይሁ~~ዓ~~ ከተሞች ሁሉ ካኖራቸውም ሌላ እነዚህ ንጉሥን ያገለግሉ ነበር።

ምዕራፍ 18

ለኢዮሣፍጥም ብዙ ብልጥግናና ክብር ነበረው፤ ለአክዓብም *ጋ*ብቻ ሆነ።

- ² ፤ ከጥቂት ዓመት በኃላም ወደ አክዓብ ወደ ሰማርያ ወረደ። አክዓብም ለእርሱና ከእርሱ ጋር ለነበሩት ሕዝብ ብዙ በጎችንና በሬዎችን አረደ÷ ከእርሱም ጋር ወደ ሬማት ዘገለዓድ ይሄድ ዘንድ አባበለው።
- ³ ፤ የእስራኤልም ንጉሥ አክዓብ የይሁዳን ንጉሥ ኢዮሣፍጥን። ከእኔ ጋር ወደ ሬማት ዘገለዓድ ትሄዳለህን? አለው። እርሱም እኔ እንደ አንተ ነኝ፥ ሕዝቤም እንደ ሕዝብህ ናቸው፤ በስልፍም ከአንተ ጋር እንሆናለን ብሎ መለሰለት።
- ⁴ ፤ ኢዮሣፍ**ጥም የ**እስራኤልን ንጉሥ። የእግዚአብሔርን ቃል አስቀድመህ ት**ሐይቅ ዘንድ እለም**ንሃለሁ አለው።
- ⁵ ፤ የእስራኤልም *ንጉሥ ነቢያቱን* አራት *መ*ቶ ሰዎች ሰብስቦ። ወደ ሬማት ዘገለዓድ ለሰልፍ ልሂድን? ወይስ ልቅር? አላቸው። እነርሱም። እግዚአብሔር በንጉሥ እጅ እሳልፎ ይሰጣታልና ውጣ አሉት።
- ⁶ ፤ ኢዮሣፍ**ጥ ግን። እን**ጠይቀው ዘንድ የእግዚአብሔርን ነቢይ የሆነ ሌላ ሰው በዚህ አይገኝምን? አለ።
- ⁷ ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሣፍጥን። እግዚአብሔርን የምንጠይቅበት አንድ ሰው አለ፤ ነገር ግን ሁል ጊዜ ክፉ አንጇ ከቶ መልካም ትንቢት አይነግርልኝምና አጠላዋለሁ፤ አርሱም የይምላ ልጅ ሚክያስ ነው አለው። ኢዮሳፍጥም። ንጉሥ እንዲህ አይበል አለው።
- ⁹ ፤ የእስራኤል *ንጉሥና* የይሁ*ዳ ንጉሥ* ኢዮሳፍጥ ልብስ *መንግሥት* ለብስው በሰማሪያ በር *መግ*ቢያ አጠንብ በአደባባይ በዙፋኖቻቸው ላይ ተቀምጠው ነበር፤ ነቢያትም ሁሉ በፊታቸው ትንቢት ይናገሩ ነበር።
- ¹⁰ ፤ የክንዓና ልጅ ሰዴቅያስም የብረት ቀንዶች ሥርቶ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ሶሪያውያንን እስኪጠፉ ድረስ በእነዚህ ትወጋለህ አለ።
- ¹¹ ፤ ነቢያትም ሁሉ። እግዚአብሔር በንጉ**ሥ እ**ጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ወደ ሬጣት ዘገለዓድ ሂድና ተከናወን እያሉ እንዲሁ ትንቢት ይናገሩ ነበር።
- ¹² ፤ ሚክያስንም ሊጠራ የሄደ መልእክተኛ። እነሆ÷ ነቢያት በአንድ አፍ ሆነው ለንጉሡ መልካም ይናገራሉ፤ ቃልህም እንደ ቃላቸው *እንዲሆን መ*ልካም እንድትናገር እለምንሃለሁ አለው።
- ¹³ ፤ ሚክያስም ፡፡ ሕያው እግዚአብሔርን! አምላኬ የሚለውን እርሱን እናገራለሁ አለ ፡፡
- ¹⁴ ፤ ወደ ንጉሡም በመጣ ጊዜ ንጉሡ። ሚክያስ ሆይ፥ ወደ ሬማት ዘገለዓድ ለሰልፍ እንሂድን? ወይስ እንቅር? አለው። አርሱም። ውጣ፥ ተከናወን፤ በእ<u>ጅ</u>ህም አልፌው ይሰጣሉ አለ።
- ¹⁵ ፲ ንጉ**ሥም ። በ**እግዚአብሔር ስም ከእውነት በቀር እንዳትነግረኝ ስንት ጊዜ አምልሃለሁ? አለው ።
- ¹⁶ ፤ እርሱም። እስራኤል ሁሉ ጠባቂ እንደሌላቸው በጎች በተራሮች ላይ ተበትነው እየሁ፤ እግዚአብሔርም። ለእነዚህ ጌታ የላቸውም፥ እ*ያንዳን*ዱም በሰላም ወደ ቤቱ ይ*መ*ለስ አለ ብሎ ተናገረ።
- ¹⁷ ፤ የእስራኤልም *ንጉሥ* ኢዮሣፍጥን። ክፉ እን*ኛ መ*ልካም ትንቤት አይናገርልኝም አላልሁህምን? አለው።
- ¹⁸ ፲ ሚክያስም አለ። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፲ እግዚአብሔር በዙፋኦ ተቀምጦ፥ የሰማይም ሥራዊት ሁሉ በቀ*ኙና* በግራው ቆመው እየሁ።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም። ወጥቶ በሬጣት ዘገለዓድ ይወድቅ ዘንድ የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን የሚያታልል ጣን ነው? አለ። እንዱም እንደዚህ፥ ሌላውም እንደዚያ ያለ ነገር ተናገረ።
- ²⁰ ፤ መንፈስም መጣ፥ በእግዚአብሔርም ፊት ቆሞ። እኔ አታልለዋለሁ አለ። እግዚአብሔርም። በምን? አለው።
- ²¹ ፤ እርሱም። ወጥቼ በነቢያቱ ሁሉ እፍ ሐሰተኛ *መን*ፌስ እሆናለሁ አለ። እግዚአብሔርም። ታታልለዋለህ፤ ይቀናሃል፤ ውጣ፥ እንዲህም አድርግ አለ።
- ²² ፤ አሁንም÷ እነሆ÷ እግዚአብሔር በእነዚህ በነቢያትህ እፍ ሐስተኛ *መን*ፈስን አድርሳአል፤ እግዚአብሔርም

በአንተ ላይ ክፉ ተናግሮብሃል።

- ²³ ፤ የክንዓናም ልጅ ሴዴቅያስ ቀረበ÷ ሚክያስንም በጥራ መታውና። የእግዚአብሔር መንራስ ከአንተ ጋር ይናገር ዘንድ በምን መንገድ ከእኔ አለራ? አለ።
- ²⁴ ፤ ሚክያስም። እነሆ÷ በዚያ ቀን ልትሸሸግ ወደ እልፍኝህ ስትሄድ ታያለህ አለ።
- ²⁵ ፤ የእስራኤልም ንጉሥ። ሚክያስን ውስዱ፥ ወደ ከተማይቱም አለቃ ወደ አሞን፥ ወደ ንጉ**ሥ**ም ልጅ ወደ ኢዮአስ *መ*ልሳችሁ።
- ²⁶ ፤ ንጉሥ እንዲህ ይላል። በደኅና እስክመለስ ድረስ ይህን ሰው በግዞት አኦሩት፥ የመከራም እንጀራ መግቡት፥ የመከራም ውኃ አጠጡት በሉ አለ።
- ²⁷ ፤ ሚክያስም። በደህና ብትመለስ እግዚአብሔር በእኔ የተናገረ አይደለም አለ። ደግሞም። እናንተ ሕዝብ ሁሉ÷ ስሙኝ አለ።
- ²⁸ ፤ የእስራኤል ንጉሥና የይሁ*ዳ ንጉሥ* ኢዮሣፍጥ ወደ ሬጣት ዘገለዓድ ወጡ።
- ²⁹ ፤ የእስራኤል ንጉሥም ኢዮሣፍጥን። ልብሴን ለውጬ ወደ ሰልፍ እገባለሁ፤ አንተ ግን ልብስህን ልበስ አለው። የእስራኤልም ንጉሥ ልብሱን ለወጠ፥ ወደ ሰልፍም ገቡ።
- ³⁰ ፲ የሶር*ያም ንጉሥ የሰረገሎቹን* አለቆች። ከአስራኤል *ንጉሥ* በቀር ትንሽ ቢሆን ወይም ትልቅ ከማናቸውም *ጋ*ር አት*ጋ*ጠሙ ብሎ አዝዞ ነበር።
- ³¹ ፲ የሰረገሎችም አለቆች ኢዮሣፍጥን ባዩ ጊዜ። የእስራኤል ንጉሥ ነው አሉ÷ ሊጋጠሙትም ከበቡት፲ ኢዮሣፍጥ ግን ጮሽ÷ እግዚአብሔርም ረዳው÷ እምላኩም ከእርሱ መለሳቸው።
- ³² ፤ የሰረገሎቹም አለቆች የእስራኤል ንጉሥ እንዳልሆነ ባዩ ጊዜ እርሱን ከማሳደድ ተ*መ*ለሱ።
- ³³ ፤ አንድ ሰውም ቀስቱን በድንገት ገትሮ የእስራኤልን ንጉሥ በጥሩሩ *መጋ*ጠሚያ በኩል ሳምባውን ወጋው። ሰረጋለኛውንም። ተወግቻለሁና እ<u>ጅ</u>ህን ግታ ከሰልፍም ውስጥ አውጣኝ አለው።
- ³⁴ ፤ በዚያም ቀን ሰልፍ በረታ፤ የእስራኤልም ንጉሥ በሶሪያውያን ፊት እስከ ማታ ድረስ በሰረገላው ላይ ራሱን ይደግፍ ነበር፤ ፀሐይም በገባ ጊዜ ሞተ።

- **የ**ይሁዳም ንጉሥ ኢዮሣፍጥ ወደ ቤቱ ወደ ኢየሩሳሌም በደኅና ተ*መ*ለሰ።
- ² ፤ ባለ ራእዩ የአናኒ ልጅ ኢዩ ሊገናኘው ወጣ፥ ንጉሡንም ኢዮሣፍጥን። ከሐዲውን ታግዛለህን? ወይስ እግዚአብሔርን የሚጠሉትን ትወድዳለህን? ስለዚህም ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ቍጣ ሆኖብሃል።
- ³ ፤ ነገር ግን የማምለኪያ ዐፀዶቹን ከምድር አስወግደሃልና÷ እግዚአብሔርንም ትፊልግ ዘንድ ልብህን አዘጋጅተሃልና መልካም ነገር ተገኝቶብሃል አለው።
- ⁴ ፤ ኢዮሣፍ**ተም በኢየሩሳ**ሌም ተቀመጠ፤ ደግሞም ከቤርሳቤህ ጀምሮ እስከ ተራራጣው እስከ ኤፍሬም እገር ድረስ ወደ ሕዝቡ ወጥቶ ወደ አባቶቻቸው አምላክ ወደ እግዚአብሔር መለሳቸው።
- ⁵ ፤ በምድር ላይ በተመሸጉት በይሁዳ ከተሞች ሁሉ በእያንዳንዱ ከተማ ውስጥ **ፊ**ራጆች አኖረ።
- ⁷ ፤ አሁንም እግዚአብሔርን መፍራት በእናንተ ላይ ይሁን፤ በአምላካችንም በእግዚአብሔር ዘንድ በደልና ለሰው ፊት ማድላት መማለጃም መውሰድ የለምና ሁሉን ተጠንቅቃችሁ አድርጉ አላቸው።
- ⁸ ፤ ኢዮሣፍ**ጉም ከ**ሌዋ*ው ያን*ና ከካህናት ከእስራኤልም የአባቶች ቤቶች አለቶች፥ በእግዚአብሔር ስም ፍርድን እንዲራርዱ ክርክርንም እንዲቈር**ሑ በኢ**የሩሳሌም ሾመ። እንርሱም በኢየሩሳሌም ተቀመጡ።
- ⁹ ፤ እንዲህም ብሎ አዘዛቸው ፡፡ እንዲሁ እግዚአብሔርን በመፍራት በቅንነትም በፍጹምም ልብ አድርጉ ፡፡
- ¹⁰ ፤ በከተሞቻቸውም ከተቀመጡት ከወንድሞቻችሁ በደምና በደም መካከል በሕግና በትእዛዝ በሥርዓትና በፍርድም መካከል ያለ ማናቸውም ነገር ወደ እናንተ ቢመጣ እግዚአብሔርን እንዳይበድሉ÷ ቍጣም በእናንተና በወንድሞቻችሁ ላይ እንዳይመጣ አስጠንቅቁአቸው፤ እንዲህም ብታደርጉ በደለኞች አትሆኑም።

¹¹ ፤ እንሆም፥ ለእግዚአብሔር በሚሆነው ነገር ሁሉ የካህናቱ አለቃ አማርያ፥ በንጉሡም ነገር ሁሉ የይሁዳቤት አለቃ የይስማኤል ልጅ ዝባድያ በላያችሁ ተሾመዋል፤ ሌዋውያኑም ደግሞ በፊታችሁ አለቆች ይሆናሉ፤ በርትታችሁም አድርጉ፥ እግዚአብሔርም መልካም ከሚያደርግ ጋር ይሁን።

- <mark>ለ</mark> ንዲህም ሆነ፤ ከዚህ በኃላ የሞዓብና የአሞን ልጆች ከእነርሱም ጋር ምውናው*ያን* ኢዮሣፍጥን ሊወጉ *መ*ጡ።
- ² ፤ ወሬኞችም መጥተው። ከባሕሩ ማዶ ከሶሪያ ቃላቅ ሠራዊት መጥቶብሃል፤ እንሆም፥ ዓይንጋዲ በተባለች በሐሴሶን ቃማር ናቸው ብለው ለኢዮሣፍጥ ነገሩት።
- ³ ፤ ኢዮሣፍጥም ፈራ÷ እግዚአብሔርንም ሊፊልግ ፊቱን አቀና፤ በይሁዳም ሁሉ ጾም አወጀ።
- ⁴ ፤ ይሁዳም እግዚአብሔርን ይራልግ ዘንድ ተከማቸ፤ ከይሁዳ ከተሞችም ሁሉ እግዚአብሔርን ይራልጉ ዘንድ መጡ።
- ⁵ ፤ ኢዮሣፍጥም በይሁዳና በኢየሩሳሌም ጉባኤ *መ*ካከል በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ በአዲሱ አደባባይ ፊት ቆ*መ*፤
- ⁶ ፤ እንዲህም አለ። አቤቱ የአባቶቻችን አምላክ ሆይ፥ በሰማይ ያለህ አምላክ አንተ አይደለህምን? የአሕዛብንስ መንግሥታት ሁሉ የምትገዛ እንተ አይደለህምን? ኃይልና ችሎታ በእ<u>ጅ</u>ህ ነው፥ ሊቋቋምህም የሚችል የለም።
- ⁷ ፤ አምላካችን ሆይ፥ በዚህ ምድር የነበሩትን አሕዛብ ከሕዝብህ ከእስራኤል ፊት ያሳደድህ፥ ለወዳጅህም ለአብርሃም ዘር ለዘላለም የሰሐሃት አንተ አይደለህምን?
- ⁸ ፤ እነርሱም የተቀመጡባት÷ ለስምህም መቅደስን ሠርተውባት።
- ⁹ ፤ ክፉ ነገር÷ የፍርድ ሰይፍ ወይም ቸነራር ወይም ራብ÷ ቢመጣብን ስምህ ባለበት በዚህ ቤት ፊትና በፊትህ ቆመን በመከራችን ወደ አንተ እንጮሻለን÷ አንተም ሰምተህ ታድነናለህ አሉ።
- ¹⁰ ፤ አሁንም፥ እነሆ፥ እስራኤል ከግብጽ ምድር በወጡ ጊዜ ያልፉባቸው ዘንድ ያልፈቀድህላቸው፥ ነገር ግን ፈቀቅ ብለው ያላጠፉአቸው፥ የአምንና የምዓብ ልጆች የሴይርም ተራራ ሰዎች፥
- ¹¹ ፤ እነሆ÷ ለወሮታችን ክፋት ይመልሱልናል፤ ከሰሐሽንም ርስት ያወጡን ዘንድ መጥተዋል።
- 12 ፲ አምላካችን ሆይ÷ አንተ አትፌርድባቸውምን? ይህን የመጣብንን ታላቅ ወገን እንቃወም ዘንድ አንችልም፲ የምናደርገውንም አናውቅም፲ ነገር ግን ዓይኖቻችን ወደ አንተ ናቸው።
- ¹³ ፤ የይሁዳም ሰዎች ሁሉ ከሕፃናቶቻቸውና ከሚስቶቻቸው ከልጆቻቸውም *ጋ*ር በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ነበር።
- ¹⁴ ፤ የእግዚአብሔርም *መን*ፌስ ከእሳፍ ወገን በነበረው በሌዋዊው በማታንያ ልጅ በይዒኤል ልጅ በበናያስ ልጅ በዘካሪያስ ልጅ በየሕዚኤል ላይ በጉባኤው *መ*ካከል መጣ፤
- ¹⁵ ፲ እንዲህም አለ። ይሁዳ ሁሉ፥ በኢየሩሳሌምም የምትኖሩ፥ አንተም ንጉሥ ኢዮሣፍጥ፥ ስሙ፲ እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል። ሰልፉ የእግዚአብሔር ነው እንጂ የእናንተ አይደለምና ከዚህ ታላቅ ወገን የተነሣ አትፍሩ፥ አትደንግሑም።
- ¹⁶ ፲ ነገ በእነርሱ ላይ ውረዱ፤ እነሆ፥ በጺጽ ዓቀበት ይወጣሉ፤ በሽለቆውም መጨረሻ በይሩኤል ምድረ በዳ ፊት ለፊት *ታገኙ*አቸዋላችሁ።
- ¹⁷ ፤ እናንተ በዚህ ሰልፍ የምትዋጉ አይደላቸሁም፤ ይሁዳና ኢየሩሳሌም ሆይ፥ ተሰለፉ፥ ዝም ብላችሁ ቁሙ፥ የሚሆነውንም የእግዚአብሔርን መድኃኒት እዩ፤ እግዚአብሔርም ከእናንተ ጋር ነውና አትፍሩ፥ አትደንግጡም፥ ነገም ውጡባቸው።
- ¹⁸ ፤ ኢዮሣፍ**ጉም በምድር ላይ ተደፋ ይሁ**ዳም ሁሉ በኢየሩሳሌምም የሚኖሩ በእግዚአብሔር ፊት ወደቁ፥ ለእግዚአብሔርም ሰገዱ።
- ¹⁹ ፤ ሌዋው*ያን*ም፥ የቀዓት ልጆችና የቆሬ ልጆች፥ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን በእጅግ ታላቅ ድምፅ ያመስገኑት ዘንድ ቆሙ።
- ²⁰ ፤ ማልደውም ተነሡ፥ ወደ ቴቁሔም ምድረ በዳ ወጡ፤ ሲወጡም ኢዮሣፍጥ ቆመና። ይሁዳና በኢየሩሳሌም የምትኖሩ ሆይ፥ ስሙኝ፤ በአምላካችሁ በአግዚአብሔር እመኑ፥ ትጸኦማላችሁ፤ በነቢያቱም እመኑ፥ ነገሩም ይሰላላችቷል አለ።
- ²¹ ፤ ከሕዝቡም ጋር ተማክሮ በሠራዊቱ ፊት የሚሄዱትን። ምሕረቱ ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመስግኦ የሚሉትንም፥ ጌጠኛ ልብስም ለብስው የሚያመስግኦትን፥ ለእግዚአብሔርም የሚዘምሩትን መዘምራን አቆመ።

- ²² ፤ ዝማሬውንና ምስጋናውንም በጀመሩ ጊዜ ይሁዳን ሊወጉ በመጡት በአሞንና በሞዓብ ልጆች በሴይርም ተራራ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ድብቅ ጦርን አመጣባቸው፤ እነርሱም ተመቱ።
- ²³ ፤ የእሞንና የሞዓብ ልጆችም በሴይር ተራራ በሚኖሩት ላይ ፊጽመው ይገድሉእቸው ዘንድ ያጠፉእቸውም ዘንድ ተነሥተውባቸው ነበር፤ በሴይርም የሚኖሩትን ካጠፉ በኃላ እያንዳንዱ ባልንጀራውን ለማጥፋት ተረዳዳ።
- ²⁴ ፲ የይሁዳም ሰዎች ወደ ምድረ በዳ ግንብ በመጡ ጊዜ ሕዝቡን እዩ፲ እነሆም፥ በምድሩ ሁሉ ሬሳ ሞልቶ ነበር፥ ያመለጠም ሰው አልነበረም።
- ²⁵ ፤ ኢዮሣፍጥና ሕዝቡም ምርኮ ይወስዱ ዘንድ መጡ ብዙ ከብትና ልዩ ልዩ ዕቃም፥ ልብስም፥ እጅግም ያጣረ ዕቃ አገኙ፥ በዘበዙትም፥ ሁሉንም ይሸከሙ ዘንድ አልቻሉም፤ ከምርኮውም ብዛት የተነሣ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ይበዘብዙ ነበር።
- ²⁶ ፤ በአራተኛውም ቀን በበረከት ሽለቆ ውስጥ ተሰበሰቡ፥ በዚያም እግዚአብሔርን ባረኩ፤ ስለዚህም ያ ስፍራ እስከ ዛሬ ድረስ የበረከት ሽለቆ ተባለ።
- ²⁷ ፤ የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሰዎች፥ በፊታቸውም ኢዮሣፍ**ተ፥ እግዚአብሔር በጠላ**ቶቻቸው ላይ ደስ አሰኝቶአቸዋልና በደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ዘንድ ተመለሱ።
- ²⁸ ፤ በበገናም በመስንቆም በመለከትም ወደ ኢየሩሳሌም ወደ እግዚአብሔርም ቤት ገቡ*።*
- ²⁹ ፤ እግዚአብሔር የእስራኤልን ጠላቶ ች እንደ ወ*ጋ* በሰሙ ጊዜ በምድር *መንግሥ* ታት ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ፍርሃት ሆነ።
- ³⁰ ፤ የኢዮሣፍ**ጥም መንግሥት ጸጥ አ**ስች፥ አምላኩም በዙሪያው ካሉ አሳረፈው።
- ³² ፤ በእባቱም በእሳ *መንገ*ድ ሄደ÷ ከእርሱም ፊቀቅ እላለም፤ በእግዚአብሔር ፊት ቅን እደረገ።
- ³³ ፲ ነገር ግን የኮረብታው *መ*ስገጃዎች አልተወገዱም፤ ሕዝቡም ገና ልባቸውን ወደ አባቶቻቸው አምላክ አላዘጋጁም ነበር።
- ³⁴ ፤ የቀረውም የፊተኛውና የኋለኛው የኢዮሣፍጥ ነገር÷ እነሆ÷ በእስራኤል ነገሥታት *መ*ጽሐፍ ውስጥ በሚገኘው በእናኒ ልጅ በኢዩ ታሪክ ተጽፎእል።
- ³⁵ ፤ ከዚህም በኋላ የይሁ*ዓ ንጉሥ ኢዮ*ሣፍጥ ሥራው እጅግ ክፉ ከሆነ ከእስራኤል ንጉሥ ከእካዝያስ ጋር ተባበረ።
- ³⁶ ፤ ወደ ተርሴስም የሚሄዱትን መርከቦች ያሠሩ ዘንድ አንድ ሆ*ኑ*፤ መርከበቹንም በዔጽዮንጋብር አሠሩ።
- ³⁷ ፤ የመሪሳም ሰው የዶዳያ ልጅ አልዓዛር። ከአካዝያስ ጋር ተባብረሃልና እግዚአብሔር ሥራህን አፍርሶታል ብሎ በኢዮሣፍጥ ላይ ትንቢት ተናገረ። መርከቦቹም ተሰበሩ÷ ወደ ተርሴስም ይሄዱ ዘንድ አልቻሉም።

ሊዮሣፍጥም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፥ በዳዊትም ከተማ ከአባቶቹ ጋር ተቀበረ፤ ልጁም ኢዮራም በአርሱ ፋንታ ነገሥ።

- ² ፤ ለእርሱም የኢዮሣፍጥ ልጆች ዓዛርያስ፥ ይሒኤል፥ ዘካርያስ፥ ዔዛርያስ፥ ሚካኤል፥ ሰፋጥያስ የሚባሉ ወንድሞች ነበሩት፤ እነዚህ ሁሉ የይሁዳ ንጉሥ የኢዮሣፍጥ ልጆች ነበሩ።
- ³ ፤ አባታቸውም ብዙ ስጦታ፥ ብርና ወርቅ፥ የከበረም ዕቃ፥ በይሁዳም የተመሸጉትን ከተሞች ሰጣቸው፤ መንግሥቱን ግን በኵር ልጁ ስለ ሆነ ለኢዮራም ሰጠ።
- ⁴ ፤ ኢዮራምም በአባቱ *መንግሥት* ላይ ተነሥቶ በጸና ጊዜ ወንድሞቹን ሁሉ ሌሎችንም የእስራኤልን መሳፍንት በሰይፍ ገደለ።
- ⁵ ፤ ኢዮራምም መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሠላሳ ሁለት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም ስምንት ዓመት ነገ**ሥ**።
- ⁶ ፤ የአክአብንም ልጅ አግብቶ ነበርና የአክዓብ ቤት እንዳደረገ በእስራኤል ነገሥታት *መንገ*ድ ሄደ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ አደረገ።
- ⁷ ፤ ነገር ግን ከዓዊት *ጋ*ር ስላደረገው ቃል ኪዳን፥ ለእርሱና ለልጆቹም በዘመናት ሁሉ መብራት ይሰጠው ዘንድ ስለ ሰጠው ተስፋ፥ እግዚአብሔር የዓዊትን ቤት ያጠፋ ዘንድ አልወደደም።
- ⁸ ፤ በእርሱም ዘመን ኤዶምያስ በይሁዳ ላይ ዐመፀ÷ ለራሱም *ንጉሥ* እነገ**ሠ**።

- ⁹ ፤ ኢዮራምም ከአለቆቹና ከሰረገሎቹ ሁሉ *ጋ*ር ተሻገረ፤ በሌሊትም ተነሥቶ እርሱንና የሰረገሎቹን አለቆች ከብበው የነበሩትን የኤዶምያስን ሰዎች *መ*ታ።
- ¹⁰ ፤ ኤዶምያስ ግን በይሁዳ ላይ እስከ ዛሬ ድረስ ዐመፀ፥ በዚያንም ዘመን ልብና ደግሞ በእርሱ ላይ ዐመፀ፥ የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ትቶ ነበርና።
- ¹¹ ፤ ዳግምም በይሁዳ ተራሮች ላይ መስገጃዎችን ሠራ÷ በኢየሩሳሌምም የተቀመጡትን *እንዲያመ*ነዝሩ አደረጋቸው÷ ይሁዳንም አሳተው።
- 12 ፲ ከነቢዩም ከኤልያስ እንዲህ የሚል ጽሕፌት መጣባት። የአባትህ የዳዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በአባትህ በኢዮሣፍጥ መንገድ በይሁዳም ንጉሥ በአሳ መንገድ አልሄድህምና÷
- ¹³ ፤ በእስራኤል ነገሥታት *መንገ*ድ ግን ሄደሃልና፥ የአክዓብም ቤት እንዳደረገ ይሁዳንና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን እንዲያመነዝሩ አድርገሃልና፥ ከአንተም የሚሻሉትን የአባትህን ቤት ወንድሞችህን ገድለሃልና፥
- ¹⁴ ፤ እነሆ÷ እግዚአብሔር ሕዝብህንና ልጆችህን ሚስቶችህንም ያለህንም ሁሉ በታላቅ *መ*ቅሠፍት ይቀሥፋል።
- ¹⁵ ፤ አንተም ከደዌው ጽናት የተነሣ አንጀትህ በየዕለቱ እስኪወጣ ድረስ በክፉ የአንጀት ደዌ ት*ታመ*ጣለህ።
- ¹⁶ ፤ እግዚአብሔርን የፍልስጥኤማው*ያንና* በኢትዮጵያውያን አጠንብ የሚኖሩትን የዓረባው*ያንን መን*ራስ በኢዮራም ላይ አስነሣ።
- ¹⁷ ፤ ወደ ይሁዳም ወጡ፥ አፈረሱእትም፥ የንጉሡንም ቤት ዕቃ ሁሉ፥ ወንዶች ልጆቹንም ሴቶች ልጆቹንም ማረኩ፤ ከታናሹም ልጅ ከእካዝያስ በቀር ልጅ አልቀረለትም።
- ¹⁸ ፤ ከዚህም ሁሉ በኃላ እግዚአብሔር በማይፈወስ ደዌ እንጀቱን ቀሰፈው።
- ¹⁹ ፤ ከቀንም ወደ ቀን እንዲህ ሆነ፤ ከሁለት ዓመት በኋላ ከደዌው ጽናት የተነሣ እንጀቱ ወጣ፥ በክፉም ደዌ ምተ። ሕዝቡም ለአባቶቹ ያደርገው እንደ ነበር ለእርሱ የመቃብር ወግ አላደረገም።
- ²⁰ ፤ መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሠላሳ ሁለት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም ስምንት ዓመት ነገሠ፤ ማንም ሳያዝንለት ሄደ፤ በዳዊትም ከተማ እንጃ በነገሥታት መቃብር አልቀበሩትም።

- ∏ኢየሩሳሌም የነበሩትም ታናሹን ልጁን አካዝያስን በእርሱ ፋንታ አነገሡት። የመጣባቸው የዓረብና የአሊ*ጣ*ዞን የሽፍቶች ጭፍራ የእርሱን ታላቆች ገድለዋቸው ነበርና። የይሁዳ ንጉሥ የኢዮራም ልጅ አካዝያስ ነገሥ።
- ² ፤ አካዝያስም መንገሥ በጀመረ ጊዜ ዕድሜው አርባ ሁለት ዓመት ነበረ÷ በኢየሩሳሌምም አንድ ዓመት ነገሠ፤ አናቱም ጎቶሊያ የተባለች የዘንበሪ ልጅ ነበረች።
- ³ ፤ እናቱም ክ~~ፉ~~ ለማድረግ ት*መ*ክረው ነበርና እርሱ ደግሞ በአክዓብ ቤት *መንገድ* ሄደ።
- ⁴ ፤ አባቱም ከሞተ በኃላ የአክዓብ ቤት እንዳደረገ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ እስኪሐፉ ድረስ መካሪዎች ነበሩትና።
- ⁵ ፤ በምክራቸውም ሄደ÷ ከእስራኤልም ንጉሥ ከአክዓብ ልጅ ከኢዮራም *ጋ*ር የሶር*ያን ንጉሥ* አዛሄልን በሬማት ዘገለአድ ሊዋ*ጋ* ሄደ፤ ሶርያውያንም ኢዮራንም አቈሰሉት።
- ⁶ ፤ ከሶርያም ንጉሥ ከአዛሄል ጋር በተዋጋ ጊዜ ሶርያውያን በሬጣት ያቈሰሉትን ቍስል ይታከም ዘንድ ወደ ኢይዝራኤል ተመለሰ፤ ታምሞም ነበርና የይሁዳ ንጉሥ የኢዮራም ልጅ አካዝያስ የአክዓብን ልጅ ኢዮራምን ያይ ዘንድ ወደ ኢይዝራኤል ወረደ።
- ⁷ ፤ አካዝያስም ወደ ኢዮራም በመምጣቱ ይጠፋ ዘንድ የእግዚአብሔር ፊቃድ ነበረ፤ በመጣም ጊዜ ከኢዮራም ጋር እግዚአብሔር የአክዓብን ቤት ያጠፋ ዘንድ ወደ ቀባው ወደ ናሜሲ ልጅ ወደ ኢዩ ወጣ።
- ⁸ ፤ ኢዩም በአክዓብ ቤት ላይ ፍርድን ሲፌጽም የይሁ*ዳን መ*ሳፍንትና አካዝ*ያ*ስን *ያገ*ለግሉ የነበሩትን የአካዝ*ያ*ስን ወንድሞች ልጆች አግኝቶ ገደላቸው።
- ⁹ ፤ አካዝያስንም ፌለገው÷ በሰማርያ ተሸሽጎ ሳለ አገኙት፤ ወደ ኢዩም አምጥተው ገደሉትና። በፍጹም ልብ እግዚአብሔርን የፌለገው የኢዮሣፍጥ ልጅ ነው ብለው ቀበሩት። ከአካዝያስም ቤት *ማንም መንግሥትን* ይይዝ ዘንድ የሚችል አልነበረም።
- ¹⁰ ፤ የአካዝያስም እናት ጎቶሊያ ልጅዋ እንደ ሞተ ባየች ጊዜ ተነሥታ የይሁ*ዳ*ን ቤተ *መንግሥት* ዘር ሁሉ አጠፋች።
- ¹¹ ፤ የንጉ**ሥ ልጅ ዮሳቤት ግን ከተገደሉት ከንጉ**ሥ ልጆች *መ*ካከል የአካዝያስን ልጅ ኢዮአስን ሰርቃ ወሰደች፤

እርሱንና ምግዚቱን በእልፍኝ ውስጥ አኖረቻቸው፤ ጎቶሊያ እንዳታስገድለው የንጉሥ የኢዮራም ልጅ የአካዛያስ እኅት የካህኑ የዮዳሄ ሚስት ዮሳቤት እንዲሁ ሸሸገችው።

¹² ፤ በእነርሱም ዘንድ ተሸሽጎ በእግዚአብሔር ቤት ስድስት ዓመት *ያ*ህል ተቀመጠ፤ ጎቶልያም በምድር ላይ ነገሥች።

- በስባተኛውም ዓመት ዮዳሄ በረታት የመቶ አለቆቹንምት የይሮሐምን ልጅ ዓዛርያስንት የይሆሐናንንም ልጅ ይስማኤልንት የዖቤድንም ልጅ ዓዛርያስንት የዓዳያንም ልጅ መዕሤያንት የዝክሪንም ልጅ ኤሊሳፋጥን ወስዶ ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ።
- ² ፤ ይሁ*ዳ*ንም ዞሩ÷ በይሁ*ዳ*ም ከተሞች ሁሉ ሌዋው*ያንን*ና የእስራኤልን አባቶች ቤቶች አለቶች ሰብስበው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።
- ⁴ ፤ የምታደርጉት ይህ ነው፤ በሰንበት ቀን ከምትገቡት ከእናንተ ከካህናትና ከሌዋዊው*ያን* ከሦስት አንድ እጅ በመግቢያ በሮች በረኞች ሁኦ፤
- ⁵ ፤ ከሦስት እንድ እጅም በንጉሥ ቤት ሁኦ፤ እንድ እጅም በመካከለኛው በር ሁኦ፤ ሕዝቡም ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ይሁኑ።
- ⁶ ፤ ወደ እግዚአብሔር ቤት ግን ከካህናትና ከአገልጋዮቹ ሌዋው*ያን* በቀር *ማን*ም አይግባ፤ እነርሱ ቅዱሳን ናቸውና ይግቡ፤ ሕዝቡም ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ ይጠብቅ።
- ⁷ ፤ ሌዋውያንም የጦር መሣሪያቸውን በእጃቸው ይዘው ንጉሡን በዙሪያው ይክበቡት፤ ወደ ቤቱም የሚገባ ይገደል ንጉሡም ሲገባና ሲወጣ ከእርሱ ጋር ሁኑ።
- ⁸ ፤ ሌዋውያንና ይሁዳም ሁሉ ካህኦ ዮዳሄ ያዘዘውን ሁሉ እደረጉ፤ ካህኦም ዮዳሄ ሰሞነኞቹን አላሰናበተም ነበርና *እያንዳንዱ* በሰንበት ቀን ይገቡ የነበሩትን በሰንበትም ቀን ይወጡ የነበሩትን ሰዎች ወሰደ።
- ⁹ ፤ ካህኦም ዮዳሄ በእግዚአብሔር ቤት የነበረው*ን የንጉሡን የዳ*ዊት*ን ጋ*ሻና ጦር አላባሽ አግሬውንም *ጋ*ሻ ለ*መ*ቶ አለቆች ሰጣቸው።
- ¹⁰ ፤ ሕዝቡም ሁሉ እያንዳንዱ የጦር መሣሪያውን በእ**ጁ እየያዘ በንጉ**ሡ ዙሪያ ከቤቱ ቀኝ እስከ ቤቱ ግራ ድረስ በመሥዊያውና በቤቱ አጠገብ እንዲቆም አደረገ።
- ¹¹ ፤ የንጉሡንም ልጅ አውጥተው ዘውዱን ጫኦበት፥ ምስክሩንም ሰጡት፥ እነገሡትም፤ ዮዳሄና ልጆቹም። ንጉሡ ሺህ ዓመት ይንገሥ እያሉ ቀቡት።
- ¹² ፤ ጎቶሊያም የሚሮጡትንና ንጉሡን የሚያመስግኦትን የሕዝቡን ድምፅ በሰማች ጊዜ ወደ ሕዝቡ ወደ እግዚአብሔር ቤት መጣች።
- 13 ፤ እነሆም÷ ንጉሡ በመግቢያው በዓምዱ አጠገብ ሆኖ ከንጉሡ ጋር አለቆችና መለከተኞች ቆመው አየች። የአገሩም ሕዝብ ሁሉ ደስ ብሎአቸው መለከቱን ይነፉ ነበር፤ መዘምራንም በዜማ ዕቃ እያዜሙ የምስጋና መዝሙር ይዘምሩ ነበር። ጎቶሊያም ልብስዋን ቀድዳ። ዓመፅ ነው÷ ዓመፅ ነው ብላ ጮሽች።
- ¹⁴ ፲ ካህኦም ዮዳሄ በጭፍራው ላይ የተሾሙትን የመቶ አለቆች። ወደ ሰልፉ መካከል አውጡአት፲ የሚከተላትም በሰይፍ ይገደል ብሎ አዘዛቸው። ካህኦም። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ አትግደሉአት አለ።
- ¹⁵ ፤ ገለልም ብለው አሳለፉአት፤ እርስዋም ወደ **ራ**ረሱ በር *መ*ግቢያ ወደ ንጉ**ሥ** ቤት ሄደች፥ በዚያም ገደሉአት።
- ¹⁶ ፤ ዮ*ዓ*ሄም በእርሱና በሕዝቡ ሁሉ በንጉሥም *መ*ካከል የእግዚአብሔር ሕዝብ ይሆ*ኑ* ዘንድ ቃል ኪዳን አደረገ።
- ¹⁷ ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ በኣልቤት ሄደው አፌረሱት፥ መሠዊያዎቹንና ምስሎቹንም አደቀቁ፥ የበኣልንም ካህን ማታንን በመሠዊያው ፊት ገደሉት።
- ¹⁸ ፤ ዮዳሄም በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈው÷ እንደ ዳዊትም ትእዛዝ÷ በደስታና በመዝሙር ለእግዚአብሔር የሚቃጠለውን መሥዋዕት ያቀርቡ ዘንድ ዳዊት በእግዚአብሔር ቤት የከፈላቸውን ካህናትና ሌዋውያን በእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት ላይ ሾመ።
- ¹⁹ ፤ በማናቸውም ነገር ሁሉ ርኩስ የሆነ ሰው እንዳይገባ በእግዚአብሔር ቤት በር በረኞችን አኖረ።
- ²⁰ ፤ የመቶ አለቆችንም፥ ከበርቴዎቹንም፥ የሕዝቡንም አለቆች፥ የአገሩንም ሕዝብ ሁሉ ወሰደ፥ ንጉሥንም

ከአግዚአብሔር ቤት አወረደ፤ በላይኛውም በር በኩል ወደ ንጉሡ ቤት መጡ፥ ንጉሡንም በመንግሥቱ ዙፋን ላይ አኖሩት።

²¹ ፤ የአገሩም ሕዝብ ሁሉ ደስ አላቸው፥ ከተማይቱም ጸ**ጥ አለ**ች፤ ጎቶሊ*ያ*ንም በሰይፍ ገደሉአት። ች

- ² ፤ በካህኑም በዮ*ዳ*ሄ ዘ*መን* ሁሉ ኢዮአስ በእግዚአብሔር ፊት *ቅን* ነገር አደረገ።
- ³ ፤ ዮ*ዓ*ሄም ሁለት ሚስቶች አጋባው፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ።
- ⁴ ፤ ከዚህም በኋላ ኢዮአስ የእግዚአብሔርን ቤት ይጠግን ዘንድ አሰበ።
- ⁵ ፤ ካህናትንና ሌዋው*ያንን*ም ሰብስቦ። ወደ ይሁዳ ከተሞች ውጡ፥ የአምላካችሁንም ቤት በየዓመቱ ለማደስ ከእስራኤል ሁሉ *ገንዘብን ሰብስቡ፤ ነገሩንም ፌ*ጥናችሁ አድርጉ አላቸው። ሌዋው*ያን* ግን ቸል አሉ።
- ⁶ ፤ ንጉሡም አለቃውን ዮዳሄን ጠርቶ ። የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ስለ ምስክሩ ድንኳን የእስራኤል ጉባኤ እንዲያዋጣ ያዘዘውን ግብር ከይሁዳና ከኢየሩሳሌም ያመጡ ዘንድ ስለ ምን ሌዋውያንን አላተ*ጋ*ሃቸውም? አለው።
- ⁷ ፤ ኅዶሊያ ከሐዲት ነበረችና ልጆችዋም የእግዚአብሔርን ቤት አፍርስዋልና፤ በእግዚአብሔርም ቤት ተቀድሶ የነበረውን ሁሉ ለበኣሊም ሰጥተዋልና።
- ⁸ ፤ ንጉ**ሡም አዘዘ፥ ሣ**ጥንም ሠርተው በ**እግዚ**እብሔር ቤት በር አጠገብ በስተ ውጭ አኖሩት ፡፡
- ⁹ ፤ የእግዚአብሔርም ባሪያ ሙሴ በምድረ በዳ በእስራኤል ላይ ያዘዘውን ግብር ለእግዚአብሔር ያመጡ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም አዋጅ ነገሩ።
- ¹⁰ ፤ አለቆቹና ሕዝቡም ሁሉ ደስ ብሎአቸው አቀረቡት፥ እስኪሞላም ድረስ በሣ**ጥ**ኦ ውስጥ ጣሉት።
- ¹¹ ፤ ሣጥኦም በሌዋው*ያን* እጅ ወደ ንጉሡ ሹማምት በደረስ ጊዜ፥ ብዙ ገንዘብም እንዳለበት ባየ ጊዜ፥ የንጉሡ ጸሐፊና የዋነኛው ካህን ሹም እየመጡ ብሩን ከሣጥን ያወጡ ነበር፥ ሣጥኦንም ደግሞ ወደ ስፍራው ይመልሱት ነበር። እንዲሁም በየቀኦ ያደርጉ ነበር፥ ብዙም ገንዘብ እከማቹ።
- ¹² ፤ ንጉሥና ዮዳሄም በእግዚአብሔር ቤት ሥራ ላይ ለተሾሙት ሰጡአቸው፤ እነርሱም የእግዚአብሔርን ቤት የሚጠግኦትን ጠራቢዎችንና አናጢዎችን፥ የእግዚአብሔርንም ቤት የሚያድሱትን የብረትና የናስ ሠራተኞችን ይገዙበት ነበር።
- ¹³ ፲ ሠራተኞችም ሠሩ፥ የ**ሬረሰውም በእ**ጃቸው ተጠን፤ የእግዚአብሔርንም ቤት እንደ ቀድሞው ሥራ መ<mark>ለ</mark>ሱ፥ አጽንተውም አቆሙት።
- ¹⁴ ፤ በጨረሱም ጊዜ የተረራ*ውን ገን*ዘብ በንጉሡና በዮ*ዳ*ሄ ፊት አመጡ፤ እነርሱም ለእግዚአብሔር ቤት ዕቃ፥ ለአገልግሎትና ለቍርባን ዕቃ፥ ለጭልፋዎችም፥ ለወርቅና ለብርም ዕቃ አደረጉት። በዮ*ዳ*ሄም ዘመን ሁሉ ለእግዚአብሔር ቤት የሚቃጠል መሥዋዕት ሁልጊዜ ያቀርቡ ነበር።
- ¹⁵ ፤ ዮዳሄም ሽመገለ፥ ዕድሜም ጠግቦ ሞተ፤ በሞተ ጊዜ ዕድሜው መቶ ሠላሳ ዓመት ነበረ።
- ¹⁶ ፤ ከእስራኤልም *ጋ*ር÷ ከእግዚአብሔርና ከቤቱም *ጋ*ር ቸርነትን ሥርቶአልና በዳዊት ከተማ ከነገሥታቱ *ጋ*ር ቀበሩት።
- ¹⁷ ፤ ዮዳሄም ከሞተ በኃላ የይሁዳ አለቆች ገብተው ለንጉ**ሥ እ**ጅ ነ**ሡ**፤ ንጉሡም እሺ አላቸው ፡፡
- ¹⁸ ፤ የአባቶቻቸውንም አምላክ እግዚአብሔርን ትተው የማምለኪያ ዐፀዶችንና ጣዖታትን አመለኩ፤ በዚህ በደላቸውም ምክንያት በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ ቊጣ ወረደ።
- ¹⁹ ፤ ወደ እግዚአብሔርም ይመልሱአቸው ዘንድ ነቢ*ያትን* ይሰድድላቸው ነበር፤ መሰከሩባቸውም፥ እነርሱ ግን አላደመጡም።
- ²⁰ ፤ የእግዚአብሔርም መንሬስ በካህኑ በዮዳሄ ልጅ በዘካርያስ ላይ መጣ፤ እርሱም በሕዝቡ ፊት ቆመና። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋላችሁ? መልካምም አይሆንላችሁም፤ እግዚአብሔርን ስለ ተዋችሁ እርሱ ትቶእችኃል አላቸው።
- ²¹ ፤ ተማማሉበትም በንጉሡም ትእዛዝ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ውስጥ በድንጋይ ወገሩት።
- ²² ፤ እንዲሁም ንጉሥ ኢዮአስ ዮዳሄ ያደረገለትን ቸርነት አላሰበም፥ ልጁንም ዘካርያስን አስገደለው፤ እርሱም

ሲሞት። እግዚአብሔር ይየው፥ ይፈልገውም አለ።

- ²³ ፤ ዓመቱም ካለፌ በኋላ የሶርያው*ያን ሠራዊት መ*ጡበት፤ ወደ ይሁዳና ወደ ኢየሩሳሌምም መጥተው ከሕዝቡ መካከል የሕዝቡን አለቆች ሁሉ አጠፉ÷ ምርኮአቸውንም ሁሉ ወደ ንጉሥ ወደ ደማስቆ ላኩ።
- ²⁴ ፤ የሶርያውያንም ሠራዊት ቍጥር ጥቂት ሆኖ ሳለ እግዚአብሔር ታላቅን ሠራዊት አሳልፎ በእጃቸው ሰጣቸው፤ ይህም የሆነው የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ትተው ስለ ነበረ ነው። እነርሱም በኢዮአስ ላይ ፍርድ ፌረዱበት።
- ²⁵ ፤ ከእርሱም ዘንድ አልራው ከሄዱ በኋላ እጅግ ታምሞ ነበር፤ የገዛ ባሪያዎቹም ስለ ካህኑ ስለ ዮዳሄ ልጅ ተበቅለው ተማማሉበት፥ በአልጋውም ላይ ገደሉት፥ ሞተም፤ በዳዊት ከተማ እንጂ በነገሥታት መቃብር አልቀበሩትም።
- ²⁶ ፤ የተማማሉበትም የአምናዊቱ የሰምዓት ልጅ ዛባድ፥ የሞዓባዊቱም የሰማሪት ልጅ ዮዛባት ነበሩ።
- ²⁷ ፤ የልጆቹና በእርሱ ላይ የተደረገው ነገር የእግዚአብሔርንም ቤት ማደሱ፥ እነሆ፥ በነገሥታቱ መጽሐፍ ተጽፎአል። ልጁም አሜስያስ በእርሱ ፋንታ ነገሥ።

ምዕራፍ 25

ለመስያስም መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሀያ አምስት ዓመት ጕልማሳ ነበረ÷ በኢየሩሳሌምም ሀያ ዘጠኝ ዓመት ነገሥ፤ እናቱ ዮዓዓን የተባለች የኢየሩሳሌም ሴት ነበረች።

- ² ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ቅን ነገር አደረገ፥ ነገር ግን በፍጹም ልብ አይደለም።
- ³ ፤ መንግሥትም በጸናለት ጊዜ አባቱን የገደሉትን ባሪያዎች ገደለ።
- ⁴ ፤ በሙሴም ሕግ መጽሐፍ እንደ ተጻፈ÷ እግዚአብሔርም። ሰው ሁሉ በገዛ ኃጢያቱ ይሙት እንጇ አባቶች በልጆች ፋንታ አይሙቱ÷ ልጆችም በአባቶች ፋንታ አይሙቱ ብሎ እንዳዘዘ የነፍስ ገዳዮችን ልጆች አልገደለም።
- ⁵ ፤ አሜስያስም ይሁዳን ሰበሰበ፥ በእየአባቶ ቓቸውም ቤቶ ች ከሺህ አለቆችና ከመቶ አለቆች እጅ በታች አቆማቸው፤ ከሀያ ዓመት ጀመሮ ከዚያም በላይ ያሉትን ይሁዳንና ብንያምን ሁሉ ቈጠረ፥ ለስልፍም የሚወጡ፥ ጋሻና ጦርም የሚይዙ ሦስት መቶ ሺህ የተመረጡ ሰዎች እገኘ።
- ⁶ ፤ ደግሞም ከእስራኤል ዘንድ መቶ ሺህ ጽኑዓን ኃያላን በመቶ መክሊት ብር ቀጠረ።
- ⁷ ፤ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ግን ወደ እርሱ መጥቶ ። ንጉሥ ሆይ፥ እግዚአብሔር ከእስራኤልና ከኤፍሬም ልጆች ጋር አይደለምና የእስራኤል ጭፍራ ከእንተ ጋር አይውጣ።
- ⁸ ፤ ብትሄድ ግን፥ በእነርሱም ማሸነፍን ብታስብ፥ የመርዳትና የመጣል ኃይል ከእግዚአብሔር ዘንድ ነውና እግዚአብሔር በጠላቶ ችህ ፊት ይጥልሃል አለው።
- ⁹ ፤ አሜስያስም የእግዚአብሔርን ሰው። ለእስራኤል ጭፍራ የሰጠሁት *መቶ መ*ክሊት ምን ይሁን? አለው። የእግዚአብሔርም ሰው። ከዚህ አብልጦ ይሰጥህ ዘንድ እግዚአብሔር ይችላል ብሎ *መ*ለሰለት።
- ¹⁰ ፤ አሜስያስም ከኤፍሬም የመጡት ጭፍሮች ወደ ስፍራቸው ይመለሱ ዘንድ ለይቶ አሰናበታቸው፤ ስለዚህም ቍጣቸው በይሁዳ ላይ ጸና÷ ወደ አገራቸውም በጽኦ ቍጣ ተመለሱ።
- ¹¹ ፤ አሜስያስም በረታ÷ ሕዝቡንም አውጥቶ ወደ ጨው ሽለቆ ሄደ÷ ከሴይርም ልጆች አሥር ሺህ ገደለ።
- 12 ፤ የይሁዳም ልጆች ደግሞ አሥር ሺህ ሰዎችን በሕይወታቸው ማረኩ፥ ወደ ዓለቱም ራስ ላይ አመጡእቸው፤ ከዓለቱም ራስ ላይ ጣሉአቸው፥ ሁሉም ተፌጠፌጡ።
- ¹³ ፤ አሜስያስ ግን ከእርሱ *ጋ*ር ወደ ሰልፍ እንዳይሄዱ ያሰናበታቸው ጭፍሮች ከሰማርያ ጀምረው እስከ ቤትሖሮን ድረስ በይሁዳ ከተሞች ላይ አደጋ ጣሉ÷ ከእነርሱም ሦስት ሺህ ገደሉ÷ ብዙ ምርኮም ማረኩ።
- ¹⁴ ፤ አሜስያስም የኤዶምያስን ሰዎች ከገደለ በኋላ የሴይርን ልጆች አማልክት አመጣ፥ የእርሱም አማልክት ይሆኑ ዘንድ አቆማቸው፥ ይሰግድላቸውም ያጥንላቸውም ነበር።
- ¹⁵ ፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቍጣ በአሜስያስ ላይ ነደደና። ሕዝባቸውን ከአንተ እጅ ያላዳኦትን የአሕዛብን አማልክት ስለ ምን ፌለግሃቸው? የሚል ነቢይ ሰደደበት።
- ¹⁶ ፤ እርሱም ሲናገር ንጉሥ። በውኑ አንተ የንጉሥ አማካሪ ልትሆን ሾመነሃልን? ተው፤ ቅጣትን ስለ ምን ትሻለህ? አለው። ነቢዩም። ይህን አድርገሃልና፥ ምክሬንም አልሰማህምና እግዚአብሔር ሊያጠፋህ እንዳሰበ አወቅሁ ብሎ ተወ።
- ¹⁷ ፤ የይሁ*ዓ*ም ንጉሥ አሜስያስ ምክር አደረገና። ና÷ እርስ በርሳችን ፊት ለፊት እንተያይ ብሎ ወደ እስራኤል

ንጉሥ ወደ ኢዩ ልጅ ወደ ኢዮአካዝ ልጅ ወደ ኢዮአስ ላከ።

- ¹⁸ ፲ የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮስያስ። የሊባኖስ ኵርንችት። ልጅህን ለልጇ ሚስት አድርገህ ስ**ሐው ብሎ ወድ** ሊባኖስ ዝግባ ላከ፲ የሊባኖስም አውሬ አልፎ ኵርንችቱን ረገ**ሐ**።
- ²⁰ ፲ የኤዶምያስንም አጣልክት ስለ ፊለጉ በጠላቶቻቸው እጅ አሳልፎ ይሰጣቸው ዘንድ የእግዚአብሔር ፊቃድ ነበረና አሜስያስ አልሰማም።
- ²¹ ፲ የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮእስ ወጣ፤ እርሱና የይሁ*ዳ ንጉሥ አሜ*ስያስም በይሁ*ዳ* ባለች በቤትሳሚስ ላይ እርስ በርሳቸ*ው ተያዩ*።
- ²² ፤ ይሁዳም በእስራኤል ፊት ተመታት እ*ያንዳንዱ*ም ወደ ድንኳኦ ሸሽ።
- ²³ ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮአስ የይሁዳን ንጉሥ የአካዝያስን ልጅ የኢዮአስን ልጅ አሜስያስን በቤትሳሚስ ይዞ ወደ ኢየሩሳሌም አመጣው÷ የኢየሩሳሌምንም ቅጥር ከኤፍሬም በር ጀምሮ እስከ ማዕዘኑ በር ድረስ አራት መቶ ክንድ አፌረሰ።
- ²⁴ ፤ ወርቁንና ብሩን ሁሉ÷ በእግዚአብሔርም ቤት ከዖቤድኤዶም *ጋ*ር የነበሩትን ዕቃዎች ሁሉ÷ የንጉ**ሥ**ን ቤት መዛግብት÷ በመያዣ የተያዙትንም ወስዶ ወደ ሰማርያ ተመለሰ።
- ²⁵ ፤ የይሁዳም ንጉሥ የኢዮእስ ልጅ አሜስያስ ከእስራኤል ንጉሥ ከኢዮእካዝ ልጅ ከኢዮእስ ሞት በኋላ አሥራ አምስት ዓመት ኖረ።
- ²⁶ ፤ የቀረውም የፊተኛውና የኋላኛው የአሜስያስ ነገር÷ እነሆ÷ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት *መ*ጽሐፍ የተጻራ አይደለምን?
- ²⁷ ፤ አሜስያስም አግዚአብሔርን ከመከተል ከራቀ በኋላ በኢየሩሳሌም የዓመፅ መሐላ አደረጉበት፥ ወደ ለኪሶም ዀበለለ፤ በስተ ኋላውም ወደ ለኪሶ ላኩ፥ በዚያም ገደሉት።
- ²⁸ ፤ በራረስም ጭነው አመጡት፥ በዳዊትም ከተማ ከአባቶቹ *ጋ*ር ቀበሩት።

- የይሁዳም ሕዝብ ሁሉ የአሥራ ስድስት ዓመት ጕልማሳ የነበረውን የዝያንን ወስደው በአባቱ በአሜስያስ ፋንቃ አነገሡት።
- ² ፤ ንጉሡም ከአባቶቹ ጋር ከአንቀላፋ በኋላ ዖዝ*ያን* ኤላትን ሠራ÷ ወደ ይሁዳም *መ*ለሳት።
- ³ ፤ ዖዝ*ያንም መንገሥ* በጀመረ ጊዜ የእሥራ ስድስት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም እምሳ ሁለት ዓመት ነገ**ሠ፤ እናቱም ይ**ኮልያ የተባለች የኢየሩሳሌም ሴት ነበረች።
- ⁴ ፤ አባቱም አሜስያስ እንዳደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ።
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርንም *መ*ፍራት ባስተማረ በዘካር*ያ*ስ ዘ*መን* እግዚአብሔርን ይራልግ ዘንድ ልብ አደረገ፤ እግዚአብሔርንም በፊለን ጊዜ እግዚአብሔር ነገሩን አከናወነለት።
- ⁶ ፤ ወጉቶም ከፍልስጥኤማውያን ጋር ተዋጋ፥ የጌትንና የየብናን የአዞጦንንም ቅጥር አራረሰ፤ በአዛጦንና በፍልስጥኤማውያንም አገር ከተሞችን ሥራ።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔርም በፍልስጥኤማውያንና በጉርበኣል በሚኖሩ ዓረባውያን በምዑናውያንም ላይ ረዳው።
- ⁸ ፤ አምናውያንም ለዖዝያን ገበሩ፤ እጅግም በርትቶ ነበርና ዝናው እስከ ግብጽ *መ*ግቢያ ድረስ ተሰ**ጣ**።
- ⁹ ፤ ዖዝ*ያን*ም በኢየሩሳሌም በማዕዘ*ኑ* በርና በሽለቆው በር ቅጥሩም በዞረበት ማዕዘን አጠንብ ግንቦችን ሥርቶ መሽጋቸው።
- ¹⁰ ፤ ብዙም እንስሶች ነበሩበትና በምድረ በዳና በቈላው በደጋውም ግንብ ሠራት ብዙ ጕድጓድም ማሰ፤ ደግሞም እርሻ ይወድድ ነበርና በተራራማውና በፍሬያማው ስፍራ አራሾችና አትክልተኞች ነበሩት።
- ¹¹ ፤ ደግሞም ለዖዝያን በሥራዊት ውስጥ ሰልራኞች ነበሩት፤ በንጉሥ አለቃ በሐናንያ ትእዛዝ በአለቃው በመዕሤያና በጸሐፊው በይዒኤል እጅ እንደ ተቈጠሩ ወደ ሰልፍ በየቍጥራቸው ይወጡ ነበር።
- ¹² ፤ የአባቶ*ቻቸውም ቤቶች አለቆች የጽኑዓን ኃያላ*ኑ ቍጥር ሁሉ ሁለት ሺህ ስድስት *መቶ ነ*በረ ፡፡
- 13 ፲ ንጉሡንም በጠላቱ ላይ ያግዝ ዘንድ፥ በታላቅ ኃይል ወደ ሰልፍ የሚወጣ፥ ከእጃቸው በታች የነበረ ሠራዊት ሦስት መቶ ሰባት ሺህ አምስት መቶ ነበረ።

- ¹⁴ ፤ የዝያንም ለጭፍራው ሁሉ ጋሻና ጦር፥ ራስ ቍርና ጥሩር፥ ቀስትና የሚወነጭፉትን ድንጋይ አዘጋጀላቸው።
- ¹⁵ ፤ በኢየሩሳሌምም በብልሃተኞች እጅ የተሠሩትን፥ በግንብና በቅጥር ላይ የሚኖሩትን፥ ፍላጻና *መ*ርግ የሚወረወርባቸውን መሣሪያዎች አደረገ፤ እስኪበረታም ድረስ እግዚአብሔር በድንቅ ረድቶታልና ዝናው እስከ ሩቅ ድረስ ተሰማ።
- ¹⁶ ፲ ነገር ግን በበረታ ጊዜ ለጥፋት ልቡ ታበየ፥ አምላኩንም እግዚአብሔርን በደለ፲ ወደ መቅደስ ገብቶ በዕጣን መሥዊያ ላይ ዐጠነ።
- ¹⁷ ፤ ካህኦም ዓዛርያስ ከእርሱም ጋር ጽኦዓን የነበፉ ሰማንያ የእግዚአብሔር ካህናት ተከትለው ገቡ።
- ¹⁸ ፤ ንጉሥንም የዝያንን እየተቃወሙ። የዝያን ሆይ÷ ዕጣን ጣጠን የተቀደሱት የአሮን ልጆች የካህናቱ ሹመት ነው እንጇ ለእግዚአብሔር ታጥን ዘንድ ለእንተ አይገባህም፤ በድለሃልና ከመቅደሱ ውጣ፤ ከእምላክህም ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብር አይሆንልህም አሉት።
- ¹⁹ ፤ የዝያንም ተቈጣ፤ የሚያጥንበትም ጥና በእጁ ነበረ፤ ካህናቱንም በተቈጣ ጊዜ በካህናቱ ፊት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ በዕጣ*ኑ መ*ሥዊያ አጠገብ ሳለ በግምባሩ ላይ ለምጽ ታየ።
- ²¹ ፤ ንጉሡም ዖዝያን እስኪሞት ድረስ ለምጻም ነበረ፤ ለምጻምም ሆኖ ከእግዚአብሔር ቤት ተቈርጦአልና በተለየ ቤት ይቀመጥ ነበር፤ ልጁም ኢዮአታም በንጉሡ ቤት ላይ ሆኖ በምድሩ ሕዝብ ላይ ይራርድ ነበር።
- ²² ፤ የቀረውንም የፊተኛውንና የኋለኛውን የዖዝያንን ነገር ነቢዩ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ጽፎታል።
- ²³ ፤ ዖዝያንም ከአባቶቹ ጋር እንቀላፋ፥ ለምጻም ነው ብለውም ከአባቶቹ ጋር በነገሥታቱ መቃብር እርሻ ውስጥ ቀበሩት፤ ልጁም ኢዮእታም በእርሱ ፋንታ ነገሥ።

- ሊዮአታምም መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሀያ አምስት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም አሥራ ስድስት ዓመት ነገሥ፤ እናቱም የሳዶቅ ልጅ ኢየሩሳ ትባል ነበር።
- ² ፤ አባቱም ዖዝያን እንዳደረገ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ፤ ነገር ግን ወደ እግዚአብሔር *መ*ቅደስ አልገባም፤ ሕዝቡም ገና ይበድል ነበር።
- ³ ፤ የእግዚአብሔርን ቤት የላይኛውን በር ሠራ÷ በዖፌልም ቅጥር ላይ እጅግ ሠራ።
- ⁴ ፤ በተራራማውም በይሁዳ አገር ላይ ከተሞችን ሠራ÷ በዱር ስፍራዎችም አምባዎችንና ግንቦችን ሠራ።
- ⁵ ፤ ከአሞንም ልጆች ንጉሥ ጋር ተዋጋ አሸነፋቸውም። በዚያም ዓመት የአሞን ልጆች መቶ መክሊት ብር፥ አሥር ሺህም የቆሬስ መስፌሪያ ስንዴ፥ አሥር ሺህም የቆሬስ መሥፌሪያ ንብስ ሰጡት። እንዲሁም ደግሞ የአሞን ልጆች በሁለተኛውና በሦስተኛው ዓመት ሰጡት።
- ⁶ ፤ ኢዮአታምም በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊት *መንገዱን* አቅንቶአልና በረታ።
- ⁷ ፤ የቀረውም የኢዮአታም ነገር÷ ሰልፉም ሁሉ÷ ሥራውም÷ እነሆ÷ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት *መ*ጽሐፍ ተጽፎአል።
- ⁸ ፤ መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሀያ አምስት ዓመት ጕልማሳ ነበረ÷ በኢየሩሳሌምም አሥራ ስድስት ዓመት ነገ**ሠ**።
- ⁹ ፤ ኢዮአታምም ከአባቶቹ *ጋ*ር እንቀላፋ፥ በዳዊትም ከተማ ቀበሩት፤ ልጇም አካዝ በእርሱ ፋንታ ነገሠ።

ምዕራፍ 28

ለካዝ መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሀያ ዓመት ጕልማሳ ነበረ÷ በኢየሩሳሌምም አሥራ ስድስት ዓመት ነገሡ፤ እንደ አባቱም እንደ ዳዊት በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አላደረገም።

- ² ፤ ነገር ግን በእስራኤል ነገሥ*ታት መንገ*ድ ሄደ÷ ደግሞም ለበኣሊም ቀልጠው የተሠሩትን ምስሎችን ሠራ።
- ³ ፤ ደግሞም በሄኖም ልጅ ሸለቆ ውስጥ ዐጠነ፤ እግዚአብሔር ክእስራኤል ልጆች ፊት እንዳሳደዳቸው እንደ አሕዛብም ክፉ ልማድ ልጆቹን በእሳት አቃጠለ።
- ⁴ ፤ በኮረብታው መስገ*ጃ ዎ* ችና በተራሮች ላይ በለመለመውም ዛፍ ሁሉ በታች ይሠዋና ያጥን ነበር።

- ⁵ ፤ ስለዚህ አምላኩ እግዚአብሔር በሶርያ ንጉሥ እጅ አሳልፎ ሰጠው፤ ሶርያውያንም መቱት፥ ከእርሱም ብዙ ምርኮኞች ወስደው ወደ ደማስቆ አመጡ። ደግሞም በእስራኤል ንጉሥ እጅ አሳልፎ ሰጠው፤ እርሱም በታላቅ አመታት መታው።
- ⁶ ፤ የአባቶቻቸውንም አምላክ እግዚአብሔርን ትተው ነበርና የሮሜልዩ ልጅ ፋቁሔ በአንድ ቀን ከይሁ*ዳ መ*ቶ ሀ*ያ* ሺህ ገደለ፤ ሁሉም ጽኦዓን ነበሩ።
- ⁷ ፤ ከኤፍሬምም ወገን የነበረው ኃያል ሰው ዝክሪ የንጉሡን ልጅ መዕሤያንና የቤቱን አዛዥ ዓዝሪቃምን÷ ለንጉሡም በማዕርግ ሁለተኛ የሆነውን ሕልቃናን ገደለ።
- ⁸ ፤ የእስራኤል ልጆች ከወንድሞቻቸው ሁለት *መ*ቶ ሺህ ሴቶችን፥ ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ማረኩ፥ እጅግም ምርኮ ከእነርሱ ወስደው ወደ ሰማር*ያ* አ*ገ*ቡ።
- ⁹ ፤ በዚያም ዖዴድ የተባለ የእግዚአብሔር ነቢይ ነበረ፤ ወደ ሰማርያም የሚመጣውን ጭፍራ ሊገናኘው ወጣ፥ እንዲህም አላቸው። እነሆ፥ የአባቶ ቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር ይሁዳን ስለ ተቈጣ በእጃችሁ አሳልፎ ሰጣቸው፥ እናንተም ወደ ሰማይ በሚደርስ ቍጣ ገደላችኋቸው።
- ¹⁰ ፤ አሁንም የይሁዳንና የኢየሩሳሌም ልጆች ባሪያዎች ሆነው ይገዙላችሁ ዘንድ ታስባላችሁ፤ ነገር ግን አምላካችሁን እግዚአብሔርን የበደላችሁት በደል በእናንተ ዘንድ የለምን?
- ¹¹ ፤ አሁንም ስሙኝ፤ የእግዚአብሔር ቍጣ በላያችሁ ነድዶአልና ከወንድሞቻችሁ የወሰዳችኋቸውን ምርኮኞች መልሱ።
- ¹² ፤ ደግሞም ከኤፍሬም ልጆች አለቆች የዮሐናን ልጅ ዓዛርያስ፥ የምሺሌሞትም ልጅ በራክያ፥ የሰሎምም ልጅ ይሒዝቅያ፥ የሐድላይም ልጅ ዓሜሳይ ከሰልፍ በተመለሱት ላይ ተቃወሙአቸው።
- ¹³ ፤ ደግሞም ፡፡ በእግዚአብሔር ፊት በእኛ ላይ በደል ታመጡብናላቸሁና፥ ኃጢያታችንንና በደላችንን ታበዙብናላቸሁና የተማረኩትን ወደዚህ አታግቡ፤ በደላችን ታላቅ ነውና፥ የመቅሰፍቱም ቍጣ በአስራኤል ላይ ነውና አሉአቸው ፡፡
- ¹⁴ ፤ ስልፈኞቹም ምርኮኞቹንና ምርኮውን በአለቆችና በጉባኤ ሁሉ ፊት ተዉ።
- 15 ፤ በስማቸውም የተጻፉ ሰዎች ተነሥተው ምርኮኞቹን ወሰዱ፥ በመካከላቸውም ራቁታቸውን ለነበሩት ሁሉ ከምርኮው አለበሱአቸው፥ አጎናጸፉአቸውም፥ ጫማም በእግራቸው አደረጉላቸው፥ መገቡአቸውም፥ አጠጡአቸውም፥ ቀቡአቸውም፤ ደካሞቹንም ሁሉ በአህዮች ላይ አስቀመጡአቸው፥ ዘንባባም ወዳለበት ከተማ ወደ ኢያሪኮ ወደ ወንድሞቻቸው አመጡአቸው፤ ወደ ሰማርያም ተመለሱ።
- ¹⁶ ፤ በዚያን ጊዜም ንጉሡ አካዝ **አ**ርዳታ ፌልጎ ወደ አሦር ንጉሥ ላከ፤
- ¹⁷ ፤ የኤዶምያስ ሰዎች ዳግመኛ መጥተው፥ ይሁዳንም መትተው ብዙ ምር**ኮ**ኛ ወስደው ነበርና።
- ¹⁸ ፤ ደግሞም ፍልስጥኤማውያን በቈላውና በደቡብ በኩል ባሉት በይሁዳ ከተሞች አደጋ ጥለው ነበር፤ ቤትሳሚስንና ኤሎንን፥ ግዴሮትንም፥ ሦኮንና መንደሮችዋን፥ ተምናንና መንደሮችዋን፥ ጊምዞንና መንደሮችዋን ወስደው በዚያ ተቀምጠው ነበር።
- ¹⁹ ፲ የይሁ-ዓም *ንጉሥ* አካዝ እግዚአብሔርን ክዷልና፥ ከእርሱም እጅግ ርቆአልና እግዚአብሔር ስለ እርሱ ይሁ-ዓን አዋሪደው።
- ²⁰ ፤ የአሦርም ንጉሥ ቴልጌልቴልፌልሶር መጉቶ አስጨነቀው *እንጂ* አልረዳውም።
- ²¹ ፲ አካዝም ከእግዚአብሔር ቤት ከንጉሡና ከአለቆቹም ቤት እኵሌታውን ገ**ፈ**ፈ÷ ለእሦርም *ንጉሥ* ሰጠ፲ ነገር ግን አንዳች አልተጠቀመበትም።
- ²² ፤ ይህም ንጉሥ አካዝ በተጨነቀ ጊዜ እግዚአብሔርን *መ*በደል አበዛ።
- ²³ ፤ ለመቱትም ለደማስቆ አማልክት። የሶርያን ነገሥታት አማልክት ረድተዋቸዋልና እኔን ይረዱ ዘንድ አ**ሠዋላቸዋለሁ ብሎ ሠዋላቸው። ነገር ግን ለ**እርሱና ለእስራኤል ሁሉ እንቅፋት ሆኑ።
- ²⁴ ፤ አካዝም የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃዎች ሁሉ ወስዶ ሰባበራቸው÷ የእግዚአብሔርንም ቤት ደጅ ቈለራ፤ በኢየሩሳሌምም ማዕዘን ሁሉ *መ*ሠዊ*ያ ሠራ*።
- ²⁵ ፤ በይሁዳም ከተሞች ሁሉ ለሌሎች አማልክት *ያ*ዮን ዘንድ የኮረብ*ታ መ*ስገጃዎች አሠራ፤ የአባቶቹንም አምላክ እግዚአብሔርን አስቈጣ።
- ²⁶ ፤ የቀረውም ነገርና ሥራው ሁሉ፥ የፊተኛውና የኋስኛው፥ እነሆ፥ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት *መ*ጽሐፍ

ተጽፎአል።

²⁷ ፤ አካዝም ከአባቶቹ *ጋ*ር አንቀላፋ፥ በከተማይቱም በኢየሩሳሌም ቀበሩት፤ ነገር ግን ወደ እስራኤል ነገሥታት መቃብር አላገቡትም፤ ልጁም ሕዝቅያስ በእርሱ ፋንታ ነገሥ።

ምዕራፍ 29

ሕዝቅያስም የህያ አምስት ዓመት ጕልማሳ በነበረ ጊዜ መንገሥ ጀመረ÷ በኢየሩሳሌም ህያ ዘጠኝ ዓመት ነገሠ፤ እናቱም የዘካርያስ ልጅ አቡ ትባል ነበር።

- ² ፤ አባቱም ዳዊት እንዳደረገ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ።
- ³ ፤ በነገ**ሥም በ**መጀመሪያው ዓመት በመጀመሪያው ወር የእግዚአብሔርን ቤት ደጆች ከፈተ÷ አደሳቸውም ፡፡
- ⁴ ፤ ካህናቱንና ሌዋው*ያኑን*ም አስ*መ*ጣ፥ በምሥራቅ በኩል ባለው አደባባይም ሰበሰባቸው፥
- ⁵ ፤ እንዲህም አላቸው። ሌዋው*ያን ሆይ*፥ ስ**ሙኝ፤ ተቀደሱ፥ የአባቶቻችሁንም አምላክ የእግዚአብሔርን** ቤት ቀድሱ፤ ርኩሱን ነገር ሁሉ ከመቅደሱ አስወግዱ።
- ⁶ ፤ አባቶቓችን ተላልፈዋል፥ በአምላካችንም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አድርገዋል፤ እርሱንም ትተዋል፥ ፊታቸውንም ከእግዚአብሔር *መኖሪያ መ*ልሰዋል፥
- ⁷ ፤ ወደ እርስዋም ጀርባቸውን እዙረዋል፤ ደግሞም የወለሉን ደጆች ቈል**ፈዋል፥ መብራ**ቶቹንም አጥፍተዋል፥ በመቅደሱም ውስጥ ለእስራኤል አምላክ አላሐኦም፥ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት አላቀረቡም።
- ⁸ ፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቍጣ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ ሆነ÷ በዓይናችሁም እንደምታዩ ለድንጋሔና ለመደነቂያ ለመዘበቻም አሳልፎ ሰጣቸው።
- ⁹ ፤ እነሆም፥ ስለዚህ አባቶቻችን በሰይፍ ወደቁ፥ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችንም ሚስቶቻችንም ተማረኩ።
- ¹⁰ ፤ አሁንም የቍጣው ጽናት ከእኛ እንዲመለስ ከእስራኤል አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን አደርግ ዘንድ በልቤ አስቤአለሁ።
- ¹¹ ፤ ልጆቼ ሆይ፥ በፊቱ ትቆ*ሙና ታገ*ለግሉት ዘንድ፥ አገልጋዮቹም ትሆኦ ዘንድ፥ ታጥኦለትም ዘንድ እግዚአብሔር መርጦአችኋልና ቸል አትበሉ።
- ¹² ፤ ሌዋው*ያኑም፥ ከቀዓት ልጆች የአማሢ ልጅ መ*ሐትና የዓዛርያስ ልጅ ኢዮኤል፥ ከሜራሪም ልጆች የአብዲ ልጅ ቂስና የይሃሌልኤል ልጅ ዓዛርያስ፥ ከጌድሶንም ልጆች የዛማት ልጅ ዩአክና የዩአክ ልጅ ዔድን፥
- ¹⁴ ፤ ከኤሊጸፋንም ልጆች ሺምሪና ይዒኤል፥ ከአሳፍም ልጆች ዘካርያስና መታንያ፥ ከኤማንም ልጆች ይሒኤልና ሰሜኢ፥ ከኤዶታምም ልጆች ሸማያና ዑዝኤል ተነሥ።
- 15 ፲ ወንድሞቻቸውንም ሰብስበው ተቀደሱ፤ በእግዚአብሔር ቃል እንደመጣው እንደ ንጉሡ ትእዛዝ የእግዚአብሔርን ቤት ያንጹ ዘንድ ገቡ።
- ¹⁶ ፤ ካህናቱም ያንጹት ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ቤት ወደ ውስጡ ገቡ÷ በእግዚአብሔርም *መ*ቅደስ ያገኙትን ርኩስ ነገር ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ቤት አደባባይ አወጡት። ሌዋው*ያን*ም ወስደው ወደ ሜዳ ወደ ቄድሮን ወንዝ ጣሉት።
- ¹⁷ ፤ በመጀመሪያውም ወር በመጀመሪያው ቀን ይቀደሱ ጀመር÷ በዚያውም ወር በስምንተኛው ቀን ወደ እግዚአብሔር ቤት ወለል ደረሱ፤ የእግዚአብሔርንም ቤት በስምንት ቀን ቀደሱ÷ በመጀመሪያውም ወር በአሥራ ስድስተኛው ቀን ፊጸሙ።
- ¹⁸ ፤ ወደ ውስሑም ወደ ንጉሡ ወደ ሕዝቅያስ ጉበተው። የእግዚአብሔርን ቤት ሁሉ፥ ለሚቃጠል *መ*ስዋዕት የሚሆነውን መሥዊያና ዕቃውንም ሁሉ፥ የገጹንም ኅብስት ገበታና ዕቃውን ሁሉ አንጽተናል፤
- ²⁰ ፤ ንጉሡም ሕዝቅያስ ማልዶ ተነሣ የከተማይቱንም አለቆች ሰበሰበ፥ ወደ እግዚአብሔርም ቤት ወጣ።
- ²¹ ፤ ስለ መንግሥቱና ስለ መቅደሱም ስለ ይሁዳም ሰባት ወይፈኖች፥ ሰባትም አውራ በጎች፥ ሰባትም የበግ ጠቦቶች፥ ሰባትም አውራ ፍየሎች ለኃጢያት መሥዋዕት አመጡ። የአሮንንም ልጆች ካህናቱን። በእግዚአብሔር መሥዊያ ላይ አሳረጉአቸው አላቸው።
- ²² ፤ ወይፈኖቹንም አረዱ÷ ካህናቱም ደ*ሙን* ተቀብለው በመ**ሠ**ዊያው ላይ ረጩት፤ አውራ በጎቹንም አረዱ÷

ደ*ሙንም በመ*ሠዊያው ላይ ረጩት፤ ጠቦቶቹንም እረ*ዱ ደሙንም በመ*ሠዊያው ላይ ረጩት።

- ²³ ፲ የኃጢያትም *መ*ሥዋዕት የሚሆኑትን አውራ ፍየሎች በንጉሡና በጉባኤው ፊት አቀረቡ፥ እጃቸውንም ጫኑባቸው፥ ከህናቱም አረዱአቸው፤
- ²⁴ ፤ ንጉሡም የሚቃጠል መሥዋዕትና የኃጢያት መሥዋዕት ለእስራኤል ሁሉ እንዲደረግ እዝዞ ነበርና ለእስራኤል ሁሉ ማስተስረያ ያደርጉ ዘንድ የኃጢያቱን መሥዋዕት ደም በመሠዊያው ላይ አቀረቡ።
- ²⁵ ፤ ይህንም ትእዛዝ እግዚአብሔር በነቢያቱ እጅ አዝዞአልና እንደ ዳዊትና እንደ ንጉ**ሥ ባለ ራ**አይ እንደ ጋድ÷ እንደ ነቢዩም እንደ ናታን ትእዛዝ÷ ጸናጽልና በገና *መ*ሰንቆም አስይዞ ሌዋው*ያንን* በእግዚአብሔር ቤት አቆ*መ*።
- ²⁶ ፤ ሌዋው*ያንም የዳ*ዊትን የዜማ ዕቃ ይዘው÷ ካህናቱም መለከቱን ይዘው ቆመው ነበር።
- ²⁷ ፤ ሕዝቅያስም የሚቃጠለውን መሥዋዕት በመሠዊያው ላይ ያሳርጉ ዘንድ አዘዘ፤ የሚቃጠለውም መሥዋዕት ማረግ በተጀመረ ጊዜ የእግዚአብሔር መዝሙር ደግሞ ተጀመረ÷ መለከቱም ተንፋ÷ የእስራኤልም ንጉሥ የዳዊት ዜማ ዕቃ ተመታ።
- ²⁸ ፲ ጉባኤውም ሁሉ ሰገዱ፥ መዘም*ራኑ*ም ዘመሩ፥ መለከተኞችም ነፉ፤ የሚቃጠለው መሥዋዕት እስኪሬጸም ድረስ ይህ ሁሉ ሆነ።
- ²⁹ ፤ ማቅረቡንም በፈጸ*ሙ* ጊዜ ንጉሥና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሁሉ አ**ኰ**ነበሱ ሰጉዱም ።
- ³⁰ ፲ ንጉሡም ሕዝቅያስና አለቆቹ ሌዋው*ያ*ንን በዳዊትና በባለ ራእዩ በአሳፍ ቃል እግዚአብሔርን ያመሰግኦ ዘንድ አዘዙ። በደስታም አመሰገኦ÷ አ**ጐ**ነበሱም ሰገዱም።
- ³¹ ፤ ሕዝቅያስም። አሁን ለእግዚአብሔር ተቀድሳችኃል፤ ቅረቡ፥ መሥዋዕቱንና የምስጋናውን መሥዋዕት ወደ እግዚአብሔር ቤት አምጡ ብሎ ተናገረ። ጉባኤውም መሥዋዕቱንና የምስጋናውን መስዋዕት አመጡ፤ ልባቸውም የፌቀደ ሁሉ የሚቃጠለውን መሥዋዕት አመጡ።
- ³² ፤ ጉባኤውም ያመጡት የሚቃጠል መሥዋዕት ቍጥር ሰባ ወይፈን፥ መቶም አውራ በጎች፥ ሁለት መቶም የበግ ጠቦቶች ነበረ፤ ይህ ሁሉ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ነበረ።
- ³³ ፤ የተቀደሱትም ቍጥር ስድስት መቶ በሬዎች ሦስት ሺህም በጎች ነበረ ።
- ³⁴ ፤ ነገር ግን ካህናቱ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ለመግፈፍ ጥቂቶች ነበሩ፤ ስለዚህም ሌዋውያን በቅን ልብ ከካህናት ይልቅ ይቀደሱ ነበርና ሥራው እስኪፊጸም ድረስ፥ ካህናቱም እስኪቀደሱ ድረስ ወንድሞቻቸው ሌዋውያን ያግዙአቸው ነበር።
- ³⁵ ፤ የሚቃጠለውም መሥዋዕት የደኅንነቱም መሥዋዕት ስብ፥ ከሚቃጠለውም መሥዋዕት ሁሉ ጋር የሚቀርበው የመጠጥ ቀነርባን፥ ብዙ ነበረ። እንዲሁም የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት ተዘጋጀ።
- ³⁶ ፤ ሕዝቅያስና ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ስላዘጋጀው ነገር ደስ አላቸው። ይህም ነገር በድንገት ተደረገ።

ምዕራፍ 30

ለእስራኤልም አምላክ ለእግዚአብሔር ፋሲካ ያደርጉ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ቤት ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጡ ሕዝቅያስ ወደ እስራኤልና ወደ ይሁዳ ሁሉ ላከ÷ ደግሞም ወደ ኤፍሬምና ወደ ምናሴ ደብዓቤ ጻፈ።

- 2 -
- ³ ፤ ካህናቱም በሚበቃ ቊጥር ስላልተቀደሱ፥ ሕዝቡም ገና በኢየሩሳሌም ስላልተሰበሰቡ በጊዜው ያደርጉት ዘንድ አልቻሉምና ንጉሡና አለቆቹ የኢየሩሳሌምም ጉባኤ ሁሉ በሁለተኛው ወር ፋሲካውን ያደርጉ ዘንድ ተመካክረው ነበር።
- ⁴ ፤ ነገሩም ለንጉሡና ለጉባኤው ሁሉ ዓይን መልካም ነበረ።
- ⁵ ፤ እንደ ተጻፈም በብዙ ቍጥር አላደረጉም ነበርና የእስራኤልን አምላክ የእግዚአብሔርን ፋሲካ በኢየሩሳሌም ያደርጉ ዘንድ እንዲመጡ ከቤርሳቤህ ጀምሮ እስከ ዳን ድረስ ለእስራኤል ሁሉ አዋጅ እንዲነገር ወሰኑ።
- ⁶ ፤ እንደ ንጉሡም ትእዛዝ መልክተኞቹ እንዲህ የሚለውን የንጉሡንና የእለቆቹን ደብዳቤ ይዘው ወደ እስራኤልና ወደ ይሁዳ ሁሉ ሄዱ። የእስራኤል ልጆች ሆይ÷ እግዚአብሔር ከአሦር ነገሥታት እጅ ወዳመለጠ ቅሬታችሁ እንዲመለስ ወደ አብርሃምና ወደ ይስሐቅ ወደ እስራኤልም እምላክ ተመለሱ።
- ⁷ ፤ እናንተም እንደምታዩ የተፌቱ እስኪያደርጋቸው ድረስ የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን እንደ በደሉ እንደ አባቶቻችሁና እንደ ወንድሞቻችሁ አትሁኑ።

- ⁸ ፤ አባቶቓችሁም እንደ ነበሩ እንገተ ደንዳና አትሁኦ፤ እ**ጃችሁንም ለእግዚአብሔር ስ**ጡ፥ ለዘላለም ወደ ተቀደሰው ወደ *መ*ቅደሱም ግቡ፥ ጽኦ ቊጣውም ከእናንተ እንዲመለስ አምላካችሁን እግዚአብሔርን አምልኩ።
- ⁹ ፤ አምላካችሁም እግዚአብሔር ቸርና መሐሪ ነውና፥ ወደ እርሱም ብትመለሱ ፊቱን ከእናንተ አያዞርምና ወደ እግዚአብሔር ብትመለሱ ወንድሞቻችሁና ልጆቻችሁ በማረኩአቸው ፊት ምሕረትን ያገኛሉ፥ ደግሞም ወደዚህች ምድር ይመለሳሉ።
- ¹⁰ ፤ መልእክተኞቹም ከከተማ ወደ ከተማ በኤፍሬምና በምናሴ አገር እስከ ዛብሎን ሄዱ፤ እነዚያ ግን በንቀት ሳቁባቸው÷ አሬ₋ዞባቸውም።
- ¹¹ ፤ ነገር ግን ከአሴርና ከምናሴ ከዛብሎንም እያሌ ሰዎች ሰውነታቸውን አዋረዱ፥ ወደ ኢየሩሳሌምም *መ*ጡ።
- 12 ፤ ደግሞም አንድ ልብ ይሰጣቸው ዘንድ፥ በእግዚአብሔርም ቃል የሆነውን የንጉሡንና የአለቆቹን ትእዛዝ ያደርጉ ዘንድ የእግዚአብሔር እጅ በይሁዳ ላይ ሆነ።
- ¹³ ፤ በሁለተኛውም ወር የቂጣውን በዓል ያደርግ ዘንድ እጅግ ታላቅ ጉባኤ የሆነ ሕዝብ በኢየሩሳሌም ተከጣቸ።
- ¹⁴ ፲ ተነሥተውም በኢየሩሳሌም የነበሩትን መሠዊያዎችና ለጣዖታት የሚያጥኦበትን ዕቃ ሁሉ አስወገዱ÷ በቄድሮንም ወንዝ ጣሉት።
- ¹⁵ ፤ በሁለተኛውም ወር በአሥራ አራተኛው ቀን ፋሲካውን አረዱ፤ ካህናቱና ሌዋውያኦም አፈሩ፥ ተቀደሱም፥ ወደ እግዚአብሔርም ቤት የሚቃጠል መሥዋዕት አመጡ።
- ¹⁶ ፤ እንደ እግዚአብሔርም ሰው እንደ ሙሴ ሕግ በሥርዓታቸው ቆሙ፤ ካህናቱም ከሌዋው*ያን* እጅ የተቀበሉትን ደም ይረጩ ነበር።
- ¹⁷ ፤ በጉባኤውም ያልተቀደሱ እጅግ ሰዎች ነበሩ፤ ስለዚህም ሌዋውያን ለእግዚአብሔር ይቀድሱእቸው ዘንድ ንጹሐን ላልሆኦት ሁሉ ፋሲካውን ያርዳላቸው ነበር።
- ¹⁸ ፲ እንደ ትእዛዙም ሳይሆን ከኤፍሬምና ከምናሴ ከይሳኮርና ከዛብሎንም ወገን እጅግ ሰዎች ሳይነጹ ፋሲካውን በሉ።
- ¹⁹ ፤ ሕዝቅያስም። ምንም እንደ መቅደሱ ማንጻት ባይነጻ የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ለመራለግ ልቡን የሚያቀናውን ሁሉ ቸሩ እግዚአብሔር ይቅር ይበለው ብሎ ስለ እነርሱ ጸለየ።
- ²⁰ ፤ እግዚአብሔርም ሕዝቅያስን ሰማው÷ ሕዝቡንም ፊወሰ።
- ²¹ ፤ በኢየሩሳሌምም ተገኝተው የነበሩ የእስራኤል ልጆች የቂጣውን በዓል በታላቅ ደስታ ሰባት ቀን አደረጉ፤ ሌዋውያኑና ካህናቱም በዜማ ዕቃ ለእግዚአብሔር እየዘመሩ ዕለት ዕለት እግዚአብሔርን ያመስግኑ ነበር።
- ²² ፤ ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር አገልግሎት አስተዋዮች የነበሩትን ሌዋው*ያ*ንን ሁሉ *ያ*ጽናና ነበር። የደኅንነትንም መሥዋዕት አያቀረቡ፥ የአባቶቻቸውንም አምላክ አያመስገኦ ሰባት ቀን በዓል አደረጉ።
- 23
- ²⁴ ፤ የይሁ*ዳ*ም ንጉሥ ሕዝቅያስ ስለ ቊርባን ሺህ ወይፈኖችና ሰባት ሺህ በጎች ለጉባኤው ሰጥቶ ነበርና፥ አለቆቹም ሺህ ወይፈኖችና አሥር ሺህ በጎች ለጉባኤው ሰጥተው ነበርና፥ ከካህናቱም እጅግ ብዙ ተቀድሰው ነበርና ጉባኤው ሁሉ እንደ ገና ሰባት ቀን በዓል ያደርጉ ዘንድ ተማከሩ፤ በደስታም እንደ ገና ሰባት ቀን በዓል አደረጉ።
- ²⁵ ፤ የይሁዳም ጉባኤ ሁሉ÷ ካህናቱና ሌዋው*ያኑ*÷ ከእስራኤልም የመጡ ጉባኤ ሁሉ÷ ከእስራኤልም አገር የመጡትና በይሁዳ የኖሩት እንግዶች ደስ አላቸው።
- ²⁶ ፤ በኢየሩሳሌምም ታላቅ ደስታ ሆነ፤ ከእስራኤል ንጉሥ ከዳዊት ልጅ ከሰሎሞን ዘ*መን* ጀምሮ እንደዚህ ያለ በዓል በኢየሩሳሌም አልተደረገም ነበር።
- ²⁷ ፤ ከህናቱና ሌዋው*ያኑም* ተነሥተው ሕዝቡን ባረኩ፤ ድምፃቸውም ተሰጣ፥ ጸሎታቸውም ወደ ቅዱስ መኖሪያው ወደ ሰጣይ ዐረገ።

ይህም ሁሉ በተፊጸመ ጊዜ በዚያ የተገኙ እስራኤል ሁሉ ወደ ይሁዳ ከተሞች ወጥተው ሁሉን ፊጽመው እስካጠፉአቸው ድረስ ሐውልቶቹን ሰባበሩ፥ የማምለኪያ ዐፀዶቹንም ቈረጡ፥ በይሁዳና በብንያምም ሁሉ ደግሞም በኤፍሬምና በምናሴ የነበሩትን የኮረብታው መስገጃዎችና መሠዊያዎች አፊረሱ። የእስራኤልም ልጆች ሁሉ ወደ ርስታቸውና ወደ ከተሞቻቸው ተመለሱ።

- ² ፤ ሕዝቅያስም የካህናትንና የሌዋውያንን ስሞን በየክፍላቸውና በየአገልግሎታቸው አቆ*መ*፤ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ በሮች የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የደኅንነቱን መሥዋዕት ያቀርቡ ዘንድ፥ ያገለግሉም ዘንድ፥ ያመስግኑም ያከብሩም ዘንድ ካህናቱንና ሌዋውያኑን አቆመ።
- ³ ፤ በእግዚአብሔርም ሕግ እንደ ተጻፌ በጥዋትና በማታ፥ በሰንበታቱም፥ በመባቻዎቹም፥ በበዓላትም ለሚቀርበው ለሚቃጠለው መሥዋዕት ንጉሡ ከገንዘቡ የሚከፍለውን ወሰነ።
- ⁴ ፤ በ**አ**ግዚአብሔርም ቤት ለአገልግሎት እንዲጸኦ ለካህናቱና ለሌዋው*ያን* ክፍላቸውን ይሰጡ ዘንድ በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ሕዝብ አዘዘ።
- ⁵ ፤ ይህንም ነገር እንዳዘዘ የእስራኤል ልጆች የእህሉንና የወይ*ኑ*ን ሐጅ የዘይቱንና የጣሩንም ፥ የእርሻውንም ፍሬ ሁሉ በኵራት ሰሙ፤ የሁሉንም አሥራት አብዝተው አቀረቡ።
- ⁶ ፤ በይሁዳም ከተሞች የሚኖሩ የእስራኤልና የይሁዳ ልጆች የበሬውንና የበጉን እሥራት፥ ለአምላካቸውም ለእግዚአብሔር የተቀደሰውን እሥራት አመጡ፥ ከምረውም አኖሩት።
- ⁷ ፤ በሦስተኛው ወር መከመር ጀመሩ፤ በሰባተኛውም ወር ጨረሱ።
- ⁸ ፤ ሕዝቅያስና አለቆቹም *መ*ጥተው ክምሩን ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርና ሕዝቡን እስራኤልን ባረኩ።
- ⁹ ፤ ሕዝቅያስም ካህናቱንና ሌዋው*ያኑን* ስለ ክምሩ ጠየቀ።
- ¹⁰ ፤ ከሳዶቅም ወገን የሆነ ዋነኛው ካህን ዓዛሪያስ። ሕዝቡ ቍርባኦን ወደ እግዚአብሔር ቤት ማቅረብ ከጀመረ ወዲህ በልተናል፥ ጠግበናልም፥ እግዚአብሔር ሕዝቡን ባርኮአልና ብዙ ተርፎአል፤ የተረፈውም ይህ ክምር ትልቅ ነው ብሎ ተናገረ።
- ¹¹ ፲ ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር ቤት ጐተራ ያዘጋጁ ዘንድ አዘዘ፤ እነርሱም አዘጋጁ።
- 12 ፲ ቍርባኑና አሥራቱን የተቀደሱትንም በእምነት ወደዚያ አገቡት። ሌዋዊውም ኮናንያ ተሾመባቸው፥ ወንድሙም ሰሜኢ በማዕርግ ሁለተኛ ነበረ፤
- ¹³ ፤ በንጉሡም በሕዝቅያስና በእግዚአብሔር ቤት አለቃ በዓዛርያስ ትእዛዝ ይሒዒል፥ ዓዛዝያ፥ ናሖት፥ አሣሄል፥ ይሬሞት፥ ዮዛባት፥ ኤሊኤል፥ ሰማኪያ፥ መሐት፥ በናያስ፥ ከኮናንያና ከወንድሙ ከሰሜኢ እጅ በታች ተቈጣጣሪዎች ነበሩ።
- ¹⁴ ፤ የሌዋዊውም የይምና ልጅ የምሥራቁ ደጅ በረኛ ቆሬ የእግዚአብሔርን መባና የተቀደሱትን ነገሮች እንዲያካፍል ሕዝቡ ለእግዚአብሔር በፌቃድ ባቀረቡት ላይ ተሾመ።
- ¹⁵ ፤ በካህናቱም ከተሞች ለታላላቆችና ለታናናሾች ወንድሞቻቸው በየሰሞናቸው ክፍላቸውን በእምነት ይሰጡ ዘንድ ዔድን፥ ሚንያሚን፥ ኢያሱ፥ ሸጣያ፥ አማርያ፥ ሴኬንያ ከእጁ በታች ነበሩ።
- ¹⁶ ፤ ከሦስትም ዓመት ወደ ላይ ላሉ በየሰሞናቸው ለሥራቸውና ለአገልግሎታቸው ዕለት ዕለት ወደ እግዚአብሔር ቤት ለሚገቡ ወንዶች ሁሉ፤
- ¹⁷ ፤ በየአባቶ ቻቸውም ቤት ለተቈጠሩ ካህናት፥ ከህ*ያ ዓመ*ትም ወደ ላይ ላሉ በየሥርዓታቸውና በየሰሞናቸው ለተቈጠሩ ሌዋው*ያን*፥
- ¹⁸ ፤ በማኅበሩም ሁሉ በየትውልዳቸው ለተቈጠሩ ለሕፃናቶቻቸውና ለሚስቶቻቸው ለወንዶችና ለሴቶች ልጆቻቸውም ይሰጡ ነበር፤ በእምነት ተቀድሰዋልና።
- ¹⁹ ፤ በየከተማይቱም ሁሉ በከተማቸው መስምርያዎቹ ላሉ ለአሮን ልጆች ለካህናቱ፥ ከካህናቱም ወገን ላሉ ወንዶች ሁሉ፥ በትውልዳቸውም ለተቈጠሩ ሌዋውያን ሁሉ ክፍላቸውን ይሰጡ ዘንድ በስማቸው የተጻፉ ሰዎች ነበሩ።
- ²⁰ ፤ ሕዝቅያስም በይሁዳ ሁሉ እንዲህ አደረገ፤ በአምላኩም በእግዚአብሔር ፊት *መ*ልካምንና ቅንን ነገር እውነትንም አደረገ።
- ²¹ ፤ ስለ እግዚአብሔርም ቤት አገልግሎት በጀመረው ሥራ ሁሉ÷ በሕጉና በትእዛዙም÷ አምላኩን ለመፈለግ በፍጹም ልቡ አደረገው÷ ተከናወነለትም። ቸ

- በዚህም ነገርና ከዚህ እምነት በኋላ የአሦር ንጉሥ ስናክሬም መጥቶ ወደ ይሁዳ ገባ፥ በተመሸጉትም ከተሞች ፊት ሰራረ፥ ሊወስዳቸውም እስበ።
- ² ፤ ሕዝቅያስም ስናክሬም እንደ መጣት ኢየሩሳሌምንም ሊወጋ ፊቱን እንዳቀና ባየ ጊዜት

- ³ ፤ ከከተማይቱ በስተ ውጭ ያለውን የውኃውን ምንጭ ይደፍኦ ዘንድ ከአለቆቹና ከኃያላኦ ጋር ተማከረ፤ እንርሱም ረዱት።
- ⁴ ፤ እጅግም ሰዎች ተሰብስበው። የአሦር ነገሥታት መጥተው ብዙ ውኃ ስለ ምን ያገኛሉ? ብለው ምንጩን ሁሉ÷ በምድርም መካከል ይንዶለዶል የነበረውን ወንዝ ደፊኑ።
- ⁵ ፤ ሰውነቱንም አጸናና፥ የፌረሰውንም ቅጥር ሁሉ ጠገነ፥ በላዩም ግንብ ሠራበት፥ ከእርሱም በስተ ውጭ ሌላ ቅጥር ሠራ፤ በዳዊትም ከተማ ያለችውን ሚሎን አጠነከረ፤ ብዙም *መ*ሣሪያና ጋሻ ሠራ።
- ⁶ ፤ የጦር አለቆቹንም በሕዝቡ ላይ ሾሞ÷ ሁሉንም በከተማይቱ በር ው~~ዓ~~ለው አደባባይ ሰብስቦ።
- ⁷ ፤ ጽኦ÷ አይዞአችሁ፤ ከእኛም *ጋ*ር *ያ*ለው ከእርሱ ጋር ካለው ይበልጣልና ከአሦር *ንጉሥና* ከእርሱ ጋር ካለው ጭፍራ ሁሉ አትፍሩ÷ አትደንግሑም።
- ⁸ ፤ ከእርሱ ጋር የሥጋ ክንድ ነው፤ ከእኛ ጋር ያለው ግን የሚረዳንና የሚዋጋልን አምላካችን እግዚአብሔር ነው ብሎ አጸናናቸው። ሕዝቡም በይሁዳ ንጉሥ በሕዝቅያስ ቃል ተጽናና።
- ⁹ ፤ ከዚህም በኃላ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም ከሠራዊቱ ሁሉ *ጋ*ር በለኪሶ ፊት ሳለ ባሪያዎቹን ወደ ኢየሩሳሌም ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ ሕዝቅያስና በኢየሩሳሌም ወደ ነበሩ ወደ ይሁዳ ሁሉ እንዲህ ሲል ላከ።
- ¹⁰ ፤ የአሦር *ንጉሥ* ሰናክሬም *እንዲህ* ይላል። *እናንተ በጣን ተጣምናችሁ በኢየሩሳ*ሌም ምሽግ ትቀመጣላችሁ?
- ¹¹ ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ከአሦር ንጉሥ እጅ ያድነናል እያለ በራብና በጥም እንድትሞቱ አሳልፎ ይሰጣችሁ ዘንድ የሚያባብላችሁ ሕዝቅያስ አይደለምን?
- 12 ፤ በአንድ መሠዊያ ፊት ስገዱ፥ በእርሱም ላይ ዕጠኑ እያለ ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን እዝዞ፥ የኮረብታው መስገኛዎቹና መሠዊያዎቹን ያፈረሰ ይህ ሕዝቅያስ አይደለምን?
- ¹³ ፤ እኔና አባቶቼ በምድር አሕዛብ ሁሉ *ያ*ደረግነውን አላወቃችሁምን? የምድርስ ሁሉ አሕዛብ አማልክት አገራቸውን ከእ<u>ኛ</u> ያድኑ ዘንድ በውኑ ተቻላቸውን?
- ¹⁴ ፤ አምላካቸሁስ ከእጀ እናንተን ለማዳን ይቸል ዘንድ አባቶቼ ካጠፉአቸው ከአሕዛብ አማልክት ሁሉ ሕዝቡን ከእጀ ያድን ዘንድ የቻለ ማን ነው?
- ¹⁵ ፲ አሁንም ሕዝቅያስ አያስታችሁ፥ እንዲህም አያባብላችሁ፥ አት*መ*ኦትም፤ ከአሕዛብና ከመንግሥታት አማልክት ሁሉ ሕዝቡን ከእጀና ከአባቶቼ እጅ ያድን ዘንድ ዘንድ ማንም አልቻለም፤ ይልቁንስ አምላካችሁ ከእጀ ያድናችሁ ዘንድ እንዴት ይችላል?
- ¹⁶ ፤ ባሪያዎቹም ደግሞ በአምላክ በእግዚአብሔርና በባሪያው በሕዝቅያስ ላይ ሌላ ብዙ ነገር ተናገሩ።
- ¹⁷ ፤ ደግሞም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለመስደብ፥ በእርሱም ላይ ለመናገር። የምድር አሕዛብ አማልክት ሕዝባቸውን ከእጀ ያድኑ ዘንድ እንዳልቻሉ፥ እንዲሁ የሕዝቅያስ አምላክ ሕዝቡን ከእጀ ያድን ዘንድ አይችልም የሚል ደብዳቤ ጻፌ።
- ¹⁸ ፤ ከተማይቱንም እንዲወስዱ፥ በቅጥር ላይ የተቀመጡትን የኢየሩሳሌም ሕዝብ ያስፈሩና ያስደነግጡ ዘንድ፥ በታላቅ ድምፅ በዕብራይስጥ ቋንቋ ይጮችባቸው ነበር።
- ¹⁹ ፤ በሰውም እጅ በተሠሩ በምድር አሕዛብ አማልክት ላይ አንደሚናገሩ መጠን በኢየሩሳሌም አምላክ ላይ ተናገሩ።
- ²⁰ ፤ ንጉ**ሥም ሕዝቅያስና የአሞጽ ል**ጅ ነቢዩ ኢሳይያስ ስለዚህ ጸለዩ፥ ወደ ሰማይም ጮኹ።
- ²¹ ፤ እግዚአብሔርም ጽኑዓን ኃያላኑንና መሳፍንቱን አለቆቹንም ከአሦር ንጉሥ ሰፊር እንዲያጠፋ መ<mark>ል</mark>አኩን ሰደደ። የአሦርም ንጉሥ አፍሮ ወደ አገሩ ተመለሰ። ወደ አምላኩም ቤት በገባ ጊዜ ከወገቡ የወጡት ልጆቹ በዚያ በሰይፍ ገደሉት።
- ²² ፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ሕዝቅያስንና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ከአሦር ንጉሥ ከሰናክሬም እጅ ከሁሉም እጅ አዳናቸው፤ በዙሪያቸውም ካለው ሁሉ አሳረፋቸው።
- ²³ ፤ ብዙዎቹም ለእግዚአብሔር *መ*ባ ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም ይመጡ ነበር÷ ለይሁዳም *ንጉሥ* ለሕዝቅ*ያ*ስ እጅ መንሻ ይሰጡ ነበር፤ እርሱም ከዚህ ነገር በኋላ በአሕዛብ ሁሉ ፊት ከፍ ከፍ አለ።
- ²⁴ ፤ በዚያም ወራት ሕዝቅያስ እስኪሞት ድረስ *ታመመ*፥ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ፤ እርሱም ተናገረው፥ ምልክትም ሰ**ሐው**።
- ²⁵ ፤ ሕዝቅያስ ግን እንደ ተቀበለው ቸርነት መጠን አላደረገም፥ ልቡም ኰራ፤ ስለዚህም በእርሱና በይሁዳ በኢየሩሳሌምም ላይ ቊጣ ሆነ።
- ²⁶ ፤ ሕዝቅያስም ከኢየሩሳሌም ሰዎች ጋር ስለ ልቡ ኵራት ሰውንቱን አዋረደ፥ የእግዚአብሔርም ቍጣ

በሕዝቅያስ ዘመን አልመጣባቸውም።

- ²⁷ ፤ ለሕዝቅያስም እጅግ ብዙ ሀብትና ክብር ነበረው፤ ለብርና ለወርቅም፥ ለከበረው ዕንቊና ለሽቱው፥ ለጋሻውና ለከበረው ዕቃ ሁሉ ግምጃ ቤቶች ሥራ።
- ²⁸ ፤ ለእህልና ለወይን **ሐ**ጅም ለዘይትም ዕቃ ቤቶች፥ ለልዩ ልዩም እንስሳ ጋጥ፥ ለ*መንጎ*ችም በረት ሠራ።
- ²⁹ ፤ እግዚአብሔርም እጅግ ብዙ ጥሪት ሰጥቶት ነበርና ከተሞችን ሠራት ብዙም የበግና የላም *መንጋ* ሰበሰበ።
- ³⁰ ፤ ይህም ሕዝቅያስ የላይኛውን የግዮንን ውኃ ምንጭ ደፌነ÷ በዳዊትም ከተማ በምዕራብ በኩል አቅንቶ አወረደው። የሕዝቅያስም ሥራ ሁሉ ተከናወነ።
- ³¹ ፤ ነገር ግን የባቢሎን መሳፍንት መልእክተኞች በአገሩ ላይ ስለ ተደረገው ተአምራት ይጠይቁት ዘንድ ወደ እርሱ በተላኩ ጊዜ እግዚአብሔር ይሬትነውና በልቡ ያለውን ሁሉ ያውቅ ዘንድ ተወው።
- 32 ፤ የሕዝቅያስም የቀረው ነገር፥ ቸርነቱም፥ እነሆ፥ በአሞጽ ልጅ በነቢዩ በኢሳይያስ ራእይ በይሁዳና በእስራኤልም ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል።
- 33 ፤ ሕዝቅያስም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፥ በዳዊትም ልጆች *መቃብ*ር በላይኛው ክፍል ቀበሩት፤ በይሁዳና በኢየሩሳሌምም የሚኖሩ ሁሉ በሞቱ አከበሩት። ልጁም ምናሴ በእርሱ ፋንታ ነገሥ።

- **ም** ናሴም መንገሥ በጀመረ ጊዜ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ነበረ÷ በኢየሩሳሌምም አምሳ አምስት ዓመት ነገሥ።
- ² ፤ እግዚአብሔርም ከእስራኤል ልጆች ፊት እንዳወጣቸው እንደ አሕዛብ ያለ ርኵስት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ።
- ³ ፤ አባቱም ሕዝቅያስ ያፈረሳቸውን የኮረብታውን መስገጃዎች መልሶ ሠራ፤ ለበኣሊምም መሠዊያ ሠራ÷ የማምለኪያ ዐፀዶችንም ተከለ÷ ለሰማይም ሠራዊት ሁሉ ሰገደ÷ አመለካቸውም።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔርም። ስሜ በኢየሩሳሌም ለዘላለም ይኖራል ባለው በእግዚአብሔር ቤት *መ*ሠዊያዎችን ሠራ።
- ⁵ ፤ በእግዚአብሔርም ቤት በሁለቱ አደባባዮች ላይ ለሰማይ ሠራዊት ሁሉ *መ*ሠዊያዎችን ሠራ።
- ⁶ ፤ በሄኖምም ልጅ ሸለቆ ውስጥ ልጆቹን በእሳት አሳለፊ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፥ አስጣትም አደረገ፥ መተተኛም ነበረ፥ መናፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችንም ሰበሰበ፤ ያስቈጣውም ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገር አደረገ።
- 7 🔢
- ⁸ ፤ እግዚአብሔርም ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎሞን። በዚህ ቤት ከአስራኤልም ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘላለም አኖራለሁ፤ ያዘዝኋቸውንም ሁሉ፥ በሙሴ የተሰጠውን ሕግና ሥርዓት ፍርድንም ሁሉ ቢያደርጉ ቢጠብቁም፥ ለአባቶቻችሁ ከሰጠኋት ምድር የእስራኤልን እግር እንደ ገና አላርቅም ባለበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሠራውን የጣዖት የተቀረጸውን ምስል አቆመ።
- ⁹ ፤ ምናሴም እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ፊት ካጠፋቸው ከእሕዛብ ይልቅ ክፉ ይሠሩ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን አሳተ።
- ¹⁰ ፤ እግዚአብሔርም ምናሴንና ሕዝቡን ተናገራቸው፤ ግን አልሰ*ሙ*ትም።
- ¹¹ ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር የአሦርን ንጉሥ ሠራዊት አለቆች አመጣባቸው፤ ምናሴንም በዛንጅር ያዙት÷ በሰንሰለትም አስረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት።
- ¹² ፤ በተጨነቀም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፊለገ፥ በአባቶቹም አምላክ ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋረደ፥
- 13 ፲ ወደ እርሱም ጸለየ፲ እርሱም ተለመነው፥ ጸሎቱንም ሰጣው፥ ወደ መንግሥቱም ወደ ኢየሩሳሌም መለሰው፤ ምናሴም እግዚአብሔር እርሱ አምላክ እንደ ሆነ አወቀ።
- ¹⁴ ፤ ከዚህ በኋላ በዓዊት ከተማ በስተ ውጭው ከግዮን ምዕራብ በሽለቆው ውስጥ እስከ ዓሳ በር *መግ*ቢያ ድረስ ቅጥር ሥራ። በዖፌልም አዞረበት፥ እጅግም ከፍ አደረገው፤ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጭፍራ አለቆችን አኖረ።
- ¹⁵ ፤ እንግዶችንም አጣልክትና ጣዖቱንም ከእግዚአብሔር ቤት አራቀ፥ የእግዚአብሔርም ቤት ባለበት ተራራ ላይና በኢየሩሳሌም የሠራቸውን መሠዊያዎች ሁሉ ወስዶ ከከተማይቱ በስተ ውጭ ጣላቸው።
- ¹⁶ ፤ የእግዚአብሔርንም መሠዊያ ደግሞ አደሰ፥ የደኅንነትና የምስጋናም መሥዋዕት ሠዋበት፤ ይሁዳም

የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ አዘዘ።

- ¹⁷ ፤ ሕዝቡ ግን ገና በኮረብታው *መ*ስገ*ጀዎች ይ*ሠዋ ነበር፤ ቢሆንም ለአምላኩ ለእግዚአብሔር ብቻ ነበር ፡፡
- ¹⁸ ፤ የምናሴም የቀረው ነገር÷ ወደ አምላኩም የጸለየው ጸሎት÷ በእስራኤልም አምላክ በእግዚአብሔር ስም የነገሩት የነቢያት ቃል÷ እነሆ÷ በእስራኤል ነገሥታት *መ*ጽሐፍ ተጽፎእል።
- ¹⁹ ፤ ደግሞም ጸሎቱ፥ እግዚአብሔርም እንደ ተለመነው፥ ኃጢያቱና መተላለፉ ሁሉ፥ ራሱንም ሳያዋርድ የኮረብታው መስገጃዎችን የሠራበት የማምለኪያ ዐፀዱንና የተቀረጹትንም ምስሎች የተከለበት ስፍራ፥ እነሆ፥ በባለ ራእዩ ታሪክ መጽሐፍ ተጽፎአል።
- ²⁰ ፤ ምናሴም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፥ በቤቱም ቀበሩት፤ ልጁም አሞጽ በእርሱ ፋንታ ነገሠ።
- ²¹ ፤ አሞጽ *መንገሥ* በጀመረ ጊዜ የሀያ ሁለት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም ሁለት ዓመት ነገ**ሥ**።
- ²² ፲ አባቱም ምናሴ *እንዳ*ደረገ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ አሞጽም አባቱ ምናሴ ለሠራቸው ለተቀረጹት ምስሎች ሁሉ *ሠዋ፥ አመ*ለካቸውም።
- ²³ ፤ አባቱም ምናሴ ሰውነቱን እንዳዋረደ በእግዚአብሔር ፊት እንዳላዋረደ በእግዚአብሔርም ሰውነቱን አላዋረደም፤ ነገር ግን አሞጽ መተላለፉን እጅግ አበዛ።
- ²⁴ ፤ ባሪያዎቹም ተማምለው በቤቱ ገደሉት።
- ²⁵ ፲ የአገሩ ሕዝብ ግን በንጉሡ በአሞጽ ላይ የተማማሉትን ሁሉ ገደሉ፤ የአገሩም ሕዝብ ልጁን ኢዮስያስን በእርሱ ፋንታ እነገሥ።

ምዕራፍ 34

ሲ ዮስያስም መንገሥ በጀመረ ጊዜ የስምንት ዓመት ልጅ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም ሠላሳ አንድ ዓመት ነገሠ።

- ² ፤ በእግዚእብሔርም ፊት ቅን ነገር አደረገ፥ በአባቱም በዓዊት *መንገድ* ሄደ፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አላለም።
- ³ ፤ በነገሠም በስምንተኛው ዓመት ገና ብላቴና ሳለ የአባቱን የዳዊትን አምላክ ይራልግ ጀመር፤ በአሥራ ሁለተኛውም ዓመት ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን ከኮረብታው መስገጃዎችና ከማምለኪያ ዐፀዶቹ፥ ከተቀረጹትና ቀልጠው ከተሠሩት ምስሎች ያነጻ ጀመር።
- ⁴ ፤ የበኣሊምንም መሠዊያዎች በፊቱ አፈረሱ፤ በላዩም የነበሩትን የፀሐዩን ምስሎች የማምለኪያ ዐፀዶቹንም ቈረጠ፤ የተቀረጹትንና ቀልጠው የተሠሩትን ምስሎች ሰባበረ÷ አደቀቃቸውም÷ ይሠዉላቸው በነበሩት ሰዎች መቃብርም ላይ በተናቸው።
- ⁵ ፤ የካህናቶቻቸውንም አጥንት በመ**ሠዊያቸው ላይ አቃ**ጠለ፤ ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን አንጻ።
- ⁶ ፤ የምናሴንና የኤፍሬምንም የስምዖንና የንፍታሌምንም ከተሞች፥ በዙሪያቸውም ያለውን ቦታ እንዲሁ እንዳ።
- ⁷ ፤ መሠዊያዎቹንም አራረሰ፥ የማምለኪያ ዐፀዶቹንና የተቀረጹትን ምስሎች አደቀቀ፥ በ**እስራኤልም አገር ሁሉ** የፀሐይን ምስሎች ሁሉ ቈራረጠ፥ ወደ ኢየሩሳሌምም ተመለሰ።
- ⁸ ፤ በነገሠም በአሥራ ስምንተኛው ዓመት ምድሪቱንና የእግዚአብሔርን ቤት ካነጻ በኋላ፥ የኤዜልያስ ልጅ ሳፋን፥ የከተማይቱም አለቃ መዕሤያ፥ ታሪክ ጸሐፊም የኢዮአካዝ ልጅ ኢዮአክ የእግዚአብሔርን የአምላኩን ቤት ይጠግኦ ዘንድ ሰደዳቸው።
- ⁹ ፤ ወደ ታላቁም ካህን ወደ ኬልቅያስ መጡ፤ ሌዋውያኑም በረኞች ከምናሴና ከኤፍሬም ከቀረውም ከእስራኤል ሁሉ÷ ከይሁዳና ከብንያም ሁሉ በኢየሩሳሌምም ከሚኖሩት የሰበሰቡትን÷ ወደ እግዚእብሔር ቤት የቀረበውን ገንዘብ ሰጡት።
- ¹⁰ ፤ የእግዚአብሔርንም ቤት በሚሠሩት ላይ ለተሾሙት ሰጡ፤ እነርሱም ይጠግኦና ያድሱ ዘንድ፥ የእግዚአብሔርን ቤት ለሚሠሩ ሠራተኞች ሰጡ።
- ¹¹ ፤ የይሁዳ ነገሥታት ላ**ራረሱት ቤት ስረገሎች ያደርጉ ዘን**ድ፥ ለጣጋጠሚያም እንጨት የተጠረበውንም ድንጋይ ይገዙ ዘንድ ለእና**ጢዎችና ለ**ጠራቢዎች ስሑ።
- ¹² ፤ ሰዎቹም ሥራውን በመታመን አደረጉ፤ በእነርሱም ላይ የተሾሙት፥ ሥራውንም የሚያሠሩት ሌዋውያን ከሜራሪ ልጆች ኢኤትና አብድዩ፥ ከቀዓትም ልጆች ዘካርያስና ሜሱላም ነበሩ። ከሌዋውያንም ወገን በዜማ ዕቃ አዋቂዎች የነበሩ ሁሉ
- 13 ፲ በተሸካሚዎችና ልዩ ልዩ ሥራ በሚሠሩ ላይ ተሾመው ነበር፤ ጸሐፊዎቹና አለቆቹም በረኞቹም ከሌዋውያን ወገን ነበሩ።

- ¹⁴ ፤ ወደ እግዚአብሔርም ቤት የቀረበው*ን ገን*ዘብ ባመጡ ጊዜ ካህኦ ኬልቅ*ያ*ስም በሙሴ እጅ የተሰጠው*ን* የእግዚአብሔርን ሕግ መጽሐፍ አገኘ።
- ¹⁵ ፤ ኬልቅያስም ጸሐፊውን ሳፋንን። የሕጉን መጽሐፍ በእግዚአብሔር ቤት አግኝቼአለሁ ብሎ ተናገረው። ኬልቅያስም መጽሐፉን ለሳፋን ሰጠው።
- ¹⁶ ፤ ሳፋንም መጽሐፉን ወደ ንጉ**ሡ አመጣ፤ ለንጉሡም። በሪያዎችህ የተሰጣቸውን ት**እዛዝ ሁሉ ያደር*ጋ*ሉ፤
- ¹⁷ ፤ በእግዚአብሔርም ቤት የተገኘውን ገንዘብ አራሰሱ፥ በሥራውም ላይ ለተሾሙትና ለሠራተኞቹ ሰጡ ብሎ አወራለት።
- ¹⁸ ፤ ጸሐፊውም ሳፋን ለንጉ**ሥ። ካህ**ኑ ኬልቅያስ *መ*ጽሐፍ ሰሐኝ ብሎ ነገረው። ሳፋንም በንጉሥ ፊት እነበበው።
- ¹⁹ ፤ ንጉሡም የሕጉን ቃል በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀደደ።
- ²¹ ፤ በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ አባቶ ቻችን የእግዚአብሔርን ቃል ስላልጠበቁ፥ በላያችን የንደደ የእግዚአብሔር ቍጣ እጅግ ነውና ሄዳችሁ ስለ ተገኘው የመጽሐፍ ቃል ለእኔ በእስራኤልና በይሁዳም ለቀሩት እግዚአብሔርን ጠይቁ ብሎ እዘዛቸው።
- ²² ፤ ኬልቅያስና እነዚያ ንጉሥ ያዘዛቸው ወደ ልብስ ጠባቂው ወደ ሐስራ ልጅ ወደ ቲቁዋ ልጅ ወደ ሴሌም ሚስት ወደ ነቢይቱ ወደ ሕልዓና ሄዱ፤ እርስዋም በኢየሩሳሌም በከተማይቱ በሁለተኛው ክፍል ተቀምጣ ነበር፤ ይህንም ነገር ነገሩአት።
- ²³ ፤ እርስዋም አለቻቸው ፡፡ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡፡ ወደ እኔ ለላካችሁ ሰው እንዲህ ብላችሁ ንገሩት ፡፡
- ²⁴ ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ፥ በይሁ*ዳ ንጉሥ ፊት* በተነበበው *መጽሐፍ የተጻፉትን ቃ*ላት ሁሉ፥ ማለት ክፉ ነገርን፥ በዚህ ስፍራና በሚኖሩበት ላይ አመጣለሁ።
- ²⁵ ፤ በእጃቸው ሥራ ሁሉ ሊያስቈጡኝ ትተውኛልና፥ ለሌሎችም አማልክት ዐጥነዋልና ቊጣዬ በዚህ ስፍራ ይነድዳል፥ አይጠፋምም።
- ²⁶ ፤ እግዚአብሔርን ለመጠየቅ ለሳካችሁ ለይሁዳ ንጉሥ እንዲህ በሉት። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር አንዲህ ይላል። ስለ ሰማኸው ቃል ልብህ ገር ሆኖአልና÷
- ²⁷ ፤ በፊቴም ራስህን አዋርደሃልና፥ በዚህም ስፍራና በሚኖሩበት ላይ ቃሌን በሰማህ ጊዜ ራስህን አዋርደሃልና፥ ልብስህንም ቀድደህ በፊቴ አለቅሰሃልና እኔ ደግሞ ሰምቼአለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር።
- ²⁸ ፤ እንሆ÷ ወደ አባቶ ችህ እሰበስብሃለሁ÷ በሰላምም ወደ *መቃብ*ርህ ትሰበሰባለህ፤ በዚህም ስፍራና በሚኖሩበት ላይ የማመጣውን ክፉ ነገር ሁሉ ዓይኖችህ አያዩም። ይህንም ለንጉሥ አወሩለት።
- ²⁹ ፤ ንጉሥም ላከ፥ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምንም ሽ**ማግ**ሌዎች ሁሉ ሰበሰበ።
- ³⁰ ፤ ንጉሥም የይሁዳም ሰዎች ሁሉ÷ በኢየሩሳሌምም የሚኖሩና ካህናቱ÷ ሌዋውያኦም÷ ሕዝቡም ሁሉ ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ወደ እግዚአብሔር ቤት ወጡ፤ በእግዚአብሔርም ቤት የተገኘውን የቃል ኪዳኦን መጽሐፍ ቃል ሁሉ በጆሮአቸው እነበበ።
- ³¹ ፤ ንጉሡም በስፍራው ቆሞ እግዚአብሔርን ተከትሎ እንዲሄድ፥ ትእዛዙንና ምስክሩን ሥርዓቱንም በፍጹም ልቡና በፍጹም ነፍሱ እንዲጠብቅ፥ በዚህም መጽሐፍ የተጻራውን የቃል ኪዳን ቃል እንዲያደርግ በእግዚአብሔር ፊት ቃል ኪዳን አደረገ።
- ³² ፤ በኢየሩሳሌምና ቡብንያምም የተገኙትን ሁሉ በዚህ ነገር አማለ፤ በኢየሩሳሌምም የሚኖሩት የአባቶቻቸው አምላክ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እንዳዘዘ አደረጉ።
- ³³ ፤ ኢዮስያስም ከእስራኤል ልጆች ምድር ሁሉ ርኩሱን ሁሉ አስወገደ፥ በእስራኤልም የተገኙትን ሁሉ አምላካቸውን እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ አደረገ። በዘመኑ ሁሉ የአባቶ ቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ከመከተል አልራቁም።

ሊዮስያስም ለእግዚአብሔር በኢየሩሳሌም ፋሲካ አደረባ፤ በመጀመሪያውም ወር በአሥራ አራተኛው ቀን ፋሲካውን አረዱ።

- ² ፤ ካህናቱንም በየሥርዓታቸውም አቆ*መ*፥ በእግዚአብሔርም ቤት *ያ*ገለግሉ ዘንድ አጸናቸው።
- ³ ፤ እስራኤልንም ሁሉ ያስተምሩ ለነበሩት፥ ለእግዚአብሔርም ለተቀደሱት ሌዋውያን እንዲህ አለ። ቅዱሱን ታቦት የእስራኤል ንጉሥ የዳዊት ልጅ ሰሎሞን በሠራው ቤት ውስጥ አኦሩት፤ ከዚህም በኋላ በትከሻችሁ ላይ ሸክም አይሆንባችሁም፤ አሁንም አምላካችሁን እግዚአብሔርንና ሕዝቡን እስራኤልን አገልግሉ፤
- ⁴ ፤ የእስራኤልም *ንጉሥ ዓ*ዊት እንደ ጻፊው ልጁም ሰሎሞን እንደ ጻፊው በየሰሞናችሁና በየአባቶቓችሁ ቤቶች ተዘጋጁ፤
- ⁵ ፤ እንደ ሕዝቡም ልጆች እንደ ወንድሞቻችሁ በየአባቶች ቤቶች ሆናችሁ በመቅደሱ ቁሙ፤ የሌዋው*ያን*ም ነገድ በየወገናቸው እንደ ተከፌሉ እናንተ ተከፌሉ፤ ፋሲካውንም እረዱ፥
- ⁶ ፤ እናንተም ተቀደሱ፥ እግዚአብሔርም በ በውሴ እጅ የተናገረውን ቃል ያደርጉ ዘንድ ለወንድሞቻችሁ አዘጋጁ።
- ⁷ ፤ ኢዮስያስም ለፋሲካው *መሥዋዕት እንዲሆን* በዚያ ለነበሩት ለሕዝቡ ልጆች ከመንጋው ሠላሳ ሺህ የበግና የፍየል ጠቦቶች፥ ሦስት ሺህም ወይፌኖች ሰጣቸው፤ እነዚህም ከንጉሡ ሀብት ነበሩ።
- ⁸ ፤ መሳፍንቱም ለሕዝቡና ለካህናቱ ለሌዋው*ያኑ*ም በፈ*ቃዳ*ቸው ሰጡ፤ የእግዚአብሔርም ቤት አለቆች፥ ኬልቂያስ፥ ዘካሪያስ፥ ይሒኤል፥ ለፋሲካው መሥዋዕት እንዲሆን ሁለት ሺህ ስድስት መቶ በጎችና ፍየሎች፥ ሦስት መቶም በሬዎች ለካህናቱ ሰጡ።
- ⁹ ፤ የሌዋው*ያኑ*ም አለቆች ኮናንያ፥ ወንድሞቹም ሸ*ጣያና ና*ትናኤል፥ ሐሸቢያ፥ ይዒኤል፥ ዮዛባት ለፋሲካው መሥዋዕት እንዲሆን አምስት ሺህ በጎችና ፍየሎች፥ አምስት መቶም በሬዎች ለሌዋው*ያን* ሰጡ።
- ¹⁰ ፤ አገልግሎቱም ተዘጋጀ፥ ካህናቱም በስፍራቸው፥ ሌዋውያኑም በየክፍላቸው እንደ ንጉሥ ትእዛዝ ቆ*ሙ* ።
- ¹¹ ፤ ፋሲካውንም አረዱ፥ ሌዋው*ያኑ*ም ቁርበቱን ገፈፉ፥ ካህናቱም ከእጃቸው የተቀበሉትን ደም ረጩ።
- 12 ፤ በሙሴም መጽሐፍ እንደ ተጻፌ ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ በየአባቶቻቸው ቤቶች ለሕዝቡ ልጆች እንዲሰጡ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ለዩ። እንዲሁም በበሬዎቹ አደረጉ።
- ¹³ ፤ ፋሲካውንም እንደ ሥርዓቱ በእሳት ጠበሱ፤ የተቀደሰውንም ቍርባን በምንቸትና በሰታቴ በድስትም ቀቀሉት ለሕዝቡም ልጆች ሁሉ በፍጥነት አደረሱ።
- ¹⁴ ፤ ከዚያም በኋላ ለራሳቸውና ለካህናቱ አዘጋጁ፤ የአሮንም ልጆች ካህናቱ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ስቡን ለማቅረብ እስከ ሌሊት ድረስ ይሠሩ ነበርና ስለዚህ ሌዋው*ያ*ን ለራሳቸውና ለአሮን ልጆች ለካህናቱ አዘጋጁ።
- ¹⁵ ፤ የእሳፍም ልጆች መዘምራን እንደ ዳዊት፥ እንደ አሣፍም እንደ ኤማንም የንጉሡም ባለ ራእይ እንደ ነበረው እንደ ኤዶታም ትእዛዝ በየስፍራቸው ነበሩ፤ በረኞቹም በሮቹን ሁሉ ይጠብቁ ነበር፤ ወንድሞቻቸውም ሌዋው*ያን* ያዘጋጁላቸው ነበርና ከአገልግሎታቸው ይርቁ ዘንድ አ*ያ*ስፌልጋቸውም ነበር።
- ¹⁶ ፤ እንደ ንጉሡም እንደ ኢዮስያስ ትእዛዝ በአግዚአብሔር መሠዊያ ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ያቀርቡ ዘንድ÷ ፋሲካውንም ያደርጉ ዘንድ የእግዚአብሔር አገልግሎት ሁሉ በዚያ ቀን ተዘጋጀ።
- ¹⁷ ፤ የተገኙትም የእስራኤል ልጆች በዚያ ቀን ፋሲካውን፥ ሰባት ቀንም የቂጣ በዓልን አደረጉ።
- ¹⁸ ፤ ከንቢዩ ከሳሙኤል ዘመን ጀምሮ እንደዚህ ያለ ፋሲካ በእስራኤል ዘንድ ከቶ አልተደረገም፤ ከእስራኤልም ንገሥታት ሁሉ ኢዮስያስና ካህናቱ÷ ሌዋውያኑም÷ በዚያም የተገኙ የይሁዳና የእስራኤል ሰዎች ሁሉ÷ በኢየሩሳሌምም የሚኖሩት እንዳደረጉት ያለ ፋሲካ ያደረገ የለም።
- ¹⁹ ፤ ይህም ፋሲካ ኢዮስያስ በነገሥ በአሥራ ስምንተኛው ዓመት ተደረገ።
- ²⁰ ፤ ከዚህም ሁሉ በኃላ÷ ኢዮስያስም ቤተ *መ*ቅደሱን ካሰናዳ በኃላ÷ የግብጽ ንጉሥ ኒካው በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ ባለው በከርከሚሽ ላይ ይዋ*ጋ* ዘንድ ወጣ፤ ኢዮስያስም ሊጋጠመው ወጣ።
- ²¹ ፤ እርሱም። የይሁ*ዳ ንጉሥ ሆይ፥* ከአንተ ጋር ምን አለኝ? በምዋጋበት በሌላ ቤት ላይ ነው *እንጂ* በአንተ ላይ ዛሬ አልመጣሁም፤ አግዚአብሔርም እንድቸኵል አዝዞኛል፤ ከአኔ ጋር ያለው አግዚአብሔር እንዳያጠፋህ ይህን በእርሱ ላይ ከማድረግ ተመለስ ብሎ መልእክተኞችን ላከበት።
- ²² ፲ ኢዮስያስ ግን ይዋጋው ዘንድ ተጸናና እንሿ ፊቱን ከእርሱ አልመለሰም፤ በእግዚአብሔርም አፍ የተነገረውን የኒካዑን ቃል አልሰማም÷ በመጊዶም ሸለቆ ይዋጋ ዘንድ መጣ።
- ²³ ፲ ቀስተኞችም ንጉሡን ኢዮስያስን ወ**ጉት፤ ንጉ**ሡም ብላቴናዎቹን። አጥብቄ ቈስያለሁና ከሰልፉ ውስጥ አውጡኝ አላቸው።
- ²⁴ ፤ ብላቴኖቹም ከሰረገላው አውርደው ለእርሱ በነበረው በሁለተኛው ሰረገላ ውስ**ጥ አስቀ**መጡት፥ ወደ

ኢየሩሳሌምም አመጡት፤ እርሱም ሞተ፥ በአባቶቹም መቃብር ተቀበረ፤ ይሁዳና ኢየሩሳሌምም ሁሉ ለኢዮስያስ አለቀሱ።

- ²⁵ ፤ ኤርምያስም ለኢዮስያስ የልቅሶ ግጉም ገጠመለት፤ እስከ ዛሬም ድረስ ወንዶችና ሴቶች መዘምራን ሁሉ በልቅሶ ግጉማቸው ስለ ኢዮስያስ ይናገሩ ነበር፤ ይህም በእስራኤል ዘንድ ወግ ሆኖ በልቅሶ ግጉም ተጽፎአል።
- ²⁶ ፤ የቀረውም የኢዮስያስ ነገር÷ በእግዚአብሔርም ሕግ እንደተጻፈ ያደረገው ቸርነት÷
- ²⁷ ፤ የፊተኛውና የኋለኛውም ነገሩት እነሆት በእስራኤልና በይሁ*ዳ* ነገሥታት *መ*ጽሐፍ ተጽፎእል።

- የአገሩም ሰዎች የኢዮስያስን ልጅ ኢዮአክስን ወስደው በአባቱ ፋንታ በኢየሩሳሌም አነገሡት።
- ² ፤ ኢዮአክስም *መንገሥ* በጀመረ ጊዜ የህያ ሦስት ዓመት ጕልማሳ ነበረ÷ በኢየሩሳሌምም ሦስት ወር ነገ**ሠ**።
- ³ ፤ የግብጽም ንጉሥ በኢየሩሳሌም ከመንግሥቱ አወጣው፥ መቶም መክሊት ብርና አንድ መክሊት ወርቅ ዕዳ ጣለበት።
- ⁴ ፤ የግብጽም *ንጉሥ ወንድሙን* ኤልያቄምን በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ እነገሠ፥ ስ*ሙን*ም ኢዮእቄም ብሎ ለወሐ፤ ኒካዑም ወንድ*ሙን* ኢዮአክስን ይዞ ወደ ግብፅ ወሰደው።
- ⁵ ፤ ኢዮአቄምም *መንገሥ* በጀመረ ጊዜ የሀ*ያ* አምስት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም አሥራ አንድ ዓመት ነገሠ፤ በአምላኩም በ**አ**ግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ።
- ⁶ ፤ የባቢሎንም ንጉሥ ናቡከደነፆር በእርሱ ላይ *መ*ጥቶ ወደ ባቢሎን ይወስደው ዘንድ በሰንሰለት አሰረው ።
- ⁷ ፤ ናቡከደነፆርም ከእግዚአብሔር ቤት ዕቃ አያሌውን ወደ ባቢሎን አፊለሰ፥ በባቢሎንም በመቅደሱ ውስጥ አኖረው።
- ⁸ ፤ የቀረውም የኢዮአቄም ነገር÷ ያደረገውም ርኵሰት÷ በእርሱም የተገኘው ሁሉ÷ እነሆ÷ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት *መ*ጽሐፍ ተጽፎአል፤ ልጁም ዮአኪን በእርሱ ፋንታ ነገ**ሥ**።
- ⁹ ፤ ዮአኪንም መንገሥ በጀመረ ጊዜ የእሥራ ስምንት ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም ሦስት ወርና እሥር ቀን ነገሥ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ አደረገ።
- ¹⁰ ፤ ዓመቱ ባለራ ጊዜ ንጉሡ ናቡከደነፆር ልኮ ወደ ባቢሎን ወሰደው÷ የከበረውንም የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃ ከእርሱ ጋር አስወሰደ፤ ወንድሙንም ሴዴቅያስን በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ አነገሥ።
- ¹¹ ፤ ሴዴቅያስ መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሀያ አንድ ዓመት ጕልማሳ ነበረ፥ በኢየሩሳሌምም አሥራ አንድ ዓመት ነገ**ው**።
- ¹² ፤ በአምላኩም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ በእግዚአብሔርም እፍ በተናገረው በነቢዩ በኤርሚያስ ፊት ራሱን አላወረደም።
- 13 ፲ ደግሞም በእግዚአብሔር አምሎት በነበረው በንጉሥ በናቡከደነዖር ላይ ዐመፀ፲ ወደ እስራኤልም አምላክ ወደ እግዚአብሔር እንዳይመለስ እንገቱን አደነደነ ልቡንም አጠነከረ።
- ¹⁴ ፤ ደግሞም የካህናቱ አለቆች ሁሉ ሕዝቡም እንደ አሕዛብ ያለ ርኵስት ሁሉ *መ*ተላለፍን አበዙ፤ በኢየሩሳሌምም የቀደሰውን የእግዚአብሔርን ቤት አረክሱ።
- ¹⁵ ፤ የአባቶቓቸውም አምላክ አግዚአብሔር ለሕዝቡና ለማደሪያው ስላዘነ ማለዳ ተነሥቶ በመልእክተኞቹ እጅ ወደ እነርሱ ይልክ ነበር።
- ¹⁶ ፤ እነርሱ ግን የእግዚአብሔር ቍጣ በሕዝቡ ላይ እስኪወጣ ድረስ፥ ፊውስም እስከማይገኝላቸው ድረስ፥ በእግዚአብሔር መልእክተኞች ይሳለቁ፥ ቃሉንም ያቃልሉ፥ በነቢያቱም ላይ ያፌዙ ነበር።
- ¹⁷ ፤ ስለዚህም የከለ*ዓው ያንን ን*ጉሥ አመጣባቸው፤ እርሱም ጕልማሶቻቸውን በቤተ መቅደሱ ውስጥ በሰይፍ ገደላቸው፤ ጕልማሳውንና ቈንጆይቱን ሽማግሌውንና አሮጌውን አልማረም፤ ሁሉንም በእ**ጁ አሳልፎ ሰ**ጠው።
- ¹⁸ ፤ የእግዚአብሔርንም ቤት ዕቃ ሁሉ ቃላቁንና ቃናሹን፥ የእግዚአብሔርንም ቤት *መ*ዝገብ፥ የንጉ**ሥ**ንና የአለቆቹን መዝገብ፥ እንዚህን ሁሉ ወደ ባቢሎን ወሰደ።
- ¹⁹ ፤ የእግዚአብሔርንም ቤት አቃጠሉ፥ የኢየሩሳሌምንም ቅጥር አፈረሱ፥ አዳራሾችዋንም በእሳት አቃጠሉ፥ መልካሙንም ዕቃዋን ሁሉ አጠፉ።
- ²⁰ ፲ ከሰይፍም ያመለጡትን ወደ ባቢሎን ማረካቸው፤ የፋርስ ንጉሥም እስኪነግሥ ድረስ ለንጉ**ਘና ለልጆቹ** ባሪያዎች ሆ*ኑ*፤

- ²¹ ፤ በኤርምያስም አፍ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል እንዲ**ፊ**ጸም፥ ምድሪቱ ሰንበትን በማድረግዋ እስክታርፍ ድረስ፤ በተፈታቸበትም ዘመን ሁሉ፥ ሰባ ዓመት እስኪፊጸም ድረስ፥ ሰንበትን አገኘች።
- ²² ፤ በኤርምያስም አፍ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ በመጀመሪያው ዓመት እግዚአብሔር የፋርስን ንጉሥ የቂሮስን መንፈስ አስነሣ፤ እርሱም። የፋርስ ንጉሥ ቂሮስ እንዲህ ይላል።
- ²³ ፤ የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር የምድርን መንግሥታት ሁሉ ሰጥቶኛል፤ በይሁዳም ባለችው በኢየሩሳሌም ቤት እሠራለት ዘንድ አዝዞኛል፤ ከሕዝቡ ሁሉ በእናንተ ዘንድ ማንም ቢሆን አምላኩ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ይሁን÷ እርሱም ይውጣ ብሎ በመንግሥቱ ሁሉ አዋጅ አስነገረ÷ ደግሞም በጽሕፊት አደረገው።

For other languages please go to www.wordproject.org